

๑๗๐ ชุดที่ ๑๕ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๔

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๕ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 14 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕4๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๕ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหูกาม ไม่มี	หน้า ๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
๒.๑ สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่กล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุม	๑
๒.๒ นายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้ เพื่อพิจารณาให้คำรับรอง จำนวน ๕ ฉบับ	๒
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๓
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (ต่อจาก การประชุมครั้งที่แล้ว)	๓
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. .... มาตรา ๕ ผู้อภิปราย	
- นายเรวัต สิริกุล	๔
- นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	๖
- นายบุญชัย สมุทรักษ์	๑๐
- นางระภาวิน ลีชนะวานิชพันธ์	๑๔
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๕, ๒๖, ๒๗
- นางสาวสารี อ๋องสมหวัง	๑๙
- นางยุพดี ศิริสินสุข	๒๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หน้า

- นายจุติ ไกรฤกษ์	๒๒, ๒๓, ๓๑
- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี	๒๔, ๒๖, ๓๐
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๒๔
- นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนคานต์	๒๔

มาตรา ๙ มีการแก้ไข

ผู้อภิปราย

- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๓๓, ๓๕, ๓๘
- จุติ ไกรฤกษ์	๓๕
- นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์	๓๕, ๓๘
- นายบุรณชัย สมุทรภัย	๓๖
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๓๗

มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ผู้อภิปราย

- นายบุรณชัย สมุทรภัย	๓๙, ๔๗, ๖๐
- นางสาวสวี่ อ่องสมหวัง	๔๗, ๕๐
- นายวิชาญ มินชัยนันท์	๔๙
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๕๐
- นายจุติ ไกรฤกษ์	๕๗
- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี	๕๙

มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

ผู้อภิปราย

- นายภูมิินทร์ ลีระประเสริฐ	๖๒, ๖๘
- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี	๖๓
- นางยุพดี ศิริสินสุข	๖๓, ๖๖, ๖๘
- นางพรทิพย์ วัฒนกุลเลิศ	๖๖, ๖๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

- นายสุชน ชามพูนท	หน้า
	๖๘, ๖๙, ๗๐
	๗๑
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข	๗๓
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายภูมิินทร์ สีระประเสริฐ	๗๓
- นายสุรพงษ์ สีบวงศ์ลี	๗๔
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข	๗๔
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายภูมิินทร์ สีระประเสริฐ	๗๔
- นายสุรพงษ์ สีบวงศ์ลี	๗๕
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข	๗๕
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายภูมิินทร์ สีระประเสริฐ	๗๕
- นายบุรณชัย สมุทรักษ์	๗๕
มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข	๘๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นางสาวสุวิรัตน์ ตวีมรรคา	๘๑
- นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	๘๓, ๘๖
- นายปรีชา มุสิกกุล	๘๘, ๙๘
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๘๘, ๙๙
- นายบุรณชัย สมุทรักษ์	๙๑
- นายสุรพงษ์ สีบวงศ์ลี	๙๕, ๑๐๓
- นางยุพดี ศิริสินสุข	๑๐๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทวีป)

หน้า

- นายชัย ชิดชอบ

๑๐๑

มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

๑๐๖

ผู้อภิปราย

- นางสาวสวี่ อ่องสมหวัง

๑๐๖

- นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

๑๐๗

มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข

๑๐๘

ผู้อภิปราย

- นายจตุติ ไกรฤกษ์

๑๐๘

- นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

๑๐๙

มาตรา ๓๑/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มเติมใหม่

๑๐๙

ผู้อภิปราย

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑๐๙

- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

๑๑๑

มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

๑๑๒

ผู้อภิปราย

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑๑๒, ๑๑๖,

๑๑๗

- นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์

๑๑๕

มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข

๑๑๘

ผู้อภิปราย

- นางยุพดี ศิริสินสุข

๑๑๘

- นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์

๑๑๙, ๑๒๕

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑๒๑

- นางสาวสุรรัตน์ ตริ์มรรคา

๑๒๓, ๑๒๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หน้า

- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี

๑๒๓

มาตรา ๓๕/๑

๑๒๖

ผู้อภิปราย

- นายพินิจ จันทรสมบัติ

๑๒๖

- นายจุติ ไกรฤกษ์

๑๒๖

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑๒๗, ๑๓๐

มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข

๑๓๒

ผู้อภิปราย

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง

๑๓๒, ๑๓๓

มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข

๑๓๔

ผู้อภิปราย

- นายบรรณชัย สมุห์รักษ์

๑๓๔

- นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ

๑๓๕

- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี

๑๓๗

มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข

๑๓๙

อภิปราย

- นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ

๑๓๙, ๑๔๕

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑๔๐

- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี

๑๔๒, ๑๔๕

- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

๑๔๓

มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข

๑๔๘

ผู้อภิปราย

- นางสาวสารี อ๋องสมหวัง

๑๔๘

- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี

๑๔๘

- นางยุพดี ศิริสินสุข

๑๔๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

	หน้า
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๕๗
- นายสมบุญ ไพรวัลย์	๑๕๘
- นายพ่าย ปั่นแกตุ	๑๕๘
๑. เรื่องตั้งกรรมการซ่อม	๑๕๘
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๑๕๘
๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติกริกำนำเพียวและมคคเทศก์	
ซึ่งคณคกรมำกริกรร่วมกันระหว่งสภำผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภำ	
พิจารณาเสร็จแล้ว	๑๕๘
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นางอนงคัวรรณ เทพสุทิน	๑๕๙
๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหำริมทวิพยในท้องที่	
ตำบลบ้านเปิด อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ.	๑๖๐
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสฤต สันติเมทนีดล	๑๖๑
- นายอนงคัวรรณ เทพสุทิน	๑๖๓
- นายสนั่น สบายเมือง	๑๖๓
นายอำนวย คคังผำ	๑๖๕
นายสุรขำติ ขำนำญคิลปี	๑๖๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๕ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๒ คน

(เนื่องจาก นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ดิฉราขการ
นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขณะนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องกระทู้ถาม วันนี้ไม่มีนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
เรื่องที่ผมจะแจ้งต่อไปนี้ไม่ปรากฏในระเบียบวาระนะครับ คือเรื่องที่จะขอเชิญ
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการรับรองเพื่อกล่าว
คำปฏิญาณตน

ด้วยนายกมล จิระพันธุ์วณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี
พรรคชาติไทย ที่ได้ผ่านการรับรองผลการเลือกตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง และขณะนี้
คุณกมลก็อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้แล้วผมจึงขอเชิญคุณกมล จิระพันธุ์วณิช ได้กรุณายืนขึ้นเพื่อ
กล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ตามที่ผมจะได้กล่าวนำดังนี้ครับ เชิญคุณกมลครับ

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่และได้มาประชุมวันนี้ได้ยืนขึ้น
และกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุม ตามที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร
(รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) ได้กล่าวนำ)

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

อัมพา ๑/๒

"ข้าพเจ้า นายกมล จิระพันธุ์วณิช ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ขอเชิญนั่งครับ แล้วผมก็ขอแสดงความยินดีพร้อมทั้งขอต้อนรับท่านสมาชิกใหม่ด้วยนะครับ

นายกมล จิระพันธุ์วณิช (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขอเรียนถามหน่อยนะครับปฏิญาณตนแล้วได้เวลาปลายปีมีใบเหลืองมานะก็จะถือเป็นโมฆะอีกหรือเปล่านะจริง ๆ ยังไม่ต้องปฏิญาณนะครับ ทุกคนโดนพอปลายปีได้ใบเหลืองมาอีกแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มันเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ นะครับ นั่งเถอะครับ คุณกมลครับ

นายกมล จิระพันธุ์วณิช (บัญชีรายชื่อ) : ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปนี้เป็นเรื่องที่จะแจ้งตามระเบียบวาระ เป็นเรื่องรับทราบเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้เพื่อพิจารณาให้คำรับรองจำนวน ๕ ฉบับนะครับ

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่านายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรองแล้ว จำนวน ๕ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ศาสนา และวัฒนธรรม พ.ศ. .... ซึ่งคุณวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย และคุณสมชัย ชัตพัฒนศิริ เป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. .... ซึ่งคุณประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และคุณประทีป กริษาเวช เป็นผู้เสนอ

๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. .... ซึ่งคุณพงษ์พิช รุ่งเป้า และคุณวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ เป็นผู้เสนอ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ล. ทัวไป)

นำพร ๒/๑

๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. .... ซึ่งคุณชัย ชิดชอบ และคุณศักดิ์สยาม ชิดชอบ เป็นผู้เสนอ

๕. ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคุณนพคุณ รัฐผไท และคุณอำนาจ คลังผา เป็นผู้เสนอ ผมจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ผมขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่

(คณะกรรมการธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับการพิจารณาในวันนี้จะเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ซึ่งในคราวประชุมเมื่อครั้งที่แล้วที่ประชุมได้พิจารณาดังแต่ชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงตามลำดับมาตราจนกระทั่งจบมาตรา ๔ ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้สั่งเลื่อนมาพิจารณาต่อในวันนี้ ดังนั้นผมจะขอดำเนินการต่อไปเลยนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๑ สิทธิการรับบริการสาธารณสุข ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปครับ ขอโทษครับ เพราะว่าผมไม่เห็นท่านสมาชิกยกมือเลยนะครับ ขอเชิญคุณเรวัตครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

น้ำพร ๒/๒

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๕ ซึ่งคณะกรรมการได้ตัดคำว่า ตามฐานะการคลังของประเทศ ผมเองก็เห็นด้วยครับ แต่ว่าเมื่อตัดไปแล้วคณะกรรมการก็กลับไปเพิ่มในมาตรา ๓๕/๑ ขึ้นใหม่ ให้การพิจารณาบุคคลที่มีสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขที่มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ ก็ต้องยึดหรือคำนึงถึงฐานะการคลังของประเทศเหมือนเดิม เลยทำให้ผมสงสัยว่าถ้าเป็นอย่างนั้นทำไมเมื่อจะช่วยให้ทุกคนมีสิทธิในการรับบริการสาธารณสุขนี้จะต้องไม่คำนึงถึงฐานะเลย ก็แสดงว่าเมื่อคำนึงถึงฐานะตรงนี้ก็เข้าใจว่าในปัจจุบันนี้การรักษานั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณเรวัต ขออนุญาตนะครับ คือถ้าหากคุณเรวัตได้อ่านรายละเอียดการพิจารณาของคณะกรรมการจะเห็นว่าในเรื่องนี้ท่านนิพนธ์ บุญญามณี ได้ทำเรื่องขอแปรญัตติและคณะกรรมการก็เห็นด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นผมเกรงว่าจะเป็นการรบกวนเวลาครับ ท่านกรรมการเห็นด้วยกับที่คุณเรวัตกำลังเสนอคือขอให้ตัดส่วนนี้ออกไป กรรมการเห็นด้วยนะครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : คืออย่างนี้ท่านประธาน ท่านประธานต้องฟังผมก่อนสิครับ คือเห็นด้วยก็จริงอยู่ แต่ว่าไปเพิ่มในมาตรา ๓๕/๑ ท่านไปดูสิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวถ้าถึงมาตรา ๓๕

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ไม่ใช่ ๆ ต้องพูดตรงนี้ก่อนสิครับ ต้องพูดตรงนี้ว่าไปตัดออกและไปเพิ่มตรงนั้น ความจริงไม่ได้ตัดออกก็เหมือนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณเรวัตครับ การพิจารณาในข้อ ๑๑๕ นี้ให้พิจารณาไปทีละมาตรานะครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ผมเข้าใจครับ แต่ถ้าหากว่าผมจะต้องอ้างตรงนั้นมาก่อน เมื่อมาถึงตรงนี้แล้วผมก็จะมาบอกว่าที่ตัดนี้เพราะอะไร และทำไมต้องไปตัดต้องเข้าใจตรงนี้ก่อนนะครับ และผมเองก็ไม่ได้ขัดข้อบังคับอะไร ก็พูดกันได้เมื่อตัดออก

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นำพร ๒/๓

ความเห็นของผมก็มีอยู่แล้วนะครับ ท่านประธานครับฟังผมให้จบก่อนนะครับ ที่นี้เมื่อเป็น
อย่างนี้ก็ทำให้ผมเข้าใจไขว้เขวและสับสนว่าไม่คำนึงถึงฐานะการคลังก็ต้องไม่มีเลยใน
มาตรา ๓๕ ต้องไม่มีเลย เมื่อมีแล้วตรงนี้ไม่ควรตัด นี่ไม่ควรตัดนะครับท่านประธาน -----

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๓/๑

เพราะฉะนั้นทำให้ผมสับสนว่าในที่สุดก็ต้องผลักการะไปให้พี่น้องประชาชนเดือดร้อนเหมือนเดิม ทีนี้มาถึงข้อนี้ครับท่านประธานย้อนหน้าสุดทำยวรรคสุดท้ายตัดออกไปก็เลยอยากจะถามว่าการตัดอย่างนี้ออกไปผู้มีสิทธินี้ะท่านประธานคุณะ ผู้มีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขตามกฎหมายโดยอยู่แล้วให้คงมีสิทธิตามกฎหมายนั้นต่อไป เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น คณะกรรมาธิการตัดออกไปก็เลยมีข้อสงสัยอยากที่จะเรียนถามว่า การตัดออกไปเช่นนี้ครับข้าราชการหรือว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจยังจะมีสิทธิอยู่อีกไหมครับ ยังมีสิทธิอยู่ไหมครับ ขอถามหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นครับ คุณหมอพรพิชญ์ครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานคะจริง ๆ แล้วในมาตรา ๕ นี้ทางกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่แทบจะไม่ได้ตัดอะไรมาก เพียงแต่ว่าตัดในส่วนที่สำคัญส่วนนั้นก็คือท่อนท้ายที่ว่าซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านเวรต์ได้พูดไปแล้ว แต่ในส่วนของดิฉันเนื่องจากว่าตรงนี้จริง ๆ แล้วเหมือนกับพูดไปก็แทบจะไร้ประโยชน์แต่ก็จำเป็นต้องพูดไว้ อาจจะเป็นเพราะว่าเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาดิฉันพยายามพูดคำว่า ที่ต้องการให้ใส่คำว่าบุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล ดิฉันอาจจะพูดเร็วไปหน่อยเร็วมากจนหลาย ๆ ท่านอาจจะฟังไม่ทันและพยายามที่จะไม่แก้ไข แต่ตรงนี้ดิฉันขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า มาตรา ๕ เรียกว่าเป็นมาตราที่เป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ เพราะตรงนี้คือตรงที่ดิฉันว่าเป็นหัวใจก็เพราะว่าเดิมทีนั้นสิทธิต่าง ๆ ของคนแต่ละกลุ่มแต่ละเหล่านั้นไม่เหมือนกัน คนจนที่มีรายได้ไม่ถึง ๒,๔๐๐ บาท คนเหล่านั้นได้บัตร สปร. ซึ่งทางผู้ที่รักษากฎหมายนั้นก็พยายามอธิบายว่าคนเหล่านั้นเดิมทีได้เงินในการรักษาพยาบาลนั้นน้อยนิดมาก การที่จัดตั้ง พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติและการที่ได้ดำเนินการไปตามนโยบายของรัฐบาลได้ทำให้เพิ่มในส่วนนั้นและอีกหลายกรณีกับผู้ที่เคยเป็นบุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูลไม่จำเป็นเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๒ ปี ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุที่มากกว่า ๖๐ ปี หรือผู้พิการ หรือผู้ที่ทำประโยชน์ให้กับชุมชน ไม่ว่าจะเป็น อสม. หรือใครก็แล้วแต่เหล่านี้นั้นเดิมทีเขาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ๆ โด ถึงแม้จะมี

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๓/๒

คำยืนยันจากคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากบอกว่าสิ่งเหล่านั้นกระทรวงสาธารณสุขก็ยังทำต่อไป แต่อย่างไรก็ตามดิฉันเองเป็นห่วงค่ะเพราะว่ารัฐบาลที่ผ่านมาไม่เคยมีรัฐบาลไหนอยู่ได้นาน รัฐบาลนี้อาจจะบอกว่าอยู่ได้นานก็จริง แต่สมัยหน้าอาจจะเปลี่ยนแปลงอาจจะไม่ใช่รัฐบาลที่ดีฉันอยู่หมายความว่า พรรคที่ดีฉันอยู่อาจจะเป็นพรรคที่ ๓ ซึ่งเราไม่เห็นด้วยกับเรื่องเหล่านี้ สิทธิต่าง ๆ ที่บุคคลเคยได้รับหรือที่ไม่ต้องจ่าย พกกฎหมายนี้คือการร่วมจ่ายคือการจ่ายจ่ายตรงนี้ค่ะที่ดิฉันพูดว่ามันเป็นหัวใจเพราะว่า พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาตินั้นสร้างขึ้นมามีขึ้นมามีขึ้นมาเพื่อที่จะให้มีการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข คำว่า เฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข ก็คือคนที่รวยจะต้องมาช่วยเหลือคนจนเพียงเป็นมาตรการทางด้านภาษีดิฉันว่าไม่เพียงพอ มันไม่เพียงพอเพราะว่า ณ วินาทีการจัดเก็บภาษีของคนรวยมาก ๆ มันไม่ได้มากตามนะะ มันจะไปหนักอยู่ที่คนชั้นกลางเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นคำว่า เฉลี่ยทุกข์ เฉลี่ยสุข ตรงนี้มันก็จะไปไม่ได้ตามหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ แต่การที่มีคำว่า ร่วมจ่าย ตรงนี้ค่ะ มีคำว่า ร่วมจ่าย ณ วินาทีทุกคนเชื่อว่าคนไทยทั้งประเทศถ้าเข้าสู่ระบบหลักประกันที่เรียกว่า ทุกคนต้องจ่าย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค คำว่าร่วมจ่ายตรงนี้เมื่อท้ายที่สุดแล้วมันไม่เพียงพอมันจะเพิ่มมาแค่ไหนเราไม่ทราบ ถ้าคนที่ควรจะได้รับการรักษาฟรีนอกจากเป็นคนยากไร้ที่กำหนดไว้ในตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้วบุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือก็ถูกกล่มจะไม่มียกยัญติไว้ที่ใดมันเป็นเพียงกฎหรือกติกาที่กระทรวงสาธารณสุขมีไว้เท่านั้นเอง -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๔/๑

ถ้าเปลี่ยนแปลงกับรัฐบาลไปเมื่อไรเราก็ไม่ทราบว่รัฐบาลจะคิดอย่างไร เหล่านี้มันมีการเปลี่ยนแปลงทำให้บุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูลก็แทบจะไม่มีปัญญาที่จะมาจ่ายตรงนี้ ไม่มีปัญญาที่จะมาร่วมจ่าย แต่ถ้าท่านยืนยันว่าคำว่า ร่วมจ่าย ท่านยังสามารถแบ่งได้ไหมคะ ถ้าคนรวยที่มีรายได้เกิน ๑ แสนบาทต่อเดือนเขาจะร่วมจ่ายสัก ๑๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ทุกครั้งที่เขาไปโรงพยาบาลหรือ ๑,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาทก็ว่าไป แต่คนที่ยังจนอยู่ซึ่งอาจจะมียาได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านก็เพิ่มขึ้นมาเขาจะจ่าย ๓๐ บาทอย่างที่ท่านต้องการก็ได้ แต่ตรงนี้นั้นไม่ออกมาตามที่เราคิดว่ามันเป็นการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข ก็กลายเป็นว่าคนรวยเองได้มาใช้สิทธิเหมือนกับคนจนทั่ว ๆ ไปซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดิฉันอยากจะเน้นย้ำคำว่า บุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล ควรจะยังคงมีอยู่ แต่เนื่องจากว่ามาตรา ๓ ที่ผ่านไปในั้นไม่มีค่านิยามตรงนั้น ถึงแม้จะไม่มีการบรรจุค่านี้นี้ประโยชน์เข้าไปในวรรคนี้ก็น่าจะทำได้ ส่วนจะไปบอกว่าบุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูลนั้นจะเป็นบุคคลใดบ้างอาจจะไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้เห็นชัดอีกครั้ง เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันอยากจะเน้นย้ำว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะเขียนให้อยู่ และประโยคบรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๕ ที่ท่านตัดออกไปว่า ใครซึ่งมีสิทธิเดิมอย่างไรให้คงไว้ตามสิทธิ ตามกฎหมายนั้น ท่านก็ตัดออกไปหมด แต่ดิฉันเองก็ได้แปรญัติในส่วนตรงนี้ว่า ไม่ได้ตัดไปหมดแต่ใช้คำว่า ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใด ๆ อยู่แล้วให้คงสิทธินั้นต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ในส่วนประโยคนี้ถ้าทางกรมการสาธารณสุขส่วนใหญ่มองเห็นว่าไม่ควรจะเขียนคำว่า บุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล เข้าไปในมาตรา ๕ นี้แล้ว วรรคสุดท้ายยังพอให้เป็นกำลังใจให้กับประชาชนที่เขาคิดว่าสิทธิต่าง ๆ ที่เขาเคยมีอยู่ สมมุติว่าเป็นสิทธิของการรักษาฟรี ไม่ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายใด ๆ เขาก็ยังต้องคงมีอยู่ หรือสิทธิของข้าราชการซึ่งเคยได้รับสิทธิอะไรก็แล้วแต่ก็จะยังคงมีอยู่ ท่านประธานคะดิฉันเองได้ลงไปเยี่ยมพื้นที่หลายครั้ง

สพ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๔/๒

พวกหมอเขาไม่กล้าบ่นหรอกค่ะ หมอเขามองว่าเมื่อไรจะเจ๊งสักที เขาพูดมาอย่างนี้
 จริง ๆ เพราะเขาทำเขาไม่กล้าบ่นเพราะเขากลัวรัฐบาลชุดนี้มาก กลัวว่าจะถูกย้ายบ้าง
 ถ้าไม่ทำตาม เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้หลายเรื่องที่เขาบอกว่ามันจะเป็นไปได้หรือไม่
 กับการร่วมจ่ายที่น้อยนิดนั้น สืบตาดูที่ผ่านมามีถ้าท่านประธานจะจำได้ท่านประธาน
 อาจจะไม่ได้นำไปนั่งทำหน้าที่เป็นท่านประธานในขณะที่กรรมการเสียงส่วนน้อย
 คือคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้พูดถึงโรคบางโรคที่มันไม่ตรงกับเรียกว่าถ้าไม่รักษา
 แล้วต้องเสียชีวิต ยกตัวอย่างเช่น ที่ท่านกรรมการอภิสิทธิ์ได้พูดโรคไขข้ออักเสบ
 ซึ่งมีวิธีการรักษาต่าง ๆ แต่โรคเหล่านี้ไม่ได้ทำให้ถ้าไม่รักษาจะต้องตายมันไม่เหมือน
 โรคหัวใจ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เป็นจุดที่ทำให้คนถูกละเลยในเรื่องของการจะมีคุณภาพ
 ชีวิตที่ดีเพราะฉะนั้นดิฉันพูดวันนี้ในมาตรานี้ก็อยากให้ทางกรรมการเสียงส่วนใหญ่
 ได้พิจารณากันอีกครั้งว่าขอให้คงสิทธิต่าง ๆ ที่คงมีไว้อยู่เดิม เดียวนี้พวกหมอ
 เขาพูดกันว่าอย่างไรคะ เดียวนี้หมอเขามองว่ามาตรฐานการรักษาพยาบาลนั้นจริงอยู่
 ได้ทั่วทุกคนทั้งประเทศแต่เป็นมาตรฐานที่เรียกว่าเป็นมาตรฐานแบบ สปร.
 ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขคงไม่ยักให้เป็นเช่นนั้น มาตรฐาน
 มันควรจะยกมาอาจจะยกมาให้เท่าเทียมกับข้าราชการเราก็ไม่ว่า แต่ตรงนั้นเป็น
 สิ่งสำคัญ ไม่ใช่ว่ากลายเป็นดังทุกอย่างลงไป ถ้าท่านบอกว่า สปร. ไม่ดีคนจนที่เคย
 ได้รับการรักษาไม่ดีที่ผ่านมามีท่านต้องยกระดับตรงนั้นขึ้นมาไม่ใช่ปล่อยให้กลายเป็น
 พลเมืองอีกชั้นหนึ่งที่เท่าเทียมกันหมด เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันอยากจะให้ทบทุน
 วรรณคดีถ้าท่านไม่สามารถที่จะเติมคำว่า บุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือก็อยู่
 เนื่องจากว่ามาตรา ๓ เราได้ตัดคำนิยามซึ่งดิฉันได้ขอแปรแล้วก็ทางกรรมการ
 เสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย สมาชิกส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

จรรยา ๕/๑

วันนี้ขอให้พรรคนี้ให้มันเป็นความมั่นใจของคนที่เคยมีสิทธิต่าง ๆ ยังคงมีสิทธิตรงนั้นอยู่ได้หรือไม่ ไม่ต้องตัดทั้งพรรคทั้งหมดที่กรรมการเสียงส่วนใหญ่มอง แล้วก็ช่วยพิจารณาในส่วนที่ดีฉันเองได้ขอแปรญัตติคือใช้ประโยคคล้าย ๆ กันเพียงแต่ว่าเพิ่มคำว่า ตามกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งใด ๆ อยู่แล้วให้มีสิทธินั้นต่อไป ตรงนี้เพียงแต่ขอณะคะ ขอให้กรรมการเสียงส่วนใหญ่ช่วยพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าการตัดไปตรงนั้น ดิฉันเชื่อว่าการที่ร่างเดิมเขียนอย่างนั้นเขาก็คงมองตรงนี้อยู่แล้วคะ เขาก็ต้องคิดถึงในสิ่งเหล่านี้ว่าสิทธิต่าง ๆ ที่เคยมีอยู่แล้วซึ่งเป็นผลประโยชน์อยู่แล้วของคนที่มีอยู่ก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะเกิดขึ้น สิทธิต่าง ๆ นั้นไม่ควรจะถูกกลืนออกไป ถึงแม้จะมีคำยืนยันจากกรรมการว่าสิทธิไม่ได้ถูกกลืน ข้าราชการก็ยังได้อยู่ห้องพิเศษ แต่ยาจะคะเหมือนกันไหม ยากลับไปเป็นยา สปร. หรือจาก สปร. มาเป็นยาที่เคยใช้ในข้าราชการ ตรงนี้ต่างหากเราต้องการนั้นคือมาตรฐานการรักษาพยาบาลต้องเน้น เพราะว่ามาตรา ๕ นี้เป็นหัวใจเลยคะ ท่านประธานคะดิฉันเองก็คงมีอภิปรายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕ เพียงเท่านั้นคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการผู้สงวนความเห็นครับ

นายบุญชัย สมุทวิรัช (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญชัย สมุทวิรัช ในส่วนของกรรมการเสียงข้างน้อย ในมาตรานี้กระผมและพวกได้มีการสงวนความเห็นตามคำแปรญัตติไว้ เนื่องจากว่ามีสาระหลายส่วนซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง กล่าวได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถสร้างหลักประกันสุขภาพที่แท้จริงได้ด้วยความในมาตรา ๕ จะต้องเป็นกลไกที่ให้หลักประกันว่าการได้รับบริการสุขภาพที่ดีและมีคุณภาพนั้นเป็นสิทธิพื้นฐานที่ทุกคนควรจะได้รับ ในพรรคต่าง ๆ ในมาตรา ๕ มีการพูดถึงสิทธิในการได้รับบริการ และมีการพูดถึงประเภทและขอบเขตของสิทธิที่ได้รับนั้น เหตุผลที่กรรมการเสียงข้างน้อยได้สงวนคำแปรญัตติไว้นั้นก็เนื่องจากว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องของความเป็นธรรมในสังคมซึ่งจะไม่สามารถมีขึ้นมาได้หากไม่มีความเสมอภาคในหลาย ๆ เรื่อง ตัวอย่างเช่น ความเป็นธรรมในการได้รับการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สิทธิพื้นฐานในการได้รับการศึกษาที่ดี สิทธิพื้นฐานในการได้รับการปฏิบัติจากกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ถ้าจะว่าไปแล้วสิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขที่จำเป็น

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

จิรภา ๕/๒

ในยามที่บุคคลเจ็บไข้ได้ป่วยลงนั้นอาจจะเรียกได้ว่าเป็นสิทธิที่มีความสำคัญที่สุดในทุก ๆ สิทธิ ที่รัฐธรรมนูญให้การยอมรับ ถ้อยความที่ทางกรมการได้ขอสงวนไว้จึงเป็นถ้อยความที่เรา จะขอให้สภาแห่งนี้ให้การรับรองสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญครบถ้วนประธาน ในเบื้องต้นนั้นต้องมีความเข้าใจพื้นฐานว่าหลักประกันทางด้านสุขภาพที่เป็นหัวใจของ พระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมี ๒ ส่วนด้วยกันครับ ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยสิทธิของการมีสุขภาพที่ดีของ การได้รับบริการส่งเสริมสุขภาพ ของการได้รับข้อมูลข่าวสารการศึกษาที่ทำให้บุคคลในสังคม สามารถที่จะดูแลสุขภาพตัวเองได้ ซึ่งเป็นสิทธิที่จำเป็นต่อการสามารถดำรงชีวิตได้อย่าง สมศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ แต่เมื่อยามล้มป่วยลงแล้วสิทธิในการได้รับบริการที่มีความ มั่นคงมีคุณภาพมาตรฐานก็มีความสำคัญครับ ไม่พอที่มาตรา ๕ จะบัญญัติแต่เพียงว่าทุกคน มีสิทธิได้รับการบริการโดยไม่มีการพูดถึงกลไกและกลุ่มบุคคลที่จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครอง เป็นพิเศษเนื่องจากว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความอ่อนแอไม่สามารถช่วยตัวเองได้และสังคม ควรที่จะช่วยเหลือเกื้อกูล สิทธิที่กลุ่มบุคคลทุกกลุ่มนั้นควรจะได้รับก็มีความหลากหลายหลาย ประการครับ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิเกี่ยวกับการได้รับคำอธิบายที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณภาพของบริการ สิทธิที่จะให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนตัวให้เป็นความลับ สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรม ในการทำสัญญา ในการรับบริการสาธารณสุข แม้แต่สิทธิในการที่จะสิ้นสุดชีวิตลงหรือตาย อย่างสมศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ก็เป็นสิทธิที่พระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นล้วนแล้วแต่ก้าวไปถึง โดยทั้งสิ้นครบถ้วนประธาน เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามีความเข้าใจที่คิดว่าสำคัญมากนั้นก็คือ ต้องมีความเข้าใจว่ามาตรา ๕ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่บุคคลหนึ่ง บุคคลใดหรือรัฐมีอาจที่จะลิดรอนพรากไปจากบุคคลใด ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นด้วยเหตุผลทางชาติกำเนิด เศรษฐฐานะ หรือเหตุผลใด ๆ ครับ -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๖/๑

นี่จึงเป็นเหตุผลที่คณะกรรมการการเสียงข้างมากได้ตัดถ้อยความในเรื่องฐานะการคลังของประเทศออกไป เหตุผลสั้น ๆ ก็คือว่าเพื่อให้ไม่ให้เป็นเหตุยกเว้นการคุ้มครองจากการเจ็บป่วยใด ๆ ที่มีความจำเป็นครับ อย่างไรก็ตามสาระแห่งสิทธินี้จะไม่มีการถือกำเนิดขึ้นได้ถ้าหากว่ากลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคมนั้นไม่ได้มีการระบุถึงภาระหน้าที่ในการร่วมรับผิดชอบต่อระบบบริการสุขภาพ ซึ่งภาระหน้าที่ในการร่วมรับผิดชอบนั้นก็คือกลไกการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุขนั่นเอง ซึ่งท่านกรรมการพรพิชฎ์ขอภัยที่ต้องเขย่นามก็ได้กล่าวถึงกลไกการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุขโดยการใช้ค่าใช้จ่าย ซึ่งในมาตรานี้ก็มีการกล่าวถึงการร่วมจ่ายค่าบริการในอัตราที่กำหนด ในทางปฏิบัติปัจจุบันก็เป็นที่น่าทึ่งกันทุกฝ่ายว่าค่าบริการที่กำหนดนั้นเป็นค่าบริการที่เท่ากันทั่วประเทศ เป็นบริการที่อาจจะพูดได้เต็มปากว่าน้ำหนักนโยบายการปฏิรูปสุขภาพด้วยบริการราคาถูกลงจะก็บาทก็แล้วแต่ แต่ท่านประธานครับ ราคาที่เท่ากันนั้นไม่ได้หมายถึงการให้บริการที่มีความเป็นธรรมครับ เนื่องจากว่าความเป็นจริงในสังคมนั้นบุคคลต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีความสามารถในการจ่าย มีระดับเศรษฐกิจที่ต่างกันครับ

นี่จึงเป็นเหตุผลที่คณะกรรมการการเสียงข้างน้อยได้ขอให้เพิ่มเติมความในส่วนของวรรคสองในเรื่องของบุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล และก็ได้เพิ่มไปอีกครับว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้ไม่ควรจะต้องจ่ายค่าบริการใด ๆ ทั้งสิ้นครับ ท่านประธานที่เคารพเมื่อคนเราล้มป่วยลงสิ่งแรกที่เราคำนึงถึงก็คือขอให้ได้รับบริการที่ดี ขอให้หายจากภาวะเจ็บไข้ได้ป่วยก่อน ราคานี้ถ้าเพื่อหายแล้วอาจจะมาว่ากันอีกที่ก็ได้ครับ คนมีเงินมากก็อาจจะมีความพร้อมในการจ่ายมาก คนมีเงินน้อยก็อาจจะเหมาะสมที่ไม่จำเป็นต้องร่วมจ่ายค่าบริการเลย เพราะฉะนั้นตลอดเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางคณะกรรมการก็รัฐบาลก็ได้ยืนยันครับว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะยืนยันในหลักการที่จะไม่รอนสิทธิที่กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคมเคยได้รับอยู่แล้วตามเดิม แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นคณะกรรมการกลับปฏิเสธที่จะระบุถึงกลุ่มบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญโดยตรง ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๒ ผมอ่านแค่วรรคเดียวครับว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

เบญจกุล ๖/๒

ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ กฎหมายที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่งได้อ้างไว้ว่า จะต้องบัญญัติถึงสิทธิที่ที่จะได้รับนั้นก็คือพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพฉบับนี้แน่นอนครับ เพราะฉะนั้นแล้วผมไม่คิดครับว่าเหตุผลที่ทางคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากก็ดี หรือจากการลงมติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดีที่จะไม่ใส่ถ้อยความคำว่า ผู้ที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล นั้นเพียงเพราะว่าอยากให้คนไทยทั้งประเทศเท่าเทียมกันหมดไม่อยากจะแตกต่างกัน ท่านประธานครับ การไม่ใส่ถ้อยความนั้นจะไม่ได้ทำให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมหายไปหรอกครับ ในทางกลับกันผมคิดว่ากลุ่มบุคคลที่รัฐธรรมนูญได้ให้ความคุ้มครองไว้แล้วเป็นภาระหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของสภาที่จะให้การรับรองสิทธิดังกล่าวครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่อาจจะได้ในฐานที่เข้าใจได้ครับท่านประธาน พวกเราจึงขอยืนยันว่าในถ้อยความตามที่เราได้ส่งความเห็นนั้นผู้ยากไร้บุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล ถึงแม้ว่าในมาตรา ๓ จากการพิจารณาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนั้นไม่ได้ระบุลงรายละเอียดตามที่รัฐธรรมนูญได้ระบุลงรายละเอียดตามกลุ่มบุคคลต่าง ๆ แล้วนะครับ ถึงแม้จะไม่ระบุ ด้วยความหวังใยว่าในอนาคตอาจจะเปลี่ยนไป เด็กอายุ ๑๒ ปีอาจจะเพิ่มเป็น ๑๕ ปีก็ได้ คนอายุ ๖๐ ปีอาจจะลดเหลือ ๕๕ ปีก็ได้ ถ้าท่านยืนยันเหตุผลอย่างนั้นก็ไม่เป็นไรครับไม่ต้องนิยามแต่ถ้อยความพวกเรายืนยันว่าขอให้คงอยู่ภายในวรรคนั้นครับเนื่องจากว่าการที่เราจะกำหนดขอบเขตของสิทธิในการได้รับการทางสาธารณสุขนั้นจะเป็นกรอบบรรทัดฐานที่สำคัญในการให้ประชาชนคนไทยมีสิทธิในการได้รับการดูแลสุขภาพที่ดีและมีสิทธิในการมีสุขภาพที่ดีต่อไปในอนาคต ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการผู้ส่งความเห็นครับ

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วินา ๗/๑

นางระกาวัน สีสนะวานิชพันธ์ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธาน และเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉันชื่อระกาวัน สีสนะวานิชพันธ์ เป็นกรรมาธิการ วิสามัญผู้สงวนความคิดเห็น และได้ขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๕ นี้ โดยทางกลุ่มเราซึ่งเป็น ตัวแทนจากภาคประชาชนซึ่งก็ได้มานั่งชมการอภิปรายอยู่ด้วยรู้สึกไม่เห็นด้วย ขอให้ตัด วรรคสองทั้งหมด เนื่องจากภาคประชาชนเห็นว่าการร่วมจ่าย ณ สถานบริการเป็นสิ่งที่ไม่มี ความจำเป็นและไม่สมควรที่จะอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เหตุผลสำคัญที่ดิฉันใคร่ขอ อภิปรายก็คือว่า ประเด็นที่ ๑ ตามที่ท่านกรรมาธิการบุรณชัยได้เอ่ยไปแล้ว ก็ถือว่าเป็นสิทธิ ขึ้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญซึ่งไม่ได้พูดถึงการร่วมจ่าย ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า เราไม่เห็นด้วยว่าในการสมทบตรงนี้ เราไม่ได้คิดว่าการที่ประชาชนไม่ได้จ่าย ณ สถานบริการ เป็นการทำที่ประชาชนไม่ได้มีความรับผิดชอบ หรือไม่ได้มีส่วนรับผิดชอบต่อเรื่องค่าใช้จ่ายของ การบริการ แต่ว่าเราเห็นว่าประชาชนทุกคนได้เสียภาษีอากร แล้วก็โดยเฉพาะภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม โดยเฉพาะสำหรับคนยากคนจนเสียมากเป็นพิเศษก็ได้มีส่วนหนึ่งที่ได้ สมทบแล้วในงบประมาณ และส่วนนั้นก็คือสิ่งที่รัฐบาลจะต้องมาจัดบริการสาธารณสุข ให้กับประชาชน ประเด็นต่อมาก็คือว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการซึ่งก็เป็นผู้รับผิดชอบ ในเรื่องโครงการหลักประกันสุขภาพในปัจจุบันนี้ คือโครงการ ๓๐ บาท ก็ได้ชี้แจงไว้เน การประชุมคราวที่แล้วว่าเงินที่ได้มาจากการร่วมสมทบของประชาชน ๓๐ บาทนั้น เป็นจำนวน ที่น้อยมาก แต่จำเป็นที่จะต้องเก็บต่อไป เพราะว่าไม่อย่างนั้นจะให้ประชาชนมาใช้บริการอย่าง ฟุ่มเฟือย ซึ่งตรงนี้ทางเราก็ได้ทำการวิจัยในประมาณ ๖ เดือนที่แล้วที่ผ่านมา เราพบว่าใน เครือข่ายของเราซึ่งเป็นประชาชนจากทั้งในภาคชนบทและใน กทม. มีค่าใช้จ่ายที่จะต้องมา รับบริการจากสถานบริการอยู่แล้วโดยที่ไม่ต้องคำนึงถึงต้นทุน ๓๐ บาทเลย การที่เขาจะมาใช้ บริการนั้น เราพบว่าเขาต้องเสียค่าเดินทางตั้งแต่ ๕ บาท ถึง ๗๐๐ บาท ซึ่งก็เป็นเงินที่สูงอยู่ ในขณะเดียวกันก็ยังมีต้นทุนอย่างอื่น อย่างเช่นในเรื่องของเวลาที่จะต้องเสียไป ซึ่งจากการ สสำรวจของเราที่พบว่าประชาชนต้องเสียเวลาตั้งแต่ ๒ นาฬิกา ถึงประมาณ ๑๒ ชั่วโมงในการที่จะ เดินทางมาที่สถานบริการ ซึ่งตรงนี้ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ประชาชนต้องลงทุนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ๓๐ บาทนี้ก็ดูว่าเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยจะมีเหตุผลเท่าไรนัก และจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับ ประชาชนด้วย ประเด็นสุดท้ายที่ดิฉันอยากจะพูดถึงก็คือว่าเราก็ได้พูดอยู่ครั้งหนึ่ง คือครั้งที่แล้ว

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วีนยา ๗/๒

ว่าการที่ประชาชนต้องมาใช้บริการของนั้น แล้วก็ต้องมาเสีย ๓๐ บาท บางคนก็ไม่เสียมันมีส่วนที่จะทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติจากผู้ให้บริการอยู่พอสมควร และประชาชนก็มีความรู้สึกว่าเขาไม่ศักดิ์ศรีที่ไม่เท่าเทียมกับผู้ให้บริการท่านอื่น ๆ เพราะฉะนั้นดิฉันก็เห็นว่าในเมื่อเราต้องการให้สิทธินี้เป็นสิทธิสำหรับประชาชน และต้องการที่จะให้คนยากคนจนได้เข้าถึงบริการอย่างมีศักดิ์ศรี ดิฉันคิดว่าในวรรคสองนี้น่าจะตัดออกไป ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการที่สงวนความเห็น ผมหรือท่านประธานนัดหนึ่ง เนื่องจากว่าข้อความที่ผมได้สงวนความเห็นไว้มีสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากข้อความของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากอยู่ ๒ วรรค และผมเห็นว่าประเด็นที่มีการอภิปรายอยู่ในขณะนี้คือวรรคสอง ผมจะขออนุญาตว่าอภิปรายเฉพาะวรรคสองก่อน วรรคสี่ไว้อีกรอบหนึ่ง เพราะว่ามันอย่างนั้นจะเกิดความสับสนในการอภิปรายและในการชี้แจง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมอยากให้ท่านอภิปรายทีเดียวเลย เพราะอยู่ในมาตราเดียวกัน ท่านประธานนั่งอยู่ตรงนี้ ท่านจะได้ชี้แจงว่าทำไมกรรมาธิการถึงได้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่ปรากฏต่อที่ประชุมแห่งนี้

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : สุดแล้วแต่ท่านประธาน ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า มาตรา ๕ เป็นมาตราซึ่งเป็นบทหลักในเรื่องของสิทธิในการรับบริการสาธารณสุข ซึ่งก็แทบจะกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของหัวใจของการมีระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประการแรกขอกราบเรียนว่าที่คณะกรรมาธิการได้ตัดคำว่า ตามฐานการคลังของประเทศ ไปนั้นนี่เป็นสิ่งที่ผมสนับสนุนอย่างยิ่ง และได้เคยอภิปรายไว้แล้วในชั้นรับหลักการ ก็ขอสนับสนุนอย่างเต็มที่ -----

ในวรรคสองนี้ครับท่านประธานครับเมื่อที่ประชุมสภามีมติที่จะไม่กำหนดค่านิยามของคำว่าบุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือก็ถือฤกษ์เป็นสิ่งที่การจะเขียนอะไรไว้ตรงนั้นจะมีปัญหาอยู่บ้าง ผมคงไม่กราบเรียนเพิ่มเติมแต่ก็ย้ำอีกครั้งว่าเรื่องน่าเสียดายที่เราไม่ให้หลักประกันในทางกฎหมายแก่บุคคลเหล่านี้ซึ่งเป็นผู้ที่มีสิทธินี้อยู่แล้ว ประเด็นหลักอยู่ตรงนี้ครับท่านประธานครับในวรรคสองการจะมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านั้นก็คือหมายความว่าเราต้องการให้ความมั่นใจแก่ประชาชนทุกกลุ่มว่าเมื่อเขาเจ็บป่วยและเข้ารับบริการจะต้องแบกรับภาระอันเกินสมควรโดยเฉพาะถ้าเราพูดถึงเรื่องสิทธิแล้วผมคิดว่าภาระที่จะต้องเป็นเรื่องที่เล็กน้อยมาก ผมอยากย้ำกับท่านประธานว่าข้อความที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายนี้ใช้คำว่า การร่วมจ่ายค่าบริการ ไม่ใช่การที่ไม่กำหนดว่าค่าบริการที่จะต้องร่วมจ่ายนั้นจะเป็น ๓๐ บาทเสมอไป เราพิจารณากฎหมายนี้ในขณะที่รัฐบาลดำเนินการโครงการ ๓๐ บาทแต่เราต้องพิจารณาตัวกฎหมายนะครับเพราะเราไม่รู้ว่ในวันข้างหน้าการกำหนดค่าบริการที่คนจะต้องร่วมจ่ายนั้น รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ฉะนั้นสิ่งหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเราต้องทำความเข้าใจตรงกันก็คือว่า การร่วมจ่ายค่าบริการนั้นกำหนดขึ้นมาทำไม ผมคิดว่าทุกคนเห็นตรงกันว่าถ้าจะรักษาหลักการของการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านี้การร่วมจ่ายค่าบริการนี้ต้องเป็นจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง เหตุผลที่อ้างอิงกันอยู่ประจำในขณะนี้ก็มีเหตุผลเดียวกันคือเกรงว่าถ้าไม่มีการร่วมจ่ายค่าบริการเลยนั้นจะมีการใช้บริการเกินความจำเป็นก็คือเปรียบเสมือนกับว่า จะทำให้เกิดการให้บริการฟุ่มเฟือยเกินไป ซึ่งตรงนี้ที่จริงทุกฝ่ายก็ยอมรับนะครับว่ายังไม่มีข้อชัดเจนว่าจะเป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่ โดยส่วนตัวนี้กระผมคิดว่าคนปกติธรรมดาจะครับคงไม่ค่อยมีใครนึกสนุกหรือครับถ้าไม่เจ็บไข้ได้ป่วยที่อยู่ดี ๆ จะไปขอรับบริการ แต่ว่าก็ไม่ผลิผลามที่จะไปตัดสินใจว่าการร่วมจ่ายนี้ไม่มีประโยชน์เสียเลยนะครับ ประเด็นแรกก็คือว่าเราต้องทำความเข้าใจตรงกันให้เป็นเจตนารมณ์ว่าถ้าจะมีต้องเล็กน้อยมากแต่เมื่อเล็กน้อยมากก็หมายความว่าตัวนี้จะต้องไม่เป็นปัจจัยที่ปรับเปลี่ยนไปตามภาวะทางด้านการเงินการคลังของการดำเนินโครงการนี้ จะมีก็วัตถุประสงค์เดียวกันคืออย่างที่ยกคือว่าป้องกันไม่ให้มีการใช้บริการอย่างฟุ่มเฟือยเกินไป ซึ่งผมกราบเรียนว่ารัฐบาลเองก็เคยยอมรับว่าศึกษาอยู่ว่าที่จริงเก็บ ๓๐ บาท หรือ ๒๐ บาทหรือไม่เก็บเลยจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่ สิ่งที่ผมอยากจะทำให้ท่านประธาน

ก็คือว่าผมได้สอบถามในการประชุมคณะกรรมการการรับว่า ร่างที่เป็นร่างของกรรมการ
เสียงข้างมากที่เขียนว่าต้องร่วมจ่ายค่าบริการ สมมุติว่าต่อมารัฐบาลศึกษาแน่ใจแล้วว่าที่เก็บ
๓๐ บาทหรือไม่เก็บนี้ไม่ได้มีผลเลยต่อการให้บริการและรัฐบาลก็ยอมรับอยู่แล้วว่าเงินจากส่วนนี้
เป็นส่วนเล็กน้อยเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโครงการ ถามว่าจะเลิกไม่เก็บ ๓๐ บาทเลยได้
หรือไม่ ในการประชุมคณะกรรมการนั้นได้รับคำชี้แจงนะครับว่าถ้าเขียนว่า ต้องร่วมจ่าย นี่แปล
ว่าต้องเก็บ ผมถามว่าอ้างว่าเก็บ ๐ บาทได้ไหม ได้รับคำตอบว่าไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้อความที่
ปรากฏอยู่ในร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมากคือการผูกมัดว่าต้องมีการเก็บ ผมจึงเสนอว่า
ในเมื่อเราเองก็ไม่มั่นใจว่าจำเป็นจะต้องเก็บหรือไม่ทำไม่เราไม่ใช้ว่าคณะกรรมการอาจกำหนดให้
บุคคลที่เข้ารับบริการนี้ต้องร่วมจ่ายค่าบริการ ถ้าใช้ถ้อยคำอย่างนี้ผมคิดว่าจะเกิดความคล่องตัว
ยืดหยุ่นแหละครับ สัปดาห์ที่แล้วท่านก็อ้างความยืดหยุ่นของกฎหมายนี้ที่ไม่ให้ระบุบุคคลผู้ที่สังคม
ควรช่วยเหลือเกื้อกูล วันนี้ผมมาเสนอว่าอย่างนี้สังคมควรจะยืดหยุ่น ถ้าวันข้างหน้าตัดสินใจว่า
๓๐ บาทไม่จำเป็นต้องเก็บก็ทำได้ แทนที่จะลดไปเหลือ ๑ บาทหรือ ๕๐ สตางค์หรือสิ่งหนึ่ง
ซึ่งก็วุ่นวายเปล่า ๆ ผมจึงอยากจะเรียนว่าตรงนี้ครับลองพิจารณาดูนะครับจะปรับถ้อยคำไปเป็น
อาจกำหนดให้หรือไม่ แล้วก็ยกเว้นผู้ยากไร้หรือบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อันนี้ก็จะเปิด
ทางเลือกครับว่าถ้าวันข้างหน้าเป็นไปอย่างที่ภาคประชาชนเสนอว่ามีความเหมาะสมว่า เป็น
โครงการฟรีไปเลย ข้อความที่ผมเสนอก็คงใช้ได้ ถ้ายังอยากเก็บ ๒๐ บาท ๓๐ บาทก็ใช้ได้ ผมจึงมอง
ว่าสิ่งที่ผมเสนอไปนี้ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรทั้งสิ้นเพียงแต่คำว่า บุคคลที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูลนี้
เมื่อมาตรา ๓ เราไม่ได้เพิ่มเข้าไปนี้ถ้าที่ประชุมสภาจะอนุญาตว่าตัดตรงนั้นออกไป เปลี่ยนถ้อยคำ
ว่าเป็นอาจกำหนดค่าร่วมจ่ายบริการและก็เว้นผู้ยากไร้หรือคนอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดน้อยอย่างนี้
จะไม่ดีกว่าหรือครับ จะเป็นทั้งการที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวและก็ได้ไปชัดเจนไว้กับนโยบายของ
รัฐบาลหรือการที่จะบริหารให้เป็นไปตามกฎหมายนี้นะครับ นี่คือการเดินที่ผมอยากจะขอ
กราบเรียนในแง่ของพรรคสองนะครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นัยยาญจน์ ๙/๑

ในวรรคสี่ ท่านประธานครับ มีการพูดถึงสิทธิของผู้ที่รับบริการสาธารณสุขที่มีอยู่แล้ว ซึ่งก็หมายถึงข้าราชการ หมายถึงประกันสังคม หมายถึงกลุ่มคนต่าง ๆ ซึ่งจะมีสิทธิอยู่ตามกฎหมายหรือกฎระเบียบอื่น ๆ ท่านประธานจะสังเกตว่ากรมการไปตัดวรรคสี่ ซึ่งเคยเขียนเอาไว้ว่า ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขตามกฎหมายโดยอยู่แล้วให้คงมีสิทธิตามกฎหมายนั้นต่อไป เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ตัดออกไปนี้ผมเข้าใจว่า กรมการก็คิดว่าสิทธิของคนเหล่านี้เป็นอย่างไร ก็ไปดูในมาตราต่อ ๆ ไปได้ แต่หลักการผมเข้าใจว่าท่านก็คิดตรงกับผมก็คือว่า ไม่ตั้งใจจะไปลดรอนสิทธิของใครทั้งสิ้น ใครมีอยู่อย่างไร ก็เป็นอยุ่อย่างนั้นไปก่อนแต่ผมมีปัญหายุ่งยากเดียวครับท่านประธาน ปัญหาก็คือว่าถ้าท่านประธานไปดูในมาตราที่เขียนถัดจากนี้ไป ไม่ว่าจะเป็นประกันสังคม หรือข้าราชการ หรือกลุ่มอื่น ๆ เขาก็จะพูดว่าขอบเขตของสิทธิเป็นอย่างไร หมายความว่าไปตรวจอะไรฟรี ไปตรวจอะไรจ่ายราคาเท่าไร ได้รับการสนับสนุนเท่าไร ให้เป็นไปตามกฎหมายกฎระเบียบต่าง ๆ อันนี้ก็คือว่าเหมือนเดิม แต่จะไปขมวดเอาไว้ว่าการใช้สิทธิต้องใช้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ การใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ก็ต้องเป็นไปตามขั้นตอนเกี่ยวกับเรื่องของการที่จะไปลงทะเบียนในเรื่องสถานบริการประจำตัวหรือเครือข่าย ซึ่งก็ยังคงใช้เวลา และคนกลุ่มเหล่านี้จะมาใช้สิทธิตามนี้ก็ต้องรอเงื่อนไขหรือเงื่อนไขของการตราพระราชกฤษฎีกาเสียก่อน ผมก็เกรงว่าถ้าไปเขียนแล้วทิ้งไว้ลอย ๆ อย่างนี้อาจจะมีความสับสนในการตีความได้ว่าสรุปแล้ว ขอบเขตของสิทธิในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเป็นอย่างไร ข้อความที่ผมเสนอจึงบอกว่า เรามีสิทธิอย่างไรก็ให้คงสิทธิต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการตาม พ.ร.บ. นี้ให้เรียบร้อยเสียก่อน ซึ่งก็หมายถึงการไปเตรียมความพร้อม การไปประกาศพระราชกฤษฎีกาต่าง ๆ ให้เรียบร้อยเสียก่อนก็จะได้ชัดเจนไปไม่มีข้อโต้แย้ง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าอยากให้กรมการพิจารณาให้รอบคอบครับ เพราะว่าสิ่งที่ผมเสนอนั้นผมเชื่อว่าเนื้อหาสาระและความมุ่งหมายไม่ได้ต่างไปจากความต้องการของคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากเลย เพียงแต่ผมมองว่าถ้อยคำที่ท่านใช้ทั้งในวรรคสองก็ดี วรรคสี่ก็ดี จะเป็นปัญหาในภายหลังได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรมการครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นัยฎากฎณ์ ๙/๒

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานและท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน สารี อ๋องสมหวัง ตัวแทนจากภาคประชาชนที่รณรงค์เรื่องหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ขออนุญาตเรียนท่านประธานนิดหนึ่งนะคะว่าวันนี้มีเครือข่ายตัวแทนประชาชนที่ได้รณรงค์แล้วก็ผลักดัน แล้วก็ร่วมกันหา ๕๐,๐๐๐ รายชื่อในการเสนอกฎหมายฉบับนี้มาในที่ประชุมสภาอันทรงเกียรตินี้ด้วยนะคะ แต่ว่าอาจจะเนื่องจากข้อจำกัดที่เรามีตัวแทนจากประชาชนต่าง ๆ มาเยี่ยมสภาจำนวนมาก ทำให้ตัวแทนของประชาชนที่จะเข้ามาฟังการอภิปรายในวันนี้อาจจะได้รับคำตอบจากทางสภาว่า อาจจะให้อยู่ได้แค่ ๑๕ นาทีนะคะ ดิฉันก็อยากเรียนขออนุญาตทางท่านประธานสภาว่า จะเป็นไปได้ไหมที่จะให้ตัวแทนจากภาคประชาชนซึ่งตั้งใจจะมาฟังกฎหมายฉบับนี้ที่เขาได้มีส่วนร่วมในการเสนอตลอดต่อเนื่องการประชุมนั้นะคะ ก็ขออนุญาตเรียน ขออนุญาตทางท่านประธานแล้วก็ทางท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่านด้วยนะคะ แล้วดิฉันคิดว่าประเด็นที่ภาคประชาชนได้ส่งวนความเห็นไว้ในมาตรา ๕ เป็นเหตุผลที่ทุกคนคงไม่ยากเห็นบริการที่มีหลายบริการ หลายชั้น หลายมาตรฐานนะคะ เราคุยกันมากเรื่อง ๒ มาตรฐาน ดับเบิล แสตันดาร์ด (Double standard) เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าทำอย่างไรที่จะทำให้ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน ตรงนั้นคงจะเป็นเหตุผลที่สำคัญ แล้วก็เหตุผลในมาตรา ๕ จริง ๆ แล้วก็ยังเป็นเหตุผลที่ไปเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับอีกหลายมาตราที่จะตามมา ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ที่เราจะได้คุยกันต่อไป แล้วก็ดิฉันคิดว่าในปัจจุบันเรายังไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะกรองว่าใครจน ใครรวยที่ดี-----

เพราะฉะนั้นการที่เราจะดูว่าใครจนและจะต้องได้บัตรทองพิเศษไม่ต้องเสีย ๓๐ บาท มันก็
 บันทอนศักดิ์ศรีของคนไปมาก และก็ทำให้คนนั้นเองก็คิดว่าหลักประกันที่เรากำลังจะสร้าง
 และกำลังจะมองว่าอันนี้คือสิทธิขั้นพื้นฐานของคน กลายเป็นเรื่องที่เขาต้องร้องขออยู่ดี
 เป็นเรื่องที่คนอื่นให้อยู่ดี ดิฉันคิดว่าอันนั้นเป็นเรื่องของปรัชญาขั้นพื้นฐานของระบบหลักประกัน
 ที่เรามองว่าเป็นสิทธิของประชาชนที่น่าจะมีสิทธิในการเข้าถึงบริการที่จำเป็น และเหตุผล
 อีกหลายเหตุผลที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเก็บค่าธรรมเนียม ไม่ได้เป็น
 สาระที่ทำให้เป็นแหล่งรายได้หลักและก็ทุกคนเสียภาษีอยู่แล้ว และจากการสำรวจก็พบว่า
 จริง ๆ ไม่มีใครอยากไปโรงพยาบาล ดิฉันคิดว่าตรงนี้ชัดเจนว่าเราไม่ได้เป็นครอบครัวที่
 เหนงมากที่จะต้องไปโรงพยาบาลมากเหมือนกับคนแก่ในประเทศญี่ปุ่น ที่จะต้องเก็บการ
 ร่วมจ่ายเพื่อที่จะลดคนที่ไปใช้บริการที่โรงพยาบาล เพราะฉะนั้นตรงนี้เองเป็น ๒ เหตุผล
 ที่ภาคประชาชนยืนยันว่าการร่วมจ่ายไม่ได้เป็นสาระสำคัญหรือรายได้หลักของรัฐบาล
 ในการนำมาซึ่งงบประมาณในการสนับสนุนระบบหลักประกัน ส่วนที่ ๒ ก็คือการที่เราจะมี
 การแบ่งแยกชนชั้นวรรณะ ดิฉันเชื่อว่าทุกคนที่เกิดมาเป็นคนไทยควรจะมีความสิทธิในการเข้าถึง
 บริการที่จำเป็น และถ้านี่จะไปเชื่อมโยงกับอีกหลาย ๆ เรื่องถึงสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐาน
 ของคนที่ควรจะเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการรักษาเมื่อตัวเองป่วย ดิฉันคิดว่าตรงนั้นคงเป็น
 ๒ เหตุผลที่มีความสำคัญ และเราไม่ควรที่จะทำให้เกิดการแบ่งแยกคนที่ไปใช้บริการ
 เพราะเราควรจะใช้บัตรประชาชนใบเดียวเข้าไปใช้บริการ เราคงไม่อยากเห็นให้ระบบ
 ๓๐ บาทต้องมีรายพิเศษเหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นในระบบประกันสังคมในอดีต
 ขอบพระคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการที่สงวนความเห็นครับ

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธาน ดิฉัน
 ยุพดี ศิริสินสุข ในฐานะกรรมาธิการก็ต้องขอเวลาทางสภา เพราะว่าในเรื่องของการสร้าง
 หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าคงเป็นเรื่องที่ทุกคนคงจะทราบ แม้กระทั่งรัฐบาลเองก็ทราบว่า
 ในเรื่องของเครือข่ายภาคประชาชนเราเคลื่อนไหวเรื่องนี้มาก่อนที่รัฐบาลจะจับมาเป็นนโยบาย
 และก็สร้างศรัทธาในหมู่ประชาชน จนมาถึงวันนี้ก็ยังอยากจะให้ทางสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน

ลองสวมหัวใจภาคประชาชนจริง ๆ ว่า ณ ถึงวันนี้แล้วอยากจะให้กฎหมายเป็นอย่างไร ถ้าจะรีบ ๆ พิจารณาให้เสร็จสิ้นไปก็กระทำได้ แต่ว่าทำอย่างไรให้รอบคอบที่สุดและก็จะเกิดประโยชน์กับประชาชนโดยเฉพาะตัวแทนของพวกเราที่เสียสละเวลามาร่วมรับฟัง ในที่ประชุมครั้งนี้ ในส่วนที่อยากจะขออภิปรายเพิ่มเติมก็คงต้องกราบเรียนท่านประธานว่า จริง ๆ แล้วในเรื่องของเหตุผลของการจะมีหรือไม่มันมีทั้งแง่ดีและแง่เสีย อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการในสัปดาห์ที่แล้วก็ได้แสดงไปว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม จะลดการบริโภคหรือการมาใช้บริการฟุ่มเฟือย ซึ่งประเด็นนี้ก็เป็นที่ลัทธิวิชาการเอง ก็ยืนยันว่าใช่เป็นการลดความฟุ่มเฟือยจริง แต่ว่าในเงื่อนไขใดที่จะทำให้เกิดการลด การฟุ่มเฟือยได้จริง ๆ มันอาจจะเป็นดาบสองคมก็ได้ถ้าเรากำหนดขึ้นมา และก็ ในกฎหมายเองก็ไม่ได้กำหนดชัดว่าจะต้องเป็นตัวเลขเท่าไร อนาคตอาจจะมีการเพิ่มขึ้นไป จนกระทั่งอาจจะปัญหาทำให้คนที่มีความจำเป็นในการใช้บริการจริง ๆ เข้าไม่ถึง บริการนั้น อันนั้นเป็นดาบสองคมซึ่งคงจะต้องให้ทางสมาชิกลองพิจารณาว่าความจำเป็น ในการกำหนดให้มีการร่วมจ่ายมีความจำเป็นเพียงใดและสร้างความเท่าเทียมกันจริง หรือเปล่า ในประเด็นนี้อยากจะให้ทุกคนลองนึกภาพดูว่าเงินมูลค่ากว่า ๖๐,๐๐๐ ๘๐,๐๐๐ หรืออนาคตจะเป็นแสนล้านบาทที่ชาวบ้านทุกคนร่วมจ่ายภาษี และเพื่อให้ รัฐบาลนำเงินนั้นมาดำเนินการตามนโยบายสร้างหลักประกัน ๑ แสนกว่าล้านบาท ถ้าดูในองค์ประกอบที่มาของเงินแล้วระบบภาษีที่ก้าวหน้าก็อาจจะไม่ค่อยเป็นจริง ในเมืองไทย คนที่ร่วมจ่ายภาษีส่วนใหญ่ก็เป็นคนที่อยู่ในคนชั้นกลางอย่างที่ทางทนายพิชญ์ ขอบภัยที่เอ่ยนามได้เรียนไปแล้วว่าภาษีส่วนใหญ่มาจากคนชั้นกลางและคนชั้นล่างด้วย คนชั้นบนซึ่งเป็นกลุ่มที่ถือครองทรัพย์สินมากอาจจะมีส่วนร่วมในการจ่ายน้อยด้วยซ้ำ

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สันทนา ๑๑/๑

ประเด็นนี้คือเรื่องเงินแสนล้านบาทที่เอามาใช้ในบริการกลับกลายเป็นว่าจะต้องมีการแบ่งประเภทคน วันดีคืนดีทุกคนมีสิทธิที่จะมาใช้บริการ เพราะว่าตัวเองจ่ายเงินร่วมกับการจัดบริการแสนล้านบาทไปแล้ว แต่วันหนึ่งในกฎหมายกำหนดว่าเนื่องจากคุณจนเนื่องจากคุณเป็นผู้ยากไร้ คุณจำเป็นจะต้องได้รับการยกเว้นไม่ต้องจ่าย ๓๐ บาท มันมีการตราพอลอกไป มีตราสัญญาอนุญาตอยู่ที่หน้ามากประมาณว่าคนพวกนี้เป็นกลุ่มคนที่ยากไร้ควรได้รับการสงเคราะห์ แล้วเงินที่ได้มา ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ล้านบาทมันคุ้มไหมกับการที่เราจะมาสรางภาพให้เกิดความรำคาญในหัวใจของคนบางกลุ่ม ซึ่งเขาก็ร่วมจ่ายค่าบริการให้คุณมาตลอดชีวิตที่มีโอกาสจะจ่ายภาษีให้รัฐบาล คงจะต้องวิงวอนให้ทุกคนลองพิจารณาดูว่าแสนล้านบาทที่เขาจ่ายมาร่วมกับ ๔,๐๐๐ ล้านบาทที่จะได้ขึ้นมาจากการร่วมจ่ายมันคุ้มค่าไหม แล้ว ๔,๐๐๐ ล้านบาท สามารถเป็นกำแพงกันด่านไม่ให้เขามาใช้บริการฟุ่มเฟือยไหม คงไม่มีใครอยากจะมาใช้บริการถ้าไม่เจ็บป่วย เราไปรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ไปทำการประชุม ๔ ภาค ผู้เข้าร่วมประชุมจากทุกเครือข่ายทุกกลุ่มภาคของประชาชนของผู้ให้บริการ ผู้เข้าร่วมประมาณเกือบ ๗๐๐ คนใน ๔ ภาค ส่วนใหญ่แล้วไม่มีใครเห็นด้วยที่จะให้มีการเก็บค่าธรรมเนียม โดยประเด็นเหตุผลก็คืออย่างที่ได้เรียนมาแล้วว่าไม่มีใครอยากไปเดินเล่นที่โรงพยาบาลถ้าไม่เจ็บป่วยจริง ค่าใช้จ่ายที่มีอยู่ก็เกินพอแล้วที่จะไปเดินเล่นที่โรงพยาบาล ส่วนร่วมจ่ายเขาก็จ่ายให้อยู่แล้ว ภาษีก็เก็บเขาไปทุกบาททุกสตางค์ ทั้งเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาทที่จะเก็บจากค่าร่วมจ่ายไม่พอ เขาไปเก็บภาษีทางตรงเก็บจากชาวบ้านเลย คิดกันคิดว่าชาวบ้านก็น่าจะดีใจที่จะได้มีส่วนร่วมในการสร้างหลักประกันให้มีคุณภาพจริง ๆ ประเด็นนี้จึงอยากจะให้ลองพิจารณาดูกันว่า อย่างพยายามสร้างความแตกต่างของชาวบ้านโดยที่เขาควรจะมีสิทธิใช้บริการอย่างสมภาคภูมิของเขาที่เขาได้ร่วมจ่ายค่าบริการมาแล้ว จึงอยากจะขอให้ช่วยกันพิจารณาดูด้วย ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอเชิญคุณจตุ ผู้แปรญัตติครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ผมพยายามจะรักษาเวลาสภาก็จะยังไม่อภิปราย แต่จะถามคำถามเพื่อให้คำตอบที่ชัดเจนจะได้ไม่ต้องอภิปรายตีใหม่ครับ จากท่านประธาน

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สันทนา ๑๑/๒

คณะกรรมการจากเหตุผลที่ท่านบอก มันมีตัวเลขที่ผมสืบสนอยู่ ๒ ตัวเลข ตัวเลขหนึ่งคือที่ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยพูดถึงเรื่องเงินแสนล้านบาทอยู่ตลอดเวลา ผมก็สงสัยว่าเงิน ๑ แสนล้านบาทที่ท่านพูดคุยกันในกรรมการมันเป็นอย่างไร แต่ว่าตัวเลขที่ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญ คุณหมอสุรพงษ์ไม่ยอมพูดถึงสักทีหนึ่งตั้งแต่อาทิตย์ที่แล้วว่างบประมาณที่จะให้ทั้งหมดมันเท่าไร แต่ผมทราบจากท่านเลขาของท่านว่า ๑,๒๐๐ ต่อหัวคุณ ๔๕ ล้านคน นั่นคืองบประมาณที่จะใช้ทั้งหมด เมื่อประเด็นมันเป็นอย่างนี้ ผมอยากจะทราบแล้วว่าสรุปแล้วตัวเลขที่ใช้มันเป็น ๕๕,๐๐๐ ล้าน ๖๐,๐๐๐ ล้าน หรือว่าแสนล้านกันแน่ นั่นคือคำถามข้อที่ ๑

คำถามข้อที่ ๒ ก็คือว่า อยากจะถามว่าเหตุผลที่คณะกรรมการอยากจะเก็บมีเพียงแค่ว่าป้องกันไม่ให้ไปใช้บริการสาธารณะอย่างฟุ่มเฟือยใช่หรือไม่ นั่นเป็นเหตุผลเดียวหรือเปล่า แล้วการที่เก็บจากตรงส่วนนี้ถามว่าเก็บไปเพื่ออะไรครับ อยากจะถามคำถาม ๓ คำถามนี้ก่อนท่านประธานขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณจตุติครับ เมื่อถามแล้วผมอยากจะให้คุณจตุติได้อภิปรายไปในคราวเดียวกันเลยที่คุณจตุติแปรญัตติ เพราะจะได้ตอบด้วยแล้วจะได้ชี้แจงไปทีเดียว

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ได้ครับ ถ้าอย่างนั้น ผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ที่ผมแปรญัตติไว้ก็คือว่า ผมไม่อยากจะทางคณะกรรมการวิสามัญได้ปล่อยทั้งค้างไว้ว่า จำนวนค่าบริการรักษาพยาบาลที่จะเก็บบอกว่าให้ตามที่คณะกรรมการกำหนด จริง ๆ แล้วผมอยากจะให้เป็น ๓๐ บาท ไม่เกินนั้น ถามว่าทำไม ๓๐ บาทไม่เกินนั้น เพราะผมได้ลงชื่อคุณหมอสุรพงษ์ไปแล้ว ๓๐ บาทรักษาได้ทุกโรค แล้วก็ใช้อย่างนั้นจริง ๆ แล้วท่านก็ยืนยันเมื่ออาทิตย์ก่อนว่างงบประมาณที่ท่านจัดสรรไม่มีปัญหาเรื่องงบประมาณเลย -----

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเมื่อไม่มีปัญหาเรื่องงบประมาณเลยประชาชนทั้งหลาย จริ่ง ๆ แล้ว
 ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยว่าเขาไม่อยากจะสวดงค์หรอก ท่านต้องคำนึงถึงว่า
 ประชาชนที่อยู่ตามหมู่บ้าน บ้านป่าซวดอน^(๖) ท่านประธานครับ คน ๕๐ - ๕๐ ล้านคนยังเป็นคน
 ยากจนไม่มีเงินเดือนนะครับ ถ้าท่านประธานไปดูว่าคนที่ไม่มีเงินเดือนทั่วประเทศเสียภาษีจาก
 เงินเดือนมีเพียงแค่ ๕ ล้านคนเท่านั้น แต่ว่าคนส่วนใหญ่ของประเทศไม่มีเงินเดือนครับ เมื่อไม่มี
 เงินเดือนนั้นรายได้ก็จะมีจาก ๑. รับจ้างรายวัน เป็นเงินรับจ้างรายวัน ๒. ก็คือคอยขายมัน
 ขายเผือก ขายข้าว ขายสินค้าเกษตรเป็นรายปีหรือว่ารายครึ่งปี เพราะฉะนั้นปัญหาที่เขาจะมี
 สวดงค์มาจ่ายมันจะไม่ง่ายเหมือนคุณหมอลทั้งหลายที่นั่งอยู่บนกรรมาธิการนี้ เพราะท่าน
 เคยเป็นมนุษย์เงินเดือนมาก่อน เมื่อเป็นเช่นนั้นชาวบ้านมีปัญหามากในเรื่องที่จะจับจ่ายใช้สอย
 เพราะว่าอย่าไปคิดนะครับว่าเพียงแค่จ่ายเพียงแค่ ๓๐ บาท ค่ารถไปกลับคนพาไปอีกอะไร
 ไปอีก เงิน ๑๐๐ บาทหายากนะครับในต่างจังหวัด ค่าจ้างแรงงานวันหนึ่งก็ ๑๒๐ - ๑๓๐ สูงสุด
 เท่านั้นเอง ผมก็จึงอยากจะได้หลักประกันครับท่านประธานว่า แล้วที่สุดจริง ๆ แล้วขอให้เป็น
 ไปตามที่พูดไว้ว่า ๓๐ บาทจริง ๆ รักษาทุกโรค ผมก็อยากจะให้แปรญัตติไว้เป็นว่าสูงสุดแล้ว
 เก็บจากชาวบ้านตามที่สัญญากับเขาไว้ ตามที่โฆษณาให้พูดมาตลอด ๑๖ เดือน ๑๘ เดือนว่า
 ๓๐ บาท ผมก็จึงแปรญัตติว่าเชื่อว่าท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญจะทำได้ท่านเขียน
 นโยบายเองว่า ๓๐ บาทครับ ก็ขอแปรญัตติว่าเป็น ๓๐ บาทไม่ให้เกินครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เมื่อไม่มีสมาชิกจะอภิปรายแก้ไขจะให้ทางกรรมาธิการตอบนะครับ
 เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงสาธารณสุข ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ ต้องขอขอบพระคุณ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติผู้สวณความเห็นและท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ได้กรุณาให้
 ความเห็นต่าง ๆ นะครับ ซึ่งเป็นความเห็นที่ทำให้เราได้พิจารณาในมาตรานี้ด้วยความรอบคอบ
 รัดกุมมากยิ่งขึ้น ก่อนอื่นก็จะเรียนยืนยันกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านจตุติ ไกรฤกษ์
 ว่าในการประชุมครั้งที่แล้วผมได้ตอบไปแล้วเรียบร้อยว่างบประมาณที่ใช้คือ ๕๕,๐๐๐ ล้าน

เข้าใจว่าท่านอาจจะไม่ได้ฟังในวันนั้นนะครับ แล้วก็ยืนยันว่านี่คืองบประมาณที่รัฐบาลได้ใช้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ นี้ แล้วก็เทียบเท่ากับตัวคูณ ๑,๒๐๒ คูณกับจำนวนประชากรในระดับส่วนที่มีการบอกว่า ๑ แสนล้านนั้นอาจจะเป็นตัวเลขที่เกิดจากการวิจัยแต่เดิม ๆ แล้วก็พูดกันมาอยู่เรื่อย ๆ โดยที่เมื่อลงมือปฏิบัติแล้วก็พบว่าตัวเลขไม่ได้เป็นไปอย่างที่มีการวิจัยกัน แล้วก็รวมทั้งอาจจะมีการไปรวมกับงบประมาณประกันสุขภาพตัวอื่น ๆ อย่างเช่น งบประมาณที่ให้หลักประกันสุขภาพกับข้าราชการ ๑๘,๐๐๐ ล้าน งบประมาณของประกันสังคมซึ่งได้มีการใช้กันอีกประมาณกว่าหมื่นกว่าล้านนั้น ตรงนั้นก็อาจจะรวม ๆ แล้วว่าระบบประกันสุขภาพทั้ง ๓ ระบบในประเทศไทยใช้เงินทั้งสิ้นประมาณ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้าน แต่ก็ยังไม่ถึงแสนล้านอยู่ดีครับ เพราะฉะนั้นตัวเลข ๑ แสนล้านก็ยังเป็นตัวเลขที่อาจจะไม่มีที่มาที่ไปที่ชัดเจนในเชิงปฏิบัตินะครับ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงในวรรคสองของมาตรา ๕ ว่าทางคณะกรรมการการเสี่ยงข้างมากได้พิจารณาด้วยความรอบคอบรัดกุมแล้ว แล้วเราคิดว่าความจำเป็นในการที่จะมีการระบุลงไปในตัวเลขที่ชัดเจนใด ๆ ก็ตามอาจจะไม่มีความรอบคอบเพียงพอ เพราะว่าในการที่เราจะระบุเช่นนั้นอาจจะเป็นจริงได้ในภาวะปัจจุบัน แต่อีก ๑๐ - ๒๐ ปีข้างหน้าจะเป็นไปตามนั้นหรือไม่ใครคาดการณ์ได้ แล้วเรื่องของความจำเป็นในการมีการร่วมจ่ายค่าบริการก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องได้มีการศึกษากันต่อไป เพราะว่าในประเทศอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศออสเตรเลียก็ตาม รัฐมนตรีทางด้านเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมของประเทศออสเตรเลียเองได้มาเยี่ยมที่กระทรวงสาธารณสุขและได้พูดชัดเจนว่า เขารู้สึกดีใจที่ได้เห็นว่าประเทศของเราได้มีการคิดเรื่องการร่วมจ่ายค่าบริการแม้จะเป็นอัตราเพียงเล็กน้อยก็ตาม เพราะว่าในประเทศของเขาประสบปัญหาเช่นนั้นและทำให้เกิดการมารับบริการฟุ่มเฟือยมากเกินไป

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พัชรี (๒) ๑๓/๑

สำหรับในวรรคสี่นั้น การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งข้างมากได้มีการตัดทิ้งไปเพราะว่าได้มีการกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการใช้สิทธิของผู้มีสิทธิในกฎหมายอื่น ๆ อยู่แล้ว ถึงแม้ว่ายังไม่มีกรออกพระราชกฤษฎีกาที่จะออกตามมาตราที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่มีสิทธิเองก็ยังสามารถที่จะใช้สิทธิตามกฎหมาย ตามมติคณะรัฐมนตรีหรือพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องได้อยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ พอพูด ๒ วรรครวมกันมันยาก อย่างนี้ครับ ผมต้องขอถามกลับไปคือเมื่อสักครู่ ถ้าผมฟังท่านรัฐมนตรี ท่านประธาน คณะกรรมการไม่ผิด ท่านก็บอกว่ากำลังศึกษาอยู่เรื่องการร่วมจ่าย ผมถึงได้กราบเรียนว่า แล้วถ้าวันข้างหน้าบอกไม่ต้องร่วมจ่าย ทำไมไม่ให้ข้อความที่ผมเสนอคือเราอาจกำหนดก็ได้หรือไม่ก็ได้ เพราะในนี้กฎหมายเขียนว่าต้องกำหนด นั่นคือประเด็นที่ผมได้กราบเรียนท่านไป ส่วนวรรคสี่ครับ เวลาไปอ่านมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ อะไรต่าง ๆ จริงอยู่เขียนว่าขอบเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ แต่มีข้อความต่อไปว่า ให้ใช้สิทธิดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ ตรงนี้ตีความอย่างไรครับ ขอคำอธิบายด้วยครับ เพราะว่าแนวที่ผมเสนอคือให้ใช้สิทธิตามกฎหมายระเบียบต่าง ๆ นั้นไว้จนกว่าจะมีการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เรียบร้อย ซึ่งชัดเจนกว่ามากแล้วก็จะเกิดความสบายใจเลยว่า ข้าราชการที่ดี ประกันสังคมที่ดี คือใช้กฎหมายนั้นไปก่อนจนกฎหมายนี้พร้อมซึ่งมันมีเงื่อนไขอยู่แล้ว

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งครับ สำหรับในวรรคสี่ ที่บอกว่าให้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก็คือเป็นการใช้สิทธิเมื่อมีการออกพระราชกฤษฎีกา เมื่อมีการตกลงกันหรือมีการออกกฤษฎีกาตามความเห็นของคณะกรรมการแล้วแต่กรณี อย่างไรก็ตามในกรณีที่ยังไม่มีการออกพระราชกฤษฎีกา ผู้ที่มีสิทธิสามารถให้บริการสาธารณสุขตามกฎหมาย ตามมติ

ตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องได้อยู่แล้ว โดยที่ไม่ได้ผูกพันว่าจะต้องไปใช้สิทธิตามหน่วยบริการ ตามที่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ครับ อย่างเช่น ข้าราชการหรือประกันสังคมเองก็สามารถจะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติประกันสังคม โดยเป็นมติของคณะกรรมการประกันสังคมได้ โดยที่ไม่ได้ผูกพันกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่ายังไม่มีการออกพระราชกฤษฎีกาครับ

ส่วนในวรรคสอง เรื่องเกี่ยวกับการต้องร่วมจ่ายค่าบริการในอัตราที่กรมการกำหนดนั้น ขอเรียนว่าเมื่อมีการศึกษาแล้วก็คงจะมีการกำหนดกันให้ชัดเจนว่า การร่วมจ่ายนั้นจะยังคงไว้หรือไม่ อาจจะคงไว้ในกลุ่มใดบ้าง ซึ่งการที่มีการกำหนดว่าต้องร่วมจ่ายนั้น ผมได้เรียนปรึกษาในหลาย ๆ ท่านแล้ว ถ้าหากในอนาคตส่วนที่ร่วมจ่ายจะมีจำนวนของผู้ที่ร่วมจ่ายลดลง อย่างเช่น ผู้ที่มีฐานะดี ผู้ที่มีโอกาสที่จะเข้าถึงบริการอย่างง่ายดาย ซึ่งอาจจะแตกต่างจากผู้ยากไร้ทั่วไป อย่างเช่น คนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ตรงนี้ถึงแม้จะมีการศึกษาว่าการร่วมจ่ายค่าบริการอาจจะไม่มีความจำเป็น แต่ในกลุ่มบางกลุ่มความจำเป็นนั้น อาจจะยังคงอยู่หรือไม่ ก็ยังเป็นเรื่องที่ต้องศึกษากันต่อไป ในขั้นนี้จึงอยากจะให้มีความยืดหยุ่นในการที่จะกำหนดเรื่องการร่วมจ่ายค่าบริการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ยังตั้งใจ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านดูถ้อยคำให้ต้นะครับ สิ่งที่ท่านต้องการจะทำนี้ใช้ข้อความอย่างผมทำได้ ถ้าผมบอกว่าอาจจะกำหนดก็ได้หรือไม่ก็ได้ แล้วยกเว้นเป็นไปตามถ้อยคำเดียวกัน ประเด็นที่ผมถามคือว่า ถ้าวันหนึ่งศึกษาแล้วบอกว่าไม่ต้องเก็บใครเลย คือไม่ต้องเก็บค่าร่วมจ่ายของท่านทำไม่ได้ เพราะกฎหมายไปเขียนว่าต้องมีการเก็บ ของผมเขียนว่าอาจจะกำหนดให้เก็บก็ได้หรือไม่ก็ได้ เพราะฉะนั้นความยืดหยุ่นคือข้อความที่จะต้องให้ตามที่ผมเสนอทำความเข้าใจให้ตรงกันนะครับ ส่วนในวรรคท้ายนั้นผมก็มีความสงสัยอยู่ เพราะว่าท่านต้องดูแลครับว่าตอนที่รัฐบาลเสนอกฎหมายเข้ามามันมีวรรคสี่อยู่ ซึ่งบอกว่าเป็นไปตามกฎหมายเดิม แล้วในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ เขาจะพูดเลยว่าให้ใช้สิทธิตามที่กฎหมายใช้บังคับอยู่ก่อน แล้วไปเตรียมความพร้อมแล้วใช้ ขณะนี้วิธีเขียนมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มันเปลี่ยนไปแล้ว

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พัชรี (๒) ๑๓/๓

ไปบอกว่าขอบเขตให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม แล้วก็ให้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วบอกว่าจะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อไร ให้ไปตราพระราชกฤษฎีกามันก็มีช่องว่างอยู่ แนวที่ผมเสนอก็คือในเมื่อคิดอย่างที่ว่าบอกว่ามีสิทธิอย่างไรอยู่ก็ใช้ตามกฎหมายนั้นไปก่อนจนกฎหมายนี้ทำเสร็จ ก็เขียนตรงไปตรงมาอย่างนั้น อย่าไปเขียนให้เกิดความงุนงงว่าขอบเขตเป็นไปตามกฎหมายนั้น ให้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อไร ให้ไปออกกฎหมายลูก คนก็เลยไม่ทราบแล้วสรุปตอนนี้เป็นอย่างไร ทำไมไม่เขียนให้ง่าย ๆ ตรงไปตรงมาอย่างข้อความในวรรคสี่ที่ผมเสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณรังสิมา

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่ดิฉันเคยเป็นพยาบาลมาก่อน แล้วได้ฟังคำตอบของท่านประธานกรรมาธิการ ดิฉันก็ไม่สบายใจ ดิฉันก็ไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการจะตัดวรรคสี่ในมาตรา ๕ ออกไป ผู้ที่มีสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขตามกฎหมาย คือได้รับสิทธิตามกฎหมายอยู่แล้วให้คงสิทธิตามกฎหมายอันนั้นต่อไป คือว่าปัจจุบันนี้ดิฉันก็ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนเป็นจำนวนมาก อาทิเช่น พระที่ธรรมดาแล้วก็ไม่เคยเสียค่ารักษาพยาบาล ขณะนี้ยังเป็นกฎหมายเดิมยังต้องจ่าย ๓๐ บาท เพราะฉะนั้นดิฉันก็คิดว่าสิทธิที่ควรได้ก็ควรที่จะกำหนดเอาไว้ ไม่ควรที่จะตัดออก แล้วก็เด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี ปัจจุบันนี้เมื่อไปรักษาพยาบาลไปเกินเวลาราชการ บางโรงพยาบาลก็บอกว่าคุณป่วยนอกเวลาราชการ คุณต้องจ่ายเงิน เราสามารถที่จะเลือกเวลาป่วยได้ไหม แล้วประชาชนเขาเห็นว่ามันวิกฤตของเขา อาทิเช่น ลูกเขาตัวร้อนในเวลา ๔ ทุ่มเขาไปโรงพยาบาล หมอบอกว่าป่วยนอกเวลาราชการต้องจ่ายเงิน อย่างนี้ดิฉันคิดว่าขณะเป็นกฎหมายก็ยังต้องจ่ายเงิน และยิ่งทางท่านคณะกรรมการไม่รู้นี้ ดิฉันคิดว่าประชาชนที่ยากจนอยู่แล้ว ขนาด ๓๐ บาท เขาก็ยังไม่มีเงินค่ารักษา เพียงแค่ ๓๐ บาท ก็ยังจะไม่มีเงินจ่าย เพราะว่าการที่จะไปโรงพยาบาล แต่ครั้งก็ต้องเสียค่ารถค่าเรือ บางจังหวัดไปตั้งแต่ตี ๔ แต่ไปใช้โครงการ ๓๐ บาท แต่กลับถึงบ้าน ๕ โมงเย็น บางจังหวัดรับบริการได้แค่ ๑,๕๐๐ คน ถ้าเกิดเกินคนที่ ๑,๕๐๐ ต้องจ่ายเงินเอง อย่างนี้ดิฉันก็คิดว่าคนจนควรที่จะได้รับสิทธิตามที่ระบุไว้ เพราะฉะนั้นมันจะทำให้ประชาชนซึ่งเป็นบุคคลที่สังคมควรให้การช่วยเหลือเกื้อกูลนี้ต้องมีโอกาสที่จะร่วมจ่ายในอนาคตได้ ถ้าท่านไม่เขียนให้ชัดเจน ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการไม่ตอบยืนยัน เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : คือผมอยากจะเรียนชี้แจงในเรื่องของวรรคสี่ของมาตรา ๕ นิดหนึ่ง คือของเดิมอาจจะเขียนเป็นลักษณะอย่างนั้นว่าบุคคลจะมีสิทธิตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ ที่ในการพิจารณาของกรรมาธิการ

ก็ไม่มองว่า การเขียนอย่างนี้มันจะซ้ำกับบทบัญญัติที่ยังมีอยู่ในมาตรา ๗ มาตรา ๘ ต่าง ๆ ที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าควรจะเขียนไว้ที่เดียวน่าจะดีกว่า ซึ่งตามบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกอย่างในมาตรา ๙ กฎหมายที่เขียนบอกว่าให้ใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้จริง ในวรรคหนึ่ง แต่พอมาในวรรคสองบอกว่าการให้ใช้สิทธิเป็นไปตามที่ตกลงกัน และวรรคสาม บอกว่าการกำหนดบุคคลตามวรรคหนึ่งใช้สิทธิเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ฉะนั้นตราบใดที่พระราชกฤษฎีกายังไม่ออก ก็ไม่มีการจะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ทุกอย่างก็คงเป็นไปอย่างเดิม ซึ่งอันนี้ผมก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เสียข้างมากกว่า ไม่ควรจะเขียนไว้ซ้ำกัน ๒ ที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ผมได้ปรึกษากับคณะกรรมาธิการเสียข้างมาก แล้วมีความเห็นว่าหากจะเปลี่ยนแปลงตามที่ท่านกรรมาธิการเสียข้างน้อย ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้เสนอให้เปลี่ยนนั้นก็อาจจะสามารถทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น ผมจะขอทวนในวรรคสอง ที่ทางคณะกรรมาธิการเสียข้างมากจะขอให้เปลี่ยน จะเป็นเช่นนี้ครับว่า คณะกรรมการอาจกำหนดให้บุคคลที่เข้ารับบริการสาธารณะต้องร่วมจ่ายค่าบริการในอัตราที่กำหนดให้แก่ง่ายบริการในแต่ละครั้งที่เข้ารับบริการ เว้นแต่ผู้ยากไร้ หรือบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไม่ต้องจ่ายค่าบริการ ครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กนกรรณ ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ในเมื่อกรรมาธิการยอมอย่างนี้ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยเห็นด้วยนะครับ ในวรรคสี่หรือครับ พอใจไหมครับที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ชี้แจง

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ขอให้บันทึกไว้ชัดเจนนะครับว่า สิทธิของผู้ที่มีสิทธิอยู่แล้วตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีต่าง ๆ ถ้ายังไม่มีการชกฏาก็ถือว่าสิทธิเขางเหมือนเดิมทุกอย่าง ไม่ต้องมาตีความกันอีกว่าต้องใช้สิทธิ ตาม พ.ร.บ.นี้หรือไม่อย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ ถ้ามีการบันทึกไว้ตรงนี้ก็เหลือผู้แปรญัตติอีก ๑ ท่าน ท่านจตุ ทานยังยืนยันในสิ่งที่ท่านได้ขอแปรญัตติไหมครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก เดี่ยวชาวบ้านฟังคิดว่าผมไม่อยู่ในที่ประชุม อยู่ครับ ผมก็ยังยืนยันครับ ขอความกรุณาท่านประธานครับว่า ๓๐ บาท แพงที่สุดเพื่อคนจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เพราะฉะนั้นเมื่อทางสมาชิกได้ขอแปรญัตติแล้วยังขอยืนยันที่ได้แปรญัตติไว้ มันก็มีทางเดียวคือจะขอลามมติจากที่ประชุม ส่วนที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ขอสงวนความเห็นนั้น ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากก็เห็นด้วยนะครับ ผมจะไม่ถามในประเด็นนั้นต่อไปจะเป็นการลงมติครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมแห่งนี้นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับผู้ที่ได้ขอแปรญัตติไว้ ขอได้โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กนกวรรณ ๑๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมากจำนวน
๒๔๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕๐ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน และก็ไมลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน
เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมากนะครับ
เป็นอันจบการพิจารณาในมาตรา ๕ ครับ

๓๓

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กนกวรณ ๑๕/๓

ขอเชิญมาตรา ๖ ต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีการมาธิการสงวนความเห็น
มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มีการมาธิการ
สงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๙ เป็นเรื่องของการ
เขียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของข้าราชการนะครับ ความแตกต่างระหว่างข้อความที่
คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้กำหนดเอาไว้ครับ -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ภาวดี ๑๖/๑

ของผมนั้นที่จริงคือถ้อยคำนึกเพียงคนเดียวเองครับ คือเรื่องของการที่จะใช้สิทธิรับบริการ
สาธารณสุขจากหน่วยบริการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุข
ตามพระราชบัญญัตินี้ ตรงนี้ความแตกต่างก็คือว่า เมื่อมีการกำหนดแนวทางการใช้สิทธิ
ตามพระราชบัญญัตินี้ มันอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางการให้บริการของผู้ที่มีสิทธิ
ตามกฎหมายอื่นอยู่ ซึ่งกระผมเห็นว่ามันมีความเป็นไปได้ที่จะมีการจำกัดสิทธิ เช่น
ในโครงการขอบเขตของสิทธิของผู้รับบริการอื่น ๆ อาจจะเป็นไปได้ว่าเขา
สามารถที่จะมีความเป็นอิสระในการเลือกหน่วยบริการหรือเครือข่ายมากกว่าที่กำหนด
เอาไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่กระผมไม่ขัดข้องว่าถ้าต้องการที่จะค่อย ๆ รวมระบบ
เข้ามานี้ เมื่อเขาเข้ามาแล้วต้องมาใช้สิทธิจากหน่วยบริการที่อยู่ในโครงการหลัก
ผมจึงอยากให้อย่างเขียนคำว่า หน่วยบริการ อยู่ครับ อันนี้ความแตกต่างหลัก
ซึ่งผมยังยืนยันว่าน่าจะลองมีการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณจตุได้ขอแปรญัตติไว้ จะใช้สิทธิอภิปรายไหมครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ จตุ ไกรฤกษ์
พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลกครับ ไม่ครับ ให้เวลาเรารัฐสภาได้รับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าอย่างไรครับ ตามที่ท่านกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย ท่านอภิสิทธิ์ได้ขอสงวนความเห็นไว้ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายแพทย์สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ ในฐานะกรรมาธิการ คงอยากจะเรียนตอบ
ท่านกรรมาธิการอภิสิทธิ์นะครับ ที่จริงแล้วในตัว พ.ร.บ. มีการเขียนไว้ชัดเจนนะครับ
ในประเด็นที่ท่านได้กรุณาห่วงใยนะครับว่า ถึงเวลาแล้วอาจจะมีการลิดรอนสิทธิ
โดยอย่างน้อยมีอยู่ ๒ ประโยคด้วยกันที่ได้ป้องกันเอาไว้ครับ ประโยคที่ ๑ ก็คือว่า
ใน พ.ร.บ. เขียนไว้ชัดเจนว่า ขอบเขตสิทธิในการรับบริการสาธารณสุขของบุคคล
ดังต่อไปนี้ ก็ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานและอื่น ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ภาวดี ๑๖/๒

ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใด ๆ ที่กำหนดขึ้น พูดง่าย ๆ คือว่าคงไป
เปลี่ยนแปลงสิทธิที่เคยมีอยู่เดิมไม่ได้

ประเด็นที่ ๒ การที่จะดำเนินการใด ๆ ในการให้ใช้ตามพระราชบัญญัตินี้
ในวรรคถัดไปในวรรคสี่ ในการนี้ให้คณะกรรมการมีหน้าที่จัดการให้บุคคลดังกล่าว
สามารถได้รับการบริการสาธารณสุขตามที่ได้ตกลงกัน เพราะฉะนั้นถ้ามีการลิดรอนสิทธิ
คิดว่าคณะกรรมการที่ดูแลคงจะไม่ยอมตกลงกันในการที่จะให้มีการประกาศ
พระราชกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นก็คงอยากจะทราบเขียนตรงนั้นนะครับว่า ในเรื่องของ
การลิดรอนสิทธิมีการปกป้องไว้อย่างน้อย ๒ ชั้นอยู่แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผมทำความเข้าใจตนหนึ่งนะครับ ตอนนี้เราคงไม่ได้พูดถึงขั้นตอนก่อนมีพระราชกฤษฎีกา
แล้วนะครับ เราพูดถึงว่าเมื่อเขาเข้ามาสู่ระบบนี้ ถ้าสมมุติว่าจะมีปัญหาในการ
ตีความว่า เวลาพูดถึงขอบเขตของสิทธินี้มันรวมถึงเรื่องของการเลือกหน่วยบริการ
หรือคู่สัญญาด้วยหรือไม่ สิ่งที่ผมกราบเรียนก็คือว่า แนวทางผมนี้จะเปิดกว้างไว้
มากกว่าว่าตรงนี้ก็มากดูในแง่ของหน่วยบริการที่กำหนดอยู่ตาม พ.ร.บ. นั้นครับ
แต่ยังไม่บังคับเขาถึงขั้น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ว่าจะต้องมาใช้ในแนวทางตาม
พระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งหมด เพราะว่าในปัจจุบันผมเข้าใจว่ากรณีของข้าราชการ
มันไม่ได้เป็นไปตามแนวทางของการให้บริการตามพระราชบัญญัตินี้ มันจะนั้นจะเกิด
ปัญหาการตีความว่าการใช้พระราชบัญญัตินี้จะแปลว่าอะไร

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประทีป ๑๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นท่านจะได้อตอบทีเดียวเลย เชิญครับ

นายบุญชัย สมุทหิรัญ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธาน กระผม บุญชัย สมุทหิรัญ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย อันที่จริงตามคำอธิบายของท่านเลขาธิการกรรมาธิการ วิสามัญนั้นก็ได้พูดถึงประเด็นที่ที่จริงแล้วเป็นเรื่องที่ข้าราชการและผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ ได้แก่ ญาติพี่น้อง บิดา มารดา บุตรนั้นมีความห่วงใยค่อนข้างมาก เนื่องจากว่าสิทธิในการได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาลของข้าราชการนั้น เป็นสิทธิที่ข้าราชการใช้เป็นเหตุตัดสินใจในการเลือกอาชีพเป็นข้าราชการทดแทนกับเรื่องอื่น ๆ ที่ว่าไปแล้วก็เทียบเคียงไม่ได้กับอาชีพอื่น อย่างเช่น ค่าตอบแทนที่น้อยกว่าก็อาศัยการที่ได้รับการดูแลเยียวยามเมื่อยามเจ็บไข้ได้ป่วยนั้นและครับ เป็นส่วนที่ทำให้ข้าราชการมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ อย่างไรก็ตามในส่วนคำอธิบายในเรื่องของความกังวลที่ว่าสิทธิเดิมจะถูกรอนสิทธินั้น ผมคิดว่าในระดับหนึ่งถ้อยความตามมาตรานี้ก็ได้กล่าวถึงแล้ว ประเด็นไม่มีการครอบคลุมถึงและเป็นเหตุที่ทำให้พวกกระผมสงวนคำแปรญัตติไว้นั้น เนื่องจากขอบเขตของสิทธิซึ่งถ้าตีความนั้นก็คือ ลักษณะของสิทธินั้นมันแตกต่างกัน ในส่วนของข้าราชการ โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่เป็นคู่สัญญากับนิติบุคคลหนึ่งนิติบุคคลใดที่ดูแลกองทุนสวัสดิการข้าราชการนั้นมันไม่มี อันที่จริงแล้วสิทธิของข้าราชการนั้นก็ได้ถูกบัญญัติไว้ด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี มีการแก้ไขหลายครั้ง โดยที่สิทธิเหล่านั้นก็ได้มีการปรับเปลี่ยนไปเนื่องจากในช่วง ๕ - ๖ ปีที่ผ่านมาพบว่ายอดค่าใช้จ่ายภายใต้โครงการสวัสดิการรักษายาบาลสำหรับข้าราชการนั้นมีการเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก คือประมาณ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ประการที่ครอบคลุมนั้นไม่น้อยเมื่อเราคิดถึงข้าราชการเรามักจะนึกว่าผู้ที่ทำงานเฉพาะหน่วยงานของรัฐ อันที่จริงแล้วเมื่อรวมผู้มีสิทธิทั้งสิ้นแล้วประมาณ ๗ ล้านคน หรือประมาณ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ของประชากรไทยทั้งประเทศ ที่นี้ปัญหาที่เกิดขึ้นกล่าวคือ การแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยขอบเขตสิทธิบริการรักษาพยาบาล สวัสดิการข้าราชการนั้นมันมีการเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่องของสิทธิที่เคยได้รับจากสถานบริการของรัฐเทียบกับของเอกชนรวมถึงคลินิกด้วยครับ ที่นี้พระราชบัญญัติฉบับนั้นมันมีการพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างกองทุน ซึ่งในอนาคตก็จะมีการพูดถึงหมวดของสำนักงานว่าเป็นนิติบุคคลจะมีการกระทำสัญญาร่วมกับ

ศาล

สม ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประทีป ๑๗/๒

สถานบริการ ซึ่งขอบเขตสิทธิเดิมของสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการนั้นไม่มี เพราะฉะนั้น
ในกรณีที่ข้าราชการทวงไยว่าสิทธิเดิมจะถูกตัดทอนลงนั้นดังที่กล่าวไว้แล้วว่า การใช้สิทธิทาง
พระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะช่วยป้องกันข้อทวงไยเหล่านั้น แต่ในขณะเดียวกันก็มีสิทธิ
ประโยชน์หลายอย่างที่ใจความตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพฉบับนี้มีมากกว่า
สวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการเดิมที่มีอยู่แล้ว อย่างเช่น การเลือกโรงพยาบาลคู่สัญญา
ที่อาจจะเป็นสถานบริการเอกชน ซึ่งบังเอิญอยู่ในเขตที่อาจจะใกล้เคียงกับบ้านของข้าราชการ
แทนที่จะต้องไปสถานพยาบาลของรัฐแต่เพียงอย่างเดียว เข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นแนวทางของ
รัฐบาล เพราะฉะนั้นนอกจากไม่ลดทอนสิทธิที่พึงจะได้แล้วนั้น เปิดโอกาสให้ข้าราชการได้รับ
สวัสดิการที่ดีขึ้นกว่าเดิมตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ผมคิดว่าน่าจะเป็นทางเลือกที่อยาก
จะให้กรมการเลี้ยงช้างมากนั้นเปิดทางไว้ครับ ขอขอบคุณมาก ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรมการเลี้ยงช้างชื่อนาน เชิญครับ

นายชื่อนาน ศรีแก้ว (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์
ชื่อนาน ศรีแก้ว ในฐานะกรมการ ผมขออนุญาตที่จะเรียนตอบคำถามท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติในประเด็นของมาตรา ๙ ในเรื่องของที่ได้ส่งความเห็นและได้แปรญัตติใน
วรรคสุดท้าย เรื่องการกำหนดให้บุคคลตามวรรคหนึ่งประเภทใดหรือหน่วยงานใด ขออนุญาต
ท่านประธานอ่านครับ ใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขจากหน่วยบริการ นั่นคือความต้องการ
ของท่านที่จะเปลี่ยนไป -----

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สวแกวัลย์ ๑๘/๑

จากร่างเดิมที่ได้เขียนเอาไว้บอก ให้ใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งตรงนี้เองทางคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากได้พิจารณาแล้ว ถ้ากฎหมายฉบับนี้ในวรรคนี้เขียนเหมือนเช่นที่ท่านกรรมาธิการผู้ทรงเกียรติได้เขียนเอาไว้ เหตุผลที่จะเกิดขึ้นหรือผลลัพธ์ที่จะตามมาก็คือว่าการเขียนอย่างนั้นจะทำให้มีข้อจำกัดในการใช้สิทธิ เนื่องจากว่าเขียนอย่างนี้เหมือนไปกำหนดว่าเป็นการตกลงในพระราชกฤษฎีกาที่จะเขียนเป็นเฉพาะเรื่องของหน่วยบริการเท่านั้น แต่ในความหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสิทธิที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดนะครับ เมื่อที่ท่านกรรมาธิการนุรักษ์ชัยขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านอภิปรายไปนิดหนึ่ง มันไม่เฉพาะเรื่องเลือกหน่วยบริการหรือสถานบริการอย่างเดียว แต่เป็นสิทธิที่เขาจะเข้าถึงสถานบริการที่หลากหลาย อันที่ ๑ นั้นถูกต้องครับ เรื่องของการขึ้นทะเบียน เรื่องของกิจกรรมบริการที่พระราชบัญญัตินี้จะบอกไว้ เรื่องของการตรวจสอบ เรื่องของคุณภาพ เรื่องมาตรฐาน สิทธิที่เขาจะร้องเรียนต่าง ๆ ซึ่งก็เขียนไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามีการตกลงแล้วพระราชกฤษฎีกาก็ควรจะเขียนให้ครอบคลุมนะครับ แต่อย่างไรก็แล้วแต่สิทธิเดิมเราก็ได้เขียนเอาไว้ชัดเจนว่าจะไม่ละเมิดในสิทธิเดิมในวรรคหนึ่งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการเขียนเปิดกว้างอย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่มีสิทธิเดิมอยู่แล้ว น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการเสี่ยงข้างน้อยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมสอบถามนิดเดียวครับ หมายความว่าข้อความที่ท่านให้ท่านยืนยันว่าสมมุติและครับ สมมุติขอบเขตของสิทธิของข้าราชการมันกว้างขวางกว่า หรือมีมากกว่าแนวทางการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องของการลงทะเบียนเรื่องอะไรต่าง ๆ รวมทั้งการเลือกหน่วยบริการด้วย ท่านตีความว่าข้อความของท่านไม่ปิดกั้นตรงนั้น ถ้าท่านยืนยันและกับันทักเอาไว้ผมก็ไม่ติดใจนะครับ เพราะว่าสิ่งที่ผมกำลังเรียนก็คือว่าไม่ยากให้เกิดไปตีความที่หลัง สมมุติว่าข้าราชการอาจเดิมเลือกหน่วยบริการหรือมีสิทธิบางอย่างที่นอกเหนือไปจากนี้ พอเข้ามาใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้แล้วก็เลยกลายเป็นถูกจำกัดลงไป ขอให้ยืนยันตรงนี้นะท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ ในฐานะกรรมาธิการครับ อย่างที่ได้กราบเรียนนะครับ ว่าได้มีการเขียนชัดเจนว่าสิทธิที่มีอยู่เดิมให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใด ๆ ฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อก็ได้เรียนปรึกษาท่านประธานกรรมาธิการ แล้วที่ท่านคงยืนยันได้แน่ครับ เพราะว่าเป็นที่ประชุมนี้และที่ที่ประชุมของกรรมาธิการเองก็มี เจตนารมณ์ตรงกับที่ท่านกรรมาธิการที่เห็นตรงกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าเป็นอย่างนี้กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้ไม่ติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาต่อมาตรา ๑๐ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็นและผู้สงวน คำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการบูรณชัยครับ

นายบูรณชัย สมุทรักษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม บูรณชัย สมุทรักษ์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในส่วนของมาตรา ๑๐ นั้น ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้สงวนความคำแปรญัตติไว้ เนื่องจากว่าลักษณะขอบเขตของ สิทธิและกลุ่มบุคคลที่มาตรานี้กล่าวอ้างและกระทบถึงนั้น เป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง เป็นกรณีพิเศษ โดยบทบัญญัติของกฎหมาย นั้นคือกลุ่มผู้ประกันตน คือพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมปี ๒๕๓๓ ซึ่งกรรมาธิการหลายท่านซึ่งเป็นผู้แทน กรรมาธิการวิสามัญในการรับฟังความคิดเห็น จากประชาชนกลุ่มต่าง ๆ นั้นคงจะยืนยันได้ นะครับว่า กลุ่มผู้ใช้แรงงานค่อนข้างมีความห่วงใยในเรื่องของขอบเขตของสิทธิเดิมที่ได้รับจาก สิทธิประโยชน์ภายใต้โครงการประกันสังคมนั้น ว่าจะถูกลดทอนกระทบหรือเปลี่ยนแปลงไป

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สระแก้ว ๑๘/๓

ทางใดทางหนึ่งหรือไม่ ท่านประธานคงจำได้จะครบเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาวันที่ ๑ พฤษภาคม
เป็นวันแรงงาน ดังที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติทุกปีพี่น้องผู้ใช้แรงงานก็ได้มีการประชุมรวมกลุ่มกันที่
ท้องสนามหลวง โดยการประชุมคราวนี้ก็เหมือนทุกปีครับ -----

- ๑๘/๑

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิภาวรณ์ ๑๙/๑

ผู้ที่ไปร่วมการประชุมในวันแรงงานก็คือท่านนายกรัฐมนตรี คือหัวหน้าฝ่ายบริหารผู้นำรัฐบาล ในวันนั้นกลุ่มสหภาพแรงงานทุกกลุ่มได้มีมติเห็นชอบร่วมกันว่าได้ยื่นข้อเสนอถึงรัฐบาล ๗ ข้อด้วยกัน กระผมขอไม่ลงในรายละเอียดว่า ๗ ข้อนั้นมีอะไรบ้าง แต่ขอสรุปไว้สั้น ๆ ก็คือ ๑ ใน ๖ ข้อที่รัฐบาลได้ให้คำมั่นสัญญาจะรับนั้นก็ได้แก่ ข้อห่วงใยในเรื่องของการที่จะนำสิทธิประโยชน์ทางด้านการรักษาพยาบาลที่ผู้ใช้แรงงานได้รับอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมนั้นไปผูกมัดกับระบบหลักประกันสุขภาพตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีการระบุถึงชื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย รัฐบาลปัจจุบันก็ได้ให้คำยืนยันตามข้อเสนอของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน โดยได้กล่าวว่าข้อเสนอเดียวที่มีอาจรับได้นั้นก็คือข้อเสนอเรื่องการขอไม่ให้มีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งก็ได้บันทึกไว้เป็นหลักฐานว่าข้อเสนอข้อที่ ๗ นั้นรัฐบาลมีอาจที่จะรับได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเหตุที่พวกกระผมจำเป็นต้องให้ความระมัดระวังในการแปรรูปนิติและพิจารณามาตรา ๑๐ เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าในระหว่างการประชุมกรรมาธิการนั้นพวกเราก็ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางจริง ๆ ท่านประธานเองก็ได้ให้ความพยายามในการที่จะดูแลเพื่อให้การสร้างหลักประกันสุขภาพนั้นเป็นหลักประกันสุขภาพของคนไทยทั้งประเทศและมีคุณภาพมาตรฐานที่ดี ท่านประธานที่เคารพ การให้บริการหลักประกันสุขภาพภายใต้ระบบประกันสังคมนั้น มีการดำเนินการติดต่อมา ๑๐ กว่าปีแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ขณะนี้เงินในกองทุนประกันสังคมนั้นมีอยู่ใกล้เคียงประมาณ ๑ แสนล้านบาท ใช้เวลาสะสมเป็นเวลา ๑๐ กว่าปี ผู้มีสิทธิที่ได้รับการครอบคลุมภายใต้โครงการประกันสังคมมีอยู่ประมาณ ๕.๘ ล้านถึง ๖ ล้านคน มากน้อยขึ้นอยู่กับฤดูกาลจ้างงานว่ามีผู้ว่างงานมากน้อยเพียงใดเร็ว ๆ นี้พระราชบัญญัติประกันสังคมก็ได้มีการขยายขอบเขตการให้ความครอบคลุมไปถึงสถานประกอบการที่มีคนทำงาน ๑ คนขึ้นไป กองทุนประกันสังคมนั้นเป็นกองทุนที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างจากทุกกองทุนที่อาศัยอำนาจกฎหมายอุดหนุน นั่นก็คือเงินที่อยู่ในกองทุนประกันสังคมนั้นมีแหล่งที่มาจากความตกลงยินยอมพร้อมใจของ ๓ ฝ่าย ไตรภาคี ได้แก่ รัฐและเอกชน ๒ ฝ่าย นั่นก็คือผู้ใช้แรงงานและผู้ประกอบการ เพราะฉะนั้นการที่จะเขียนมาตรา ๑๐ ซึ่งผมขออนุญาตอ่านด้วยความตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีการแก้ไขไว้แล้ว ด้วยความหลักนั้นก็อยู่ในวรรคสุดท้ายคือวรรคสามใหม่หรือวรรคสี่เดิม ด้วยความมั่นใจความมีว่า

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิภาวรรณ ๑๙/๒

เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานประกันสังคมส่งเงินค่าใช้จ่าย
เพื่อบริการสาธารณสุขจากกองทุนประกันสังคมให้แก่กองทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการและ
คณะกรรมการประกันสังคมตกลงกัน ใจความในวรรคนี้มีเรื่องที่สำคัญอยู่ ๒ ประเด็นด้วยกัน
ประเด็นที่ ๑ นั้นพูดถึงเรื่องการส่งเงิน เพื่อค่าใช้จ่ายสำหรับบริการสาธารณสุขจากกองทุนหนึ่ง
ไปสู่อีกกองทุนหนึ่งเงินจากกองทุนประกันสังคมนั้นจะมีสภาพเป็นเงินภายใต้กองทุน
ประกันสังคมได้ จะต้องได้มาจากเงินสมทบของทั้ง ๓ ฝ่าย เงินสมทบจากทั้ง ๓ ฝ่ายนั้น
ส่วนของรัฐได้จากงบประมาณประจำปี ส่วนของผู้ใช้แรงงานนั้นได้จากภาษีเงินได้เท่ากับ
สถานประกอบการรับเป็นภาษีบังคับ หัก ณ ที่จ่ายเมื่อมีการจ่ายเงินเดือนประจำเดือน -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สายชล ๒๐/๑

ปัญหาก็คือว่าเงินกองทุนประกันสังคม กฎหมายได้ให้การรับรองครับ ว่าสถานะความเป็นเจ้าของนั้นในฐานะความเป็นเจ้าของร่วมกันทั้ง ๓ ฝ่าย การจะตัดสินใจใช้จ่ายเงินกองทุนทางใดทางหนึ่งนั้นจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมการทั้ง ๓ ฝ่ายเป็นหลัก ในวรรคสี่นั้นก็พูดถึงครับว่าทางกรมการเลียงข้างมากก็ได้มีความระมัดระวังก็ได้ใส่กลไกป้องกันการเข้าไปดึงเงินจากกองทุนโดยไม่ชอบธรรม โดยการให้มีการตกลงกันระหว่างคณะกรรมการประกันสังคมและคณะกรรมการกองทุนครับ ประเด็นอยู่ที่ว่ากฎหมายเดิมนั้นการใช้จ่ายเงินขึ้นอยู่กับคณะกรรมการประกันสังคมเป็นหลัก ในพระราชบัญญัติฉบับนั้นก็มีองค์ประกอบเพิ่มขึ้นคือคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพที่จะเป็นผู้กำหนดร่วมกันว่า เงินในกองทุนประกันสังคมนั้นจะต้องมีการจ่ายผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพ ในช่วง ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา ท่านสมาชิกเกือบจะทุกท่านนะครับผมว่าคงจะได้ยินประเด็นที่เป็นที่ถกเถียงกันค่อนข้างมาก เรื่องของการรวมหรือไม่รวมกองทุน กระผมเองถึงแม้จะเป็นกรมการเลียงข้างน้อยในการอภิปรายร่วมสัมนาในทุกเวทีก็พยายามที่จะยึดถือแนวอธิบายของรัฐบาลครับว่า รัฐบาลยืนยันว่า ๑. จะไม่รอนสิทธิ ๒. จะไม่รวมกองทุน ท่านประธานคงเป็นพยานได้ว่าผมก็ได้ใช้คำพูดตามรัฐบาลว่าจะไม่รวมกองทุน แต่ว่าการที่รวมนั้นจะเป็นการรวมการบริหารจัดการกองทุนเอง แต่เมื่อถ้อยความตามวรรคสี่นั้นพูดถึงการส่งเงินแล้ว ก็จำเป็นครับที่จะต้องมีการกลไกที่จะป้องกันการส่งเงินนั้นเกิดความชอบธรรม นั่นก็คือเงินที่ถูกส่งมานั้นไม่ควรที่จะเป็นเงินที่ถูกจ้างผู้ใช้แรงงานนั้นจ่ายสมทบมาเป็นเวลานาน สะสมมา ๑๐ ปีด้วยความเข้าใจว่าเป็นการจ่ายเพื่อที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ จริง ๆ สิทธิประโยชน์ก็มีหลายอย่างนะครับไม่ใช่เฉพาะเจ็บไข้ได้ป่วย มีเรื่องตาย ทุพพลภาพ คลอดบุตร อุบัติเหตุ ชราภาพ และสงเคราะห์บุตร เพราะฉะนั้นถ้อยความที่พวกกระผมได้ยืนยันขอให้มีการพิจารณา และได้ส่งความเห็นไว้นั้นจึงเป็นกลไกสำคัญครับ ที่จะทำให้เกิดความชอบธรรมในการที่พระราชบัญญัติฉบับนั้นจะให้กองทุนประกันสังคมส่งเงินมายังกองทุนหลักประกันสุขภาพ เมื่อมีการประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาว่า ประการที่ ๑ นั้น สิทธิที่ใช้แรงงานเคยได้รับภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมนั้นถือว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน สังคมทุกประเทศครับ เมื่อพูดถึงกฎหมายประกันสังคมนั้น กฎหมายประกันสังคมถือว่าเป็นกลไกสร้างความมั่นคงเป็นระบบเครือข่ายรองรับทางสังคมที่สำคัญยิ่ง แต่ประเทศไทย ๑๐ ปีที่ผ่านมา นั้น ระบบ

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สายชล ๒๐/๒

เครือข่ายนี้ก็ได้นำมาดำเนินการอย่างต่อเนื่องแล้วก็ได้รับความยอมรับ มีความพึงพอใจของผู้ประกันตนซึ่งเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมาย ในทุกประเทศครับ การที่จะไปเปลี่ยนแปลงสิทธิขั้นพื้นฐานอันนั้นมีความจำเป็นครับที่จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง แต่เมื่อรัฐบาลมีแนวทางชัดเจนว่าหลักประกันสุขภาพที่ดีและสมบูรณ์นั้นจำเป็นที่จะต้องรวมการให้บริการภายใต้ระบบประกันสังคมเข้ามาอยู่ในระบบหลักประกันสุขภาพ แล้วมีการส่งเงินจากกองทุนประกันสังคมเข้ามาสู่กองทุนหลักประกันสุขภาพแล้ว ผมคิดว่าเป็นภาระหน้าที่ของสภาแห่งนี้ครับที่จะต้องให้ความเห็นชอบในการที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิที่ผู้ประกันตนมีสิทธิอยู่คงเดิมตามพระราชบัญญัติประกันสังคมนั้นมิให้ถูกลดทอนไป ทางออกที่กรมการการเสียงข้างน้อยได้เสนอในคำแปรญัตตินั้นก็คือว่า สิทธิที่ผู้ประกันตนมีอยู่นั้นผู้หนึ่งผู้ใด หรือรัฐไม่มีความชอบธรรมที่จะไปลดทอนหรือดึงเอามาครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทางรัฐบาลมันใจว่าโครงการหลักประกันสุขภาพนั้นจะเป็นหลักประกันที่ให้ความครอบคลุมคำนึงถึงสิทธิการมีส่วนร่วม การมีคุณภาพมาตรฐานที่ดีกว่าโครงการประกันสังคม ก็ควรที่จะให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานนั้น สามารถที่จะเลือกใช้บริการภายใต้โครงการหลักประกันสุขภาพได้ ถ้าเมื่อพวกเขามีความเชื่อว่าโครงการหลักประกันสุขภาพนั้นมีคุณภาพที่ดี เพราะฉะนั้นใน (๑) ตามถ้อยความที่กรมการการเสียงข้างน้อยได้ส่งวนคำแปรญัตติได้นั้น จึงได้กล่าวถึงสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมนั้นว่า ผู้มีสิทธิคือผู้ประกันตนนั้นมีสิทธิที่จะสละสิทธิดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่เมื่อมีการสละสิทธิดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนั้นก็ต้องมีความชัดเจนครับว่า ประชาชนคนไทยอีก ๕๒ ล้านคนถึง ๕๔ ล้านคนนะครับแล้วแต่ว่าประกันสังคมปัจจุบันครอบคลุมขยายไปตามเจตนารมณ์ดั้งเดิมหรือไม่ ประชาชนคนไทยส่วนใหญ่แล้วนั้นจะได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยสภาพที่เป็นสถานภาพ นั่นก็คือเป็นประชาชนผู้เสียภาษีหรือประกอบอาชีพแล้วก็ประชาชนคนไทย เพราะฉะนั้นแล้วเงินสมทบที่พี่น้องผู้ใช้แรงงานได้มีการจ่ายเข้านั้นจึงไม่มีเหตุผลความชอบธรรมที่จะต้องให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานผู้ประกันตนเหล่านั้นยังคงต้องจ่ายเงินสมทบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลอยู่ต่อไปครับ -----

สม ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ตุรณี ๒๑/๑

เนื่องจากว่ากลุ่มคน ๖ ล้านคนกลุ่มนี้จะอยู่ในสถานะที่เรียกว่าถูกเก็บภาษีซ้ำซ้อนสำหรับ สิทธิประโยชน์บริการอย่างเดียวกัน นั่นก็คือจ่ายภาษีนิติบุคคล ภาษีเงินได้เพื่อได้รับสิทธิตาม พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแล้ว ยังต้องจ่ายเงินสมทบรายเดือนทุกเดือนอยู่ครับ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธินั้นสามารถเพื่อที่จะสละสิทธิ ตัวเองเพื่อเข้าสู่บริการที่รัฐบาล หากมันใจว่าดีกว่าก็ไม่แน่ว่าจะมีปัญหาใด ๆ อย่างไรก็ตาม เราก็ได้กันไว้อีกครับว่าถ้าเพื่อสภาพดังกล่าวนั้น ไม่เกิดขึ้น ซึ่งกระผมเองก็อาจจะเป็น กรรมการการส่วนน้อยที่ยังมองไม่เห็นครับว่าสภาพดังกล่าวจะเกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ได้อย่างไร ก็มีความจำเป็นที่หากรัฐบาลยังยืนยันอยู่ระหว่างการสร้างหลักประกันสิทธิด้านสุขภาพ ให้คนไทยทั้งประเทศนั้น จำเป็นที่จะต้องส่งเงินจากกองทุนประกันสังคมเข้ามา ขอบเขต ของสิทธิภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมนั้น ก็มีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย ครับ นั่นก็คือสิทธิประโยชน์ ๗ หมวด เหลือเรื่องการประกันการว่างงานที่ยังไม่ประกาศใช้นั้น ก็จะต้องลดเปลี่ยนแปลงไป นั่นก็คือถ้าเมื่อว่าเงินจากกองทุนประกันสังคมได้ถูกโอนเข้ามายัง กองทุนหลักประกันสุขภาพเพื่อจัดบริการรักษาพยาบาลแล้วนะครับ กองทุนประกันสังคม ก็ไม่มีหน้าที่หรือความรับผิดชอบใด ๆ ที่จะต้องมาจัดบริการซ้ำซ้อนกับสำนักงานหลักประกัน สุขภาพ ซึ่งเดียวจะมีการอยู่ถึงในมาตราเร็ว ๆ นี้ อย่างไรก็ตามผู้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติ ประกันสังคมเดิม ก็ได้ยืนยันมาหลายครั้งครับว่า ตัวเขาเองเนื่องจากว่ากองทุนประกันสังคม ไม่ได้เริ่มต้นในวันนี้ เขาได้จ่ายเงินสมทบมาแล้ว ๑๐ ปี และ ๑๐ ปีที่เขาจ่ายเขาก็มีความ ชอบธรรมที่จะทำให้ขอบเขตของสิทธิที่เขาได้ลงทุนลงแรง เป็นเวลาติดต่อกันนั้น ส่งผลถึงเขา ถึงลูกหลานเขาต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นถ้าหากคณะกรรมการประกันสังคม ยังคงมี ความประสงค์ที่จะจัดบริการรักษาพยาบาลต่อไปนะครับ ผมไม่คิดว่าพระราชบัญญัตินี้ นั้น จะไปจำกัดได้ว่า ต่อไปนี้จะต้องมารับสิทธิภายใต้พระราชบัญญัตินี้เท่านั้น อย่างเช่น ในพระราชบัญญัติประกันสังคมนั้น ผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วย เมื่อเข้าโรงพยาบาลจะได้รับเงินทดแทน ที่เสียไป ป่วย ๑ เดือนก็ได้รับอัตราทดแทน แทนรายได้ที่ขาดไปใน ๑ เดือน ๒ เดือน หรือ ตามเวลาที่ขาดไปนั้น หรือบริการทางสาธารณสุขอย่างอื่นที่พี่น้องผู้ใช้แรงงานอาจจะเห็นว่า ควรได้รับความคุ้มครอง อย่างเช่น จริง ๆ แล้ว สิทธิในการได้รับบริการหลักประกันสุขภาพ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ครุณี ๒๑/๒

ไม่ควรที่จะมีเหตุผลใด ๆ ที่จะขวางกั้นไม่ให้ได้รับความคุ้มครองในกรณีเจ็บป่วยที่จำเป็น คำว่า ความเจ็บป่วยที่จำเป็น นั้น เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าพวกเรานี้คงจะต้องใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาค่อนข้างมากครับ เนื่องจากว่าถ้าหากอาศัยบรรทัดฐานของระบบ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค ซึ่งเป็นกลไกหลักในการปฏิรูประบบสุขภาพในปัจจุบันนี้ก็จะพบว่าเมื่อครอบคลุม ประสงค์กับภาวะที่จำเป็นที่จะต้องให้บริการราคาแพง บริการที่เกิดขึ้นจากโรคเรื้อรัง อย่างเช่น โรคไต หรือโรคอีกหลาย ๆ โรคนั้นนี้ ด้วยข้อจำกัดของโครงการปัจจุบันนั้น รัฐบาลเลือกที่จะ ไม่ให้ความครอบคลุม แต่ว่าเลือกที่จะให้ความครอบคลุมการเจ็บไข้ได้ป่วยทุกประเภท ตั้งแต่ปวดหัวตัวร้อนต่าง ๆ ก็ได้รับความคุ้มครองอย่างเต็มที่ ในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น เป็นไป ไม่ได้ครับ ที่สังคมใดสังคมหนึ่งจะให้การคุ้มครองการเจ็บป่วยทุกชนิดพร้อม ๆ กันในปัจจุบัน ทันทีได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากกองทุนประกันสังคมในอนาคต มีความประสงค์ที่จะดำเนินการ เกี่ยวกับบริการสาธารณสุขที่สูงกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กล่าวคือในอนาคต ถ้าคณะกรรมการยังยืนยันอยู่ว่า จะคุ้มครองเจ็บไข้ได้ป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ ปวดหัวตัวร้อน แต่จะไม่คุ้มครองในกรณีที่เจ็บไข้ได้ป่วยถึงขั้นล้มละลายลง กระผมคิดว่ากลไกการให้ความมั่นคงในเรื่องหลักประกันสุขภาพก็มีความบกพร่องค่อนข้างสูงครับ เนื่องจากว่าเมื่อเราล้มป่วยลงแล้ว อย่างที่กระผมกล่าวแล้ว สิ่งแรกก็คือต้องการหาย สิ่งที่ ๒ นั้นก็คาดหวังไว้ว่า ตัวเองและครอบครัวจะไม่ต้องกู้หนี้ยืมสินถึงขั้นล้มละลาย ซึ่งกลไกปัจจุบันนี้นั้นก็ต้องยอมรับครับว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังเกิดขึ้นในสังคมของเราอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามีความจำเป็นครับ ที่อย่างน้อยที่สุด ในกรณีของกองทุนประกันสังคม มีแหล่งเงินทุนแหล่งรายได้ที่ชัดเจนแล้ว อันที่จริงถ้าจะกล่าวไปแล้วนะครับเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลประกาศให้แล้ว งบประมาณที่ใช้ประจำต่อปีนั้น อาจจะขยายเพิ่มขึ้น จะเป็น ๖๐,๐๐๐ ล้าน ๘๐,๐๐๐ ล้านหรือแสนล้านบาทนี้สามารถ ถกเถียงกันได้ครับ แต่ว่าที่สุดแล้วนี้

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ศิริรัตน์ ๒๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณบรรณชัยครับ ผมว่าสรุปได้แล้วว่า เหตุผลที่ต้องการเพิ่มเนื้ออย่างไร สรุปมาตั้งนานแล้ว

นายบรรณชัย สมุห์ทกษ (กรรมาธิการ) : ที่สุดคือสรุปแล้วก็ถือว่าใน ๒ พรรค ที่พรรคกระผมได้ส่งวงความเห็นไว้ หรืออีก ๒ พรรคที่กรรมาธิการอีกส่วนหนึ่งได้ส่งวงความเห็นไว้ นั้น ก็ได้พูดถึงข้อห่วงใยทางด้านความชอบธรรมของการที่จะไปดำเนินการ ในการที่จะไปกระทบหรือเปลี่ยนแปลงขอบเขตของสิทธิที่ผู้ประกันตนภายใต้ระบบประกันสังคมเคยได้อยู่ก่อนครับ จึงเป็นเหตุผลที่พรรคกระผมได้ส่งวงความเห็นในส่วนนี้ครับ ขอบคุณมากท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ได้ส่งวงความเห็น เชิญครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานและ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ดิฉันคิดว่าถ้ามองเรื่องนี้ในทางประวัติศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ท่านนายกรัฐมนตรีได้จัดประชุมปฏิบัติการร่วมกับภาคประชาชน แล้วก็ หน่วยงานเอกชนต่าง ๆ นักวิชาการและก็มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่าเรื่องระบบประกันสุขภาพ ในอนาคตควรจะประกอบด้วยกองทุนสุขภาพเพียงกองทุนเดียว แต่นัยผ่านอาจจะ มี ๒ กองทุนที่มีเอกภาพในการบริหารงาน มีชุดสิทธิประโยชน์หลักที่เหมือนกัน ดิฉันคิดว่า มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ นี้ เรากำลังจะทำให้หลายท่านอาจจะมองด้วยซ้ำไปว่า กำลังขัด รัฐธรรมนูญ เนื่องจากว่าเราทำให้บางคนจ่ายเงิน บางคนไม่จ่ายเงิน ประเด็นสำคัญ อีกประเด็นหนึ่ง ดิฉันคิดว่าข้อมูลวิชาการยืนยันชัดเจนนะค่ะว่า ระบบหลักประกัน ที่เหมาะสมมากที่สุด เราอาจจะเริ่มต้นจากระบบคู่ขนานนะค่ะ ซึ่งปัจจุบันเราทำระบบ คู่ขนานที่มีทั้งกองทุนประกันสังคม กองทุนในเรื่องของ ๓๐ บาทรักษาทุกคน และรวมถึง ระบบสวัสดิการข้าราชการ ซึ่งการทำระบบคู่ขนานสำหรับการจ้างงานอย่างไม่เป็นทางการ และก็ไม่เป็นทางการ แล้วก็ทำระบบหลักประกันสุขภาพแบบกองทุนเดียวอย่างไร ดิฉัน คิดว่านั่นคือแนวคิด แล้วก็ข้อมูลวิชาการที่ชัดเจนในเรื่องของการทำระบบหลักประกัน

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

ศิริรัตน์ ๒๒/๒

แล้วกฎหมายหลักประกันฉบับนี้ ดิฉันคิดว่าในที่ประชุมของกรรมาธิการมีความเห็นที่ชัดเจนนะค่ะว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายของคน ๖๓ ล้านคน ไม่ใช่เป็นกฎหมายของคนที่ยังไม่มีหลักประกัน เพราะฉะนั้นการที่มาตรา ๑๐ มีเพียงวรรคที่พูดถึงว่าเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองให้ใช้บังคับแล้วให้สำนักงานประกันสังคมส่งเงินประกันสังคมให้แก่กองทุน แล้วก็มีเนื้อหาต่อเนื่องโดยที่ไม่ได้บอกว่าเงินที่ประกันสังคมจะต้องส่งนั้นจะต้องเป็นส่วนที่รัฐบาลสนับสนุนเท่านั้นนะค่ะ ส่วนที่เป็นเงินการจัดบริการทางการแพทย์และค่าบริการทางการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ดิฉันคิดว่าถ้าเราทำแบบนั้นเท่ากับว่าคนงานต้องจ่าย ๒ ครั้ง ซึ่งอาจจะแตกต่างจากคนทั่วไปที่จ่ายผ่านระบบภาษีอย่างเดียว แต่ขณะที่คนงานต้องจ่ายทั้งระบบเบี้ยประกัน ต้องจ่ายทั้งระบบที่เข้ากองทุนประกันสังคมด้วยนะค่ะ ดิฉันคิดว่าตรงนั้นเป็นการขัดกับหลักการขั้นพื้นฐานของทุกคนในความเป็นธรรมของคน และดิฉันเชื่อว่าการที่เราจะนำงบประมาณของรัฐมาเพื่อที่จะเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข ซึ่งน่าจะเป็นหลักการที่สำคัญของระบบประกันสังคมนี้ มีความจำเป็นที่เราจะนำเงินซึ่งเป็นเงินของรัฐในทุกส่วน ซึ่งปัจจุบันมีความไม่เป็นธรรมอยู่ในหลายระบบมาก ดิฉันอยากจะพูดถึงระบบการจ่ายในปัจจุบันที่ไม่มีความเป็นธรรมอยู่ อย่างเช่น ระบบสวัสดิการข้าราชการที่จ่ายอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าบาทต่อหัว โดยเฉลี่ย จริง ๆ ไม่ได้จ่ายต่อหัว แต่เป็นการจ่ายต่อการใช้บริการ แต่ว่าโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ ๒,๓๕๐ กว่าบาท หรือว่าในส่วนประกันสังคมที่ประมาณ ๑,๔๕๐ กว่าบาท และรวมถึง ๓๐ บาทรักษาทุกโรคที่จ่ายอยู่จำนวน ๑,๒๐๒.๕๐ บาท ดิฉันคิดว่าตรงนี้เองคงจะยากที่เราจะทำให้การจ่ายเงินที่แตกต่างกัน วิธีการจ่ายเงินที่แตกต่างกัน จะทำให้คนได้รับหลักประกันในการเข้าถึงบริการที่เหมือนกัน

ดิฉันมีกรณีตัวอย่างที่เพิ่งเกิดขึ้นว่าคนไข้มะเร็งไปโรงพยาบาล ซึ่งจากการปรึกษาหารือเบื้องต้นจะส่งคนไข้ไปที่สถาบันที่เกี่ยวข้องกับเรื่องมะเร็ง ซึ่งคนไข้ได้รับการวินิจฉัยเท่าที่ปรึกษาหารือแล้วก็เอาคนไข้ไปดู บอกว่าคนไข้ต้องให้เลือด พอคนไข้ใช้ระบบประกันปรากฏว่าคนไข้ได้รับคำแนะนำว่าให้เอายากลับไปที่บ้าน ดิฉันเชื่อว่าเบื้องหลังการจ่ายที่แตกต่างกันเราคงจะเห็นความเท่าเทียมที่ได้รับจากการใช้บริการยาก เรามีปัญหาเรื่องบางคนได้รับยาที่มากจนเกินความจำเป็น บางคนได้รับยาไม่พอ ดิฉันคิดว่านี่คือปัญหาเพราะฉะนั้นมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากกว่าเราจะทำอะไรที่จะทำให้เกิดความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการของทุกคน ดิฉันคิดว่าตรงนั้นคงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะว่าเมื่อไรก็ตามที่เราตัดสินใจว่ายาต้านไวรัสจำเป็นสำหรับคนที่ เป็นข้าราชการ ดิฉันเชื่อว่ายาต้านไวรัสต้องจำเป็นสำหรับคนที่อยู่ในระบบ ๓๐ บาท นี่คื สิ่งที่เราจะอย่างไรที่จะทำให้ระบบหลักประกันที่กำลังจะเกิดขึ้นรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่จำเป็น และเราจะอย่างไรที่จะทำให้เงินซึ่งเป็นเงินของรัฐ ดิฉันย้ำนะคะว่า เป็นเงินของรัฐ ดิฉันเชื่อว่าในกรรมาธิการไม่มีใครคิดเลย ดิฉันอยากฝากเรียนไปถึงคณงาน ด้วยนะคะ ไม่มีใครคิดเลยว่าเราจะเอาเงินแสนล้านของระบบประกันสังคมมา แต่ดิฉัน เชื่อว่าในกรรมาธิการมีความเห็นที่แตกต่างกัน จะอย่างไรที่จะทำให้การจ่ายเงิน

(นายวิชาญ มินชัยนันท์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการครับมีท่านสมาชิกประจำตัวครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร ขออนุญาตครับ ท่านประธาน ขณะนี้อยู่ในส่วนซึ่งกรรมาธิการที่มีความเห็นในเรื่องของมาตราที่ได้กล่าวถึง ผมอยากจะให้กรรมาธิการได้ช่วยลงลึกในรายละเอียดพอสมควรครับ เพราะว่าใช้เวลาสภามาในแต่ละมาตราค่อนข้างที่จะใช้เวลานานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณวิชาญครับ เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญมากเลย โดยเฉพาะมาตรา ๙ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ที่กำลังอภิปรายกัน มันจำเป็นต้องลงในรายละเอียด เพราะว่าทางกรรมาธิการ

เสียงข้างมากยืนยันอย่างนี้ และทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยต้องการอย่างนี้ ก็จำเป็นต้องให้เหตุผล ฌมนั่งฟังอยู่ อดทนนิดหนึ่งครับ เชิญต่อครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธาน และต้องขอภัยท่านสมาชิกด้วยนะคะ ดิฉันคิดว่ามาตรานี้สำคัญจริง ๆ และก็ป็นเรื่องของการมองเรื่องปรัญญา เรื่องระบบหลักประกันที่กำลังจะเกิดขึ้นในบ้านเรา และดิฉันคิดว่าเราคงไม่มอยากเห็นนะคะว่า กฎหมายที่กำลังจะออกไปมีผลบังคับใช้เฉพาะคนจน หรือคนที่ไม่มีหลักประกัน หรือคนรวยที่ยังไม่มีหลักประกันของตัวเอง ดิฉันเชื่อว่าปรัญญาพื้นฐานก็คือว่าเราจะทำอย่างไรที่จะทำให้าเงินซึ่งเป็นเงินของรัฐมาจัดการเฉลี่ยทุกขเฉลี่ยสุข แล้วก็ใช้อย่างมีประสิทธิภาพจริง ๆ แล้วก็ทำอย่างไรที่จะทำให้าคนที่เข้าไปสถานพยาบาลไม่ถูกดูก่อน เบื้องต้นว่าคนมาจากระบบหลักประกันแบบไหน เพราะฉะนั้นเราควรจะมระบบการบริหารจัดการแบบเดียวกัน หรือไม่อย่างนั้นเราต้องมระบบการบริหารจัดการ การจ่ายแบบเดียวกัน ดิฉันเชื่อว่าตรงนั้นเองที่จะสามารถรับประกันความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการของประชาชน แล้วอีกอย่างหนึ่งดิฉันคิดว่าถ้ามาตรา ๑๐ เขียนไว้แบบนี้ ก็คงไม่เป็นธรรมกับคนงานซึ่งไม่ใช่คนรวย จะต้องถูกเสีย ๒ ชั้น ขอบพระคุณมากคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็น เชิญครับท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๑๐ เป็นมาตราที่มีความละเอียดอ่อนมากครับ ท่านประธาน เป็นมาตราซึ่งผมคิดว่าคณะกรรมาธิการใช้เวลา นานมาก จนกว่าจะได้ข้อยุติ และถ้าท่านประธานได้ติดตามการทำงานของคณะกรรมาธิการ จะทราบว่าในการทำงานนั้นก็มีข้อโต้แย้งกันมาก จนกระทั่งมีการไปถกเถียงกันในหลายเวทีด้วยกัน

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๒๔/๑

เหตุผลที่มีการถกเถียงกันมากนั้นก็เพราะว่า เรากำลังพยายามที่จะสร้างระบบหลักประกันสุขภาพขึ้นมาใหม่ แต่ว่ามันเหมือนกับเรากำลังออกแบบที่ไม่ได้เริ่มต้นจากกระดาดปลา คือเรามีระบบของการให้สิทธิ หรือให้สวัสดิการ หรือเป็นหลักประกันสุขภาพแก่บุคคลบางกลุ่มอยู่แล้ว กรณีข้าราชการ คือมาตรา ๙ เราก็ได้ข้อยูติไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพราะกรณีของข้าราชการนั้นเป็นเรื่องของสวัสดิการที่ได้รับจากภาครัฐโดยตรง และภาครัฐก็จัดงบประมาณให้ ซึ่งจะมองว่าเป็นการตอบแทนชดเชยค่าตอบแทนอื่นที่ต่ำก็สามารถจะมองได้ จะไม่ค่อยมีความยุ่งยากซับซ้อนมากนัก แต่พอมาถึงมาตรา ๑๐ เรากำลังพูดถึงบุคคลในระบบประกันสังคม เมื่อพูดถึงระบบประกันสังคมก็ต้องกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจเสียก่อนว่าระบบประกันสังคมนั้นก่อตั้งขึ้นด้วยกฎหมาย เป็นกฎหมายซึ่งมีปรัชญาในการที่จะคุ้มครองผู้ที่อยู่ในระบบทั้งนายจ้างและลูกจ้าง โดยเสมือนกับเป็นข้อตกลงของ ๓ ฝ่าย คือ นายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐ ต่างก็สมทบเงินเข้าสู่กองทุนนี้ แล้วก็มีการกำหนดว่ากองทุนนี้จะนำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้ที่อยู่ในระบบนั้นอย่างไร การรักษาพยาบาลเป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบประกันสังคม ไม่ใช่ทั้งหมดครับ แต่ก็เป็นส่วนสำคัญ แล้วก็มีการพัฒนากันมาอย่างต่อเนื่อง กราบเรียนท่านประธานว่า ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและมีการนำเอานโยบาย ๓๐ บาทที่มาพูดกันในขณะนี้เป็นตัวชูโรงในเรื่องของหลักประกันสุขภาพ มันมีแนวความคิดว่าเราน่าจะให้ฐานของระบบประกันสังคม ซึ่งเป็นระบบที่มีความมั่นคงเข้มแข็ง แล้วก็มีความหมายรองรับ มีกลไกการตรวจสอบที่ถ่วงดุลดีตามสมควร คงไม่สมบูรณ์ แต่ถือว่าดีตามสมควร ให้เป็นฐานในการที่จะขยายไปสู่การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้แก่คนทั้งประเทศ แนวคิดดังกล่าวที่จริงแล้วก็สะท้อนให้เห็นแนวทางที่ดำเนินการกันอยู่ในหลายต่อหลายประเทศ คือในหลายต่อหลายประเทศนั้นการจัดระบบหลักประกันสุขภาพนั้นก็จะมีลักษณะของการที่จะใช้เงินสมทบเข้ามาในรูปแบบอย่างนี้ เหมือนกับเป็นภาษีเฉพาะ หรือภาษีอย่างหนึ่งที่เข้ามาเพื่อให้เกิดหลักประกันของความเชื่อมั่น มั่นใจได้ว่าโครงการไม่ล้ม แล้วก็มีการตรวจสอบถ่วงดุลไปในตัว เพราะว่าโดยกลาย ๆ แล้วผู้ที่อยู่ในระบบก็ต้องรับภาระไปส่วนหนึ่ง ทีนี้เมื่อเรามีระบบนี้อยู่ มันก็มีคำถามว่าเราจะสร้างระบบใหม่ขึ้นมาสำหรับคนทั้งประเทศ แล้วจะทำอะไรกับระบบนี้ คำตอบที่คณะกรรมการการเสียงข้างมากได้ตอบก็คือว่า

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รฟพพร ๒๔/๒๕

ก็บอกว่าสิทธิไม่มีการลิดรอน ยังเป็นไปตามกฎหมายเดิมอยู่ แต่ว่าเมื่อมีความพร้อมก็จะตราพระราชกฤษฎีกาบอกให้เข้ามาสู่ระบบใหม่ โดยการจะตราพระราชกฤษฎีกานั้นก็จะให้มีการตกลงกันของคณะกรรมการประกันสังคม แล้วก็คณะกรรมการตามกฎหมายฉบับนี้ และเมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาแล้ว ผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายประกันสังคมก็มารับสิทธิตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยสำนักงานประกันสังคมก็ต้องส่งเงินเข้ามาให้กองทุนตามกฎหมายฉบับนี้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการของกฎหมายฉบับนี้กับกรรมการประกันสังคมนั้นตกลงกัน ฟังดูผิวเผินท่านประธานก็อาจจะนึกว่าก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่ว่าเราต้องยอมรับกันว่าขณะนี้สิทธิประโยชน์ของ ๒ ระบบนี้ไม่เท่ากัน เอาละครับอาจจะมีการมาถกเถียงว่าตรงนั้นประกันสังคมดีกว่า ตรงนี้ระบบ ๓๐ บาท หรือหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าดีกว่า มันมีแน่นอนครับ แต่ต้องยอมรับว่าผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมก็หันไหวตามสมควรว่า ชาวคราวที่ปรากฏออกมาเรื่องของคุณภาพมาตรฐานขณะนี้ก็เกรงว่าถ้าระบบที่ตั้งใหม่ซึ่งต้องดูแลคนมากกว่าในระบบประกันสังคมหลายเท่า และยังมีปัญหาความไม่พร้อมอยู่หลายจุดด้วยกัน ดังที่มีการสะท้อนปัญหาต่าง ๆ มา ซึ่งกระผมเห็นว่าทุกฝ่ายก็ยอมรับว่าปัญหามันต้องมีในช่วงเริ่มต้น เขาก็จะมีความรู้สึกว่ามันจะมีการไปรอนสิทธิของเขาหรือไม่

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๒๕/๑

และเมื่อภาระของเขาในการส่งเงินตามกฎหมายประกันสังคมยังต้องมีต่อไป ต่อมาเมื่อรวมระบบเข้าไปแล้วจะมีหลักประกันอะไรว่าเงินที่ถูกเก็บตามระบบประกันสังคมไม่ถูกนำมาเฉลี่ยในการบริหารโครงการตามระบบใหม่ กรมการแพทย์พยายามอย่างยิ่งที่จะอธิบายต่อสาธารณะว่าสิ่งที่เสนอคือจะเป็นการรวมระบบการบริหารจัดการ ไม่ใช่รวมเงิน แต่ท่านประธานก็คงทราบดีครับว่าถ้าเงินทั้งหมดต้องมาจากกองทุนประกันสังคมมาอยู่ที่กองทุนหลักประกันสุขภาพและกองทุนหลักประกันสุขภาพเท่านั้นที่จะไปเป็นคู่สัญญากับสถานบริการต่าง ๆ และสถานบริการนี้ก็จะไม่มีโอกาสไปทำสัญญากับกองทุนประกันสังคมเลย ถามว่าเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเงินในส่วนไหนถูกใช้ไปเพื่อการใด เพราะว่าถ้าบอกว่าจะมีการแยกบัญชีก็จะมีคำถามตามมาว่าถ้าเช่นนั้นไปบังคับให้มีคู่สัญญาเดียวทำไมเมื่อบัญชีก็ต้องแยกกันอีก ในอีกด้านหนึ่งครับท่านประธาน ถ้าโครงการนี้เริ่มพัฒนาไปได้ดีตามสมควรคือโครงการใหม่ คนในระบบประกันสังคมก็จะเริ่มตั้งคำถามเหมือนกันว่า แล้วทำไมบางคนไม่ต้องจ่ายเงินสมทบในขณะที่เขาต้องจ่ายเงินสมทบ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าหาคำตอบได้ยาก ผมก็เห็นใจทั้งรัฐบาลและก็ทั้งคณะกรรมการครับว่าการจะหาคำตอบในเรื่องนี้มันมีปัจจัยที่มีความละเอียดอ่อน มีรายละเอียดที่มีความซับซ้อนมาก แต่ผมคิดว่าที่ตอบมาในมาตรา ๑๐ ของร่างของคณะกรรมการเป็นคำตอบซึ่งจะทำให้เกิดการขาดความเชื่อมั่นและก็มี ความคลุมเครือมีความไม่แน่นอนสูง ผมเชื่อเลยครับว่าการจะไปตกลงกันจะยากมาก จะตกลงกันเพื่อที่จะให้ออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อรวมเป็นระบบเดียว ผมเชื่อว่าคงไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้ก่อนที่จะไปตกลงกันว่าจะส่งเงินให้กองทุนกันอย่างไร เพราะผมนึกไม่ออกจะครับว่าการประกันสังคมจะยอมบอกว่าเข้ามาก่อนแล้วมาตกลงเรื่องเงินทีหลัง หรือกรรมการประกันสุขภาพจะไปตกลงบอกเขาเข้ามาก่อนแล้วไปตกลงเรื่องเงินทีหลัง เพราะถ้าต่อมาตกลงเรื่องเงินกันไม่ได้ กฎหมายใช้คำว่าต้องตกลงกันนั้นะครับ ถ้าตกลงกันไม่ได้อะไรจะเกิดขึ้น เพราะกฎหมายประกันสังคมยังมีอยู่ กองทุนประกันสังคมยังมีอยู่ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทำให้หลายฝ่ายก็มีการเคลื่อนไหวคัดค้านบ้างต่อต้านบ้าง ซึ่งก็จะทำให้การรวมระบบยากขึ้น และถ้าหากว่าวันข้างหน้าการดำเนินการตามนี้ไปกระทบกระเทือนต่อคุณภาพมาตรฐานหรือสิทธิของผู้ที่เอาประกันที่ประกันตนในระบบประกันสังคมมันก็จะเป็นอย่างที่ไม่ดีครับ เพราะว่าความสำเร็จประการหนึ่งของการมีระบบประกันสังคมก็คือว่ามันเหมือนเป็นสัญญาประชาคม ๓ ฝ่าย ซึ่งกฎหมายบังคับให้คนส่งเงิน

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๒๕/๒

รัฐสมทบให้เพื่อที่จะให้ระบบนี้เกิดขึ้น สร้างความราบรื่นในเรื่องของแรงงานสัมพันธ์ส่วนหนึ่ง
 แล้วก็ป็นหลักประกันที่ดีสำหรับลูกจ้างในระบบประกันสังคม ผมคิดว่าขณะนี้จากปฏิกิริยา
 ของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องถ้าเดินไปตามแนวทางนี้ ผู้ที่มีเจตนาดีอยากจะเห็นการรวมเป็น
 ระบบเดียวก็คงต้องรออีกนานครับและจะเป็นปัญหา ซึ่งก็จะไม่ตรงกับความต้องการที่จะ
 สร้างระบบหลักประกันเดียว ขณะเดียวกันถ้าหากว่ารวมโดยมีความไม่พร้อมหรือยังมีความ
 เคลือบแคลงกันอยู่ ความวุ่นวายความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้นแล้วก็จะมึปัญหาในเรื่องของการ
 พูดถึงการถูกลิดรอนสิทธิ ผมและกรรมการส่วนหนึ่งก็พยายามมาคิดว่าถ้าเช่นนั้น
 เราควรจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ท่านประธานครับผมมีความรู้สึกอย่างนี้ครับว่าเมื่อระบบ
 ประกันสังคมเขามีของเขายอยู่แล้ว แล้วเรากำลังสร้างระบบใหม่ ในช่วงที่ระบบใหม่เองนั้น
 ก็ต้องมีการติดตามตรวจสอบประเมินอยู่ตลอดเวลา ผมมองว่าการมีระบบคู่ขนานไม่ใช่เรื่อง
 ที่เสียหาย เพียงแต่ว่าในกฎหมายนี้ซึ่งจะมีมาตราอื่นอยู่เพิ่มเติมบทบัญญัติเอาไว้ครับ
 ที่กรรมการเพิ่มไว้ดีแล้ว -----

คือว่าใครจะอยู่ในระบบใดก็ตามซึ่งรวมถึงระบบอื่น ๆ ด้วยไปให้บริการ การจัดบริการให้คนเหล่านี้ต้องไม่กระทบกับคุณภาพหรือบริการที่ให้แก่คนทั่วไปซึ่งไม่มีหลักประกันอื่นตรงนี้จริงอยู่ครับอาจจะปฏิบัติได้ไม่ยากนัก แต่ว่าเป็นหลักการสำคัญที่ผมคิดว่า เป็นความพยายามที่จะตอบสนองข้อเรียกร้องของภาคประชาชนระดับหนึ่งว่าจะต้องไม่มีการทำให้เกิดการแบ่งชั้นกันว่าถ้าเกิดมารับการรักษายาบาลระบบนี้ได้รับการปฏิบัติที่ดีกว่า หรือมีการไปทุ่มทรัพยากรเข้าไปสู่ระบบใดระบบหนึ่ง แต่การมี ๒ ระบบคู่ขนานบริหารจัดการไป ในขณะที่ระบบใหม่ยังไม่ลงตัว ผมคิดว่ามันดีตรงที่ว่ามันเหมือนกับมีบรรทัดฐานหรือจุดอ้างอิงเอาไว้ เป็นบรรทัดฐานและจุดอ้างอิงว่ามาตรฐานไม่ควรจะต่ำกว่านี้ และผมก็ได้ยินรัฐบาลพูดหลายครั้งเหมือนกันครับว่า ตัววัดอย่างหนึ่งก็คือว่าอยากจะให้ระบบใหม่มันไม่ด้อยกว่าประกันสังคม ทีนี้ถ้ามีการดำเนินการคู่ขนานกันไปโดยการประหยัดเรื่องระบบบริหารจัดการ เช่น ระบบสารสนเทศมันทำได้อยู่แล้ว เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมก็เป็นหน่วยงานของรัฐ เพียงแต่รัฐบาลกำหนดนโยบายไปในเรื่องของการใช้ทรัพยากรร่วมกันมันก็ทำได้ เพียงแต่ขอให้นันมีความหลากหลายในแง่ของการเป็นผู้สัญญาและเดินคู่ขนานไป ผมคิดว่าจะเป็แรงกระตุ้นและแรงแข่งขันที่ดี ที่จะทำให้ ๒ ระบบนั้นต้องพยายามพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามครับผมก็มองเห็นว่าเมื่อถึงจุดหนึ่งมันก็จะมีความเหมาะสมที่จะจับ ๒ ระบบเข้ามาผนวกกันได้ แต่มันต้องอยู่บนหลักการที่ไม่ไปรอนสิทธิ อยู่บนหลักการที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ผมมองว่าการที่จะไปบอกว่าให้คณะกรรมการเขาไปตกลงกันมันก็อาจจะมปัญหาได้ เพราะว่ามีผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้และประธานกรรมการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งไม่ใช่คนกลางอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า ถ้าเกิดเป็นนายกรัฐมนตรีก็อาจจะเป็อีกเรื่องหนึ่ง ผมเห็นว่เพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้ใช้ง่างานสบายใจ ถ้าจะดำเนินการในการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ระบบประกันสังคมค่อย ๆ เข้ามาอยู่ระบบนี้ ทำไม่เราไม่ให้คณะกรรมการประกันสังคมเขาเป็นผู้เสนอครับ ว่าเขามีความมั่นใจแล้วในความพร้อมในการที่จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อนำ ๒ ระบบเข้ามาผนวกหรือเข้ามารวมกัน และผมก็เสนอว่าการที่จะเข้ามารวมกันให้มันชัดเจนบนหลักการของความเท่าเทียมกันไปเลย นั่นก็คือว่าข้อความที่ผมแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๐ หรือที่สงวนความเห็นไว้ก็คือว่าให้มีทางเลือก ๒ ทาง ทางหนึ่งก็คือ

อาจจะบอกว่าเมื่อระบบใหม่เดินไปได้ดีแล้ว คุณภาพมาตรฐานน่าจะดีกว่าคือไม่ด้อยกว่า ประกันสังคมแล้ว ทำไมเราไม่เปิดโอกาสให้บุคคลในระบบประกันสังคมเขาบอกว่า ถ้าอย่างนั้น เขาขอสิทธิ ไม่ใช่ใช้สิทธิตามกฎหมายประกันสังคมและเขาก็ไม่ต้องส่งเงินสมทบด้วย เขาก็มาใช้สิทธิตามระบบใหม่ที่เป็นระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ทางเลือกนี้ผมคิดว่า มันดีตรงที่ว่ามันอยู่บนพื้นฐานความสมัครใจ แล้วมันกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันกันระหว่าง ๒ ระบบ เพราะถ้าระบบใหม่ดีกว่าจริงก็หมายความว่าคนในระบบประกันสังคมต้องอยากที่จะ เข้ามาสู่ระบบใหม่แล้วก็จะสิทธิตรงนี้ บทบาทของกองทุนประกันสังคมก็จะลดลงไป โดยลำดับในเรื่องของการรักษาพยาบาล

ประการที่ ๒ ทำอย่างนี้ผมคิดว่ามันเป็นธรรมชาติคือคนที่อยากจะมาใช้สิทธิทั่วไป เหมือนคนปกติธรรมดาที่ไม่ควรจะต้องการในเรื่องของการจ่ายเงินสมทบเข้าในส่วนของการ รักษาพยาบาลในระบบประกันสังคมต่อไป แทนที่จะมาปล่อยว่างยังมีการสมทบ มีเงิน เข้ากองทุนแล้วกรรมการ ๒ กองทุนต้องมาตกลงกันว่าจะโอนกันมาให้เท่าไร อย่างไรก็ตาม แนวทางนี้ก็มีความวิตกกังวลว่าอาจจะเกิดปัญหาขึ้นได้ว่าจะมีคนบางประเภทเท่านั้น ที่จะสิทธิหรือไม่สิทธิ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหากับความมั่นคงของกองทุนได้ ผมก็จึง ได้เสนอว่าไม่ใช่ทางนี้ทางเดียวที่จะเป็นไปได้ ถ้าเห็นความเหมาะสมอีกแนวทางหนึ่งจะครับ ก็ว่ากันตรง ๆ ไปเลยว่าต่อไปนี้ระบบของการให้การรักษาพยาบาลและหลักประกันสุขภาพ มีระบบเดียว ประกันสังคมอย่างที่ผมได้กราบเรียนปัจจุบันไม่ได้ทำเฉพาะเรื่องการรักษาพยาบาล แต่ว่ามีเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย ก็ระบุไปให้ชัดเลยว่าตราพระราชกฤษฎีกาว่าบัดนี้เมื่อทุกฝ่าย เห็นตรงกันแล้ว กรรมการประกันสังคมมั่นใจแล้วในระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่เกิดขึ้นใหม่ ประกันสังคมก็จะเลิกทำในเรื่องของการรักษาพยาบาล

ถ้าจะทำก็ไปทำเฉพาะในส่วนของสิทธิบริการต่าง ๆ ที่เห็นว่าการระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพราะฉะนั้นผมจึงได้ส่งวนความเห็นครับว่าเมื่อมีความพร้อมนั้นกรรมการประกันสังคมก็จะเสนอรัฐบาลให้ตราพระราชบัญญัติบางอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อแรกก็คือให้ผู้มีสิทธิสามารถลงทะเบียนได้และไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ามาสู่ระบบใหม่ หรือ ๒. ยกเลิกการดำเนินการของกองทุนประกันสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณสุขตามพระราชบัญญัตินี้ไปเลย ถ้าเขาจะทำเขาก็ต้องไปทำเฉพาะในส่วนบริการที่สูงกว่า ผมมองว่านี่คือความชัดเจนและความมั่นใจที่เราให้กับทุกฝ่ายว่า ๑. ไม่มีการลิดรอนสิทธิ ๒. อยู่บนพื้นฐานความสมัครใจ ๓. เป็นเรื่องที่ทำให้ระบบหลังจากการรวมไม่มีความคลุมเครืออีกต่อไป และประการที่ ๔ ก็คือระหว่างนี้มีแรงกระตุ้นที่จะทำให้ทั้งระบบใหม่และระบบเก่าต้องปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานอยู่ตลอดเวลา เพื่อแข่งขันที่จะหยิบยื่นสิ่งที่ดีกว่าให้แก่ประชาชนของเรา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปิรตานันท์ทูล

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ผมกราบเรียนกับท่านประธาน ผ่านไปยังท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญ จริง ๆ ก็ไม่อยากจะไปรบกวนท่านมาก แต่ว่ามันมีความจำเป็น เพราะว่าผมได้ยอมให้กรรมาธิการแก้ไขในหลายประเด็น ซึ่งผมก็คิดว่าเป็นส่วนที่ดีขึ้นนะครับ แต่สิ่งที่ผมได้คัดค้านมาตลอดก็คือเรื่องประกันสังคมทั้งในขณะที่ยังรับหลักการ เพราะผมเห็นว่าคนที่อยู่ในระบบประกันสังคม ท่านประธานครับ เป็นผู้ให้แรงงาน แล้วก็ไม่ใช่คนรวย ประกันสังคมนี้มีมา ๑๐ ปีแล้ว แล้วก็จ่ายชား ๓ ส่วน นายจ้าง ลูกจ้าง ภาครัฐ พอมาวันนี้ท่านบอกว่าจะให้มีการรวมระบบ ผมก็เกรงว่าระบบที่ท่านกำลังจะสร้างขึ้นใหม่มีในแบบแปลนมันดูดีนะครับ แต่ในขณะนี้มันกำลังก่อขึ้นมาใหม่ไม่ดี และผมก็ไม่มั่นใจว่าท่านจะใช้เวลาอีกกี่ปีที่จะทำให้ระบบที่ท่านทำขึ้นมาใหม่มีความสมบูรณ์อย่างที่ท่านปรารถนา อย่างที่ทุกคนปรารถนา นี่คือความวิตกกังวลของผมในข้อแรก เพราะว่า

พอท่านเริ่มต้นขึ้นมานั้นมันมีปัญหาเยอะ ผมเข้าใจว่าทุกอย่างที่ท่านใหม่มีปัญหาทั้งสิ้น แต่สิ่งที่ผมอยากจะทราบเรียนก็คือว่า ถ้าเราระบบการบริหารในปีที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์ที่ผมต้องใช้ คำว่า ระบบการบริหารเรื่องสารสนเทศล้มเหลว ระบบการจัดการงบประมาณก็ล้มเหลว ต้องยอมรับอย่างนั้นจริง ๆ แล้วก็สิ่งที่ติดตามมาตลอดก็เพราะว่าการที่รวมระบบนี้ถ้าพูดกันง่าย ๆ ภาษาชาวบ้านก็คือเหมือนกับอุปกรณ์อะครับ แต่ว่ามันไม่เหมือนอุปกรณ์การ เพราะว่ามันเป็นธุรกิจ ถ้าเราขาดทุนเป็นบาทเป็นสตางค์ แต่นี่ถ้าขาดทุนคือชีวิตคนเสียไปครับ ฉะนั้นตรงนี้ผมถึงได้เสนอว่าอย่าไปยุ่งกับระบบประกันสังคมเขาได้ไหมครับท่านประธาน กรรมการวิสามัญครับ เพราะเมื่อก่อนนี้ท่านบอกแล้วว่าเรามี ๓ ระบบ อยากรจะพยายามทำเป็นระบบเดียวให้ดีขึ้นเหมือนกันหมด แต่เมื่อก่อนนี้มันก็มีระบบพอใช้ ดี ดีมาก แต่ว่าปัจจุบันนี้ที่ดูอยู่นี้จะกลายเป็นเลวประเภทเดียว ไม่มีดีเลย ท่านลองนึกภาพดูสิครับว่าที่เขาโรงเรียนกันมาทั้งหลายนี้ว่าวัน ๆ หนึ่งแพทย์ที่ต้องรักษาคณนี้ แล้วก็รักษาแต่ไม่มีคุณภาพ ถ้าใครดูติดตามจะเห็นนะครับว่าบังเอิญที่มันเป็นชาวขึ้นมา เพราะว่าเป็นผู้อาณูโสของสื่อมวลชนเขาทนไม่ได้ที่เขาไปส่งผู้ใหญ่คือบิดามารดาเขาไปรักษา ไปแต่เช้า แล้วจนถึงโมงกว่าจะได้รับการดูแลรักษา ผมว่ามันเป็นระบบที่ยังใช้ไม่ได้ ในเมื่อมันยังใช้ไม่ได้ยังไม่ไปถึงขั้นตรงนั้นแล้ว ขณะนี้เป็นไปได้ไหมว่าคณะกรรมการนั้นอย่าไปล้มระบบที่มีมันดีอยู่เลย ถ้าเปรียบกันก็เหมือนกับว่าเมื่อก่อนนี้ใครอยู่ในระบบประกันสังคมนี้นั่งรถเก๋งติดแอร์ถึงไม่ใช้รถเบนซ์เป็นรถโตโยต้า วันนี้ท่านบอกให้ผมบอกว่าไปนั่งรถเมย์ ๓ บาทไม่มีเครื่องปรับอากาศ ผมก็ต้องทำใจยากเหมือนกัน แล้ว ๑๐ ปีที่ผ่านมาถามว่าที่พวกผู้ใช้แรงงานสมทบไป นายจ้างสมทบไป ท่านจะเอาสิทธิอะไรที่จะไปบอกว่าระบบที่ทำที่ผ่านมานั้นมันไม่ดี ซึ่งผมคิดว่าดี ตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ผมอยากจะทราบท่านประธานว่าผมเห็นด้วยในหลายเรื่องที่คุณหมอสุรพงษ์ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านและก็ให้กำลังใจด้วย แต่ผมไม่เห็นด้วยเลยที่ท่านจะมาแตะต้องระบบประกันสังคมตรงนี้ -----

ฉะนั้นนี่คือเหตุผลที่ผมครับท่านประธานว่า สิ่งที่รัฐมนตรีหลายท่านเคยได้มายืนยันในสภาแห่งนี้ ผมจดไว้ว่าท่านพูดไว้ว่าอย่างไร ไม่เว้นแม้กระทั่งกระทรวงแรงงาน มายืนยันในสภาว่าจะไม่ลดรอนสิทธิ ไม่รวมกองทุน เป็นตายนัยต้อยอย่างไรก็ไม่ให้ ผมยังถามไปตอนนั้นเลยว่ารัฐมนตรีกล้าใหม่ว่าจะรักษาหลักการโดยไม่รักษาเก้าอี้ วันนี้ผมก็เห็นชัดเจนแล้วว่าหลายสิ่งหลายอย่างก็เป็นเรื่องที่ดีแต่พูด และวันนี้ผมยิ่งตกใจใหญ่ ซึ่งจะฝากไปถึงท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญซึ่งเป็นผู้บริหารประเทศด้วยว่า สิ่งที่ผมรับไม่ได้ก็คือว่าที่ท่านนายกรัฐมนตรีชมว่าระบบนี้ได้ ๖๐ เปอร์เซนต์ก็พอใช้แล้ว ดีใจแล้ว หมายความว่า ๔๐ เปอร์เซนต์จะตายก็ช่างมันละครับ ตรงนี้ต่างหากที่ผมมีความเป็นห่วงในทัศนคติต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมจึงขอแปรญัตติท่านประธานครับว่า ไม่อยากให้ พ.ร.บ. ฉบับใหม่นั้นได้ไปแตะต้องเกี่ยวกับระบบประกันสังคม ซึ่งเขาทำไว้ดีอยู่แล้ว จึงกราบเรียนสภามาเพื่อได้กรุณาพิจารณาประเด็นนี้ด้วยครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญมาตรา ๑๐ เป็นมาตราที่ละเอียดอ่อน ดังที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไว้จริงครับ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็คงจะได้เห็นว่าความเห็นของผู้ที่อภิปรายทั้งหมดที่ผ่านมานั้นมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมากมาย นี่คือปัญหาที่ถึงได้เรียนว่าเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เพราะฉะนั้นการที่จะดำเนินการใดก็ตามในมาตรา ๑๐ สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่าจะต้องรับฟังทุกฝ่าย ฟังความเห็นที่แตกต่างจากด้านหนึ่ง กับความเห็นที่แตกต่างอีกด้านหนึ่ง แล้วหาหนทางที่ดีที่สุดที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะทำให้ระบบบริการสาธารณสุขของประเทศนี้มีความเชื่อมโยงกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน และมีประสิทธิภาพสามารถลดทอนค่าใช้จ่ายได้อย่างแท้จริง ทางออกในมาตรา ๑๐ ที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้คิดไว้นั้นเชื่อว่าเป็นทางออกที่จะทำให้เกิดความสมานฉันท์ เชื่อว่าเป็นทางออกที่จะทำให้เกิดการยอมรับได้ของทุก ๆ ฝ่าย และเชื่อว่าเป็นทางออกที่คณะกรรมการประกันสังคมและผู้ใช้แรงงาน ซึ่งได้ทำประชาพิจารณ์

กันหลาย ๆ ครั้งนั้นมองเห็นว่าเป็นทางออกที่น่าจะเหมาะสมที่สุดในสถานการณ์ที่เป็นอยู่
ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนยืนยันว่ากองทุนประกันสังคม กับกองทุน
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติยังเป็นของกองทุนที่เป็นเอกเทศต่อกัน ไม่มีการผสมปนเป
เงินของกองทุนทั้ง ๒ กองทุนเข้ามาหากัน ในแนวทางตามมาตราที่ ๑๐ นี้เป็นแนวทาง
เพียงแต่ทำให้เกิดการบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อให้สามารถที่จะพัฒนาประสิทธิภาพ พัฒนา
เรื่องระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันและสามารถจะมองภาพรวมของระบบ
บริการสาธารณสุขได้เท่านั้นครับ ฉะนั้นกรณีการเสี่ยงข้างมากก็ยืนยันว่าในมาตรา ๑๐ นี้
เราได้เขียนตามความเห็นของทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะส่วนของกองทุนประกันสังคม
ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ก็ได้เห็นพ้องในส่วนที่ทางกรรมาธิการเสี่ยงข้างมากได้เขียนไว้ใน
มาตรา ๑๐ ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ ครับ

นายบุญชัย สมุทหิรัญ (กรรมาธิการ) : กระผม บุญชัย สมุทหิรัญ กรรมาธิการ
เสี่ยงข้างน้อย ผมขอใช้เวลาไม่มากจริงๆ ครับท่านประธาน อันที่จริงในส่วนของมาตรานี้
ถ้าหากเจตนารมณ์เป็นอย่างที่ท่านประธานกล่าวนะครับ ผมขอถามสั้น ๆ เท่านั้นเองนะครับว่า
๒ แนวทางที่กรรมาธิการได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นั้น แนวทางที่พวกกระผมเสนอไว้ นั้นมันก็จะ
ทำให้สิ่งที่ท่านประธานกล่าวเมื่อสักครู่นี้มีความชัดเจน นั่นก็คือถ้าสิทธิเปลี่ยนไปก็เปลี่ยนด้วย
ความสมัครใจ อันที่ ๑ ๒. ความช้าช้อนก็จะไม่เกิดตาม (๒) ซึ่งกรรมาธิการที่สงวนความเห็นนั้น
ก็รวมถึงกรรมาธิการบางคนในสิกรูปาลด้วย เพราะฉะนั้นเราพิจารณาตามด้วยความเป็นจริง
ส่วนอีกแนวทางหนึ่งที่มีการสงวนคำแปรญัตติไว้ นั้น ก็คือเป็นแนวทางที่อยู่ในร่างเดิมของ
รัฐบาลนั้นเองครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นจะเป็นไปไม่ได้ไหมครับท่านประธานกรรมาธิการ
เรียนผ่านท่านประธานนะครับ ถ้าเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าจะมีการรวมเฉพาะการบริหาร
จัดการ และก็ไม่มีมีความช้าช้อนของการให้บริการ ก็ถ้าจะให้กรรมาธิการเสี่ยงข้างมากเลือก
แนวทางใดแนวทางหนึ่งใน ๒ แนวทางนี้ ไม่ทราบจะเป็นไปได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปผมจะขอถามมติว่าจะเห็นตามกรรมาธิการ
หรือจะเห็นตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติครับ ท่านสมาชิกท่านใด
เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยกับ
กรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนน ขอทราบผลครับ มีสมาชิกเห็นด้วย
๒๓๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗๔ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน ที่ประชุมมี
มติเห็นชอบตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก

ต่อไปเป็นมาตรา ๑๑ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีการมารีการสงวนความเห็น
และผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายภูมิทร์ ลีธีระประเสริฐ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน กระผม
นายแพทย์ภูมิทร์ ลีธีระประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ในฐานะ
กรรมาธิการซึ่งบังเอิญวันนั้นเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย จริง ๆ แล้วในมาตรา ๑๑ นี้ทาง
กรรมาธิการได้แก้ไขไปโดยหลักการต่าง ๆ แล้วก็ดูดี ท่านประธาน เพราะว่าเขียนเอาไว้ให้
สำนักงานหลักประกันสุขภาพนั้นมีบทบาทหน้าที่เป็นตัวกลางในการทำหน้าที่ในการเรียกเก็บ
เงินแทนหน่วยบริการ ผมยกตัวอย่างว่าในกรณีที่ถูกจ้างมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาล
ว่าด้วยเงินทดแทน เจ็บป่วยเข้ารับการรักษาตัวที่หน่วยบริการ หน่วยบริการนั้นก็จะเรียก
เก็บเงินผ่านทางสำนักงาน สำนักงานก็จะเรียกเก็บเงินไปทางกองทุนเงินทดแทน แต่ปัญหา
ที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๑ ในวรรคหนึ่งและวรรคสองบรรทัดสุดท้าย ตามที่กรรมาธิการ
เสียงส่วนใหญ่เขียนไว้นั้นสามารถที่จะกล่าวได้ว่ากำหนดให้สำนักงานนั้นเรียกเก็บเงิน
แล้วส่งเงินนั้นต่อไปยังหน่วยบริการตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งหมายถึงการเขียนไว้ใน
มาตรา ๑๑ นี้จะทำให้สำนักงานนั้นสามารถที่จะหักหัวคิวในการบริหารจัดการในครั้งนี้ได้
ตรงนี้เป็นข้อกังวล ท่านประธาน ตรงนี้เป็นข้อซึ่งผมมีความกังวลจึงต้องขอสงวนความเห็นไว้
สรุปง่าย ๆ ท่านประธาน ผมขอให้แก้ไขโดยสงวนความเห็นในบรรทัดสุดท้ายของทั้งสองวรรค
ไว้ โดยกำหนดให้สำนักงานส่งเงินทั้งหมดที่เรียกเก็บได้ต่อไปยังหน่วยบริการ เขียนให้ชัด ๆ
ท่านประธาน เขียนไว้โดยไม่เปิดช่องให้สำนักงานสามารถหักหัวคิวได้ ดังนั้นผมจึงขอเรียน
ความเห็นที่ขอสงวนไว้เรียนให้ท่านสมาชิกทุกท่านได้โปรดให้การสนับสนุนด้วย ถ้าไม่ต้องการ
เห็นสำนักงานทำหน้าที่เป็นเหมือนตัวกลางที่หักหัวคิวได้ก็ขอให้ช่วยให้การสนับสนุน
ความเห็นของเสียงข้างน้อยในมาตรา ๑๑ นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๓๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้รับฟังความเห็นของท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยแล้ว ในประเด็นที่ท่านได้ขอสงวนความเห็นนั้นเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ และได้เห็นว่าน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตามที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้มีการขอสงวนความเห็นไว้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการ เชิญครับ

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตคะท่านประธาน ดิฉัน ยุพดี ศิริสินสุข ในฐานะกรรมาธิการ ก็บังเอิญเป็นเสียงส่วนใหญ่ในวันนั้นคือประเด็นในเรื่องของการเป็นเสียงส่วนใหญ่หรือส่วนน้อยอาจจะไม่สำคัญ แต่ว่าประเด็นเรื่องของเหตุผลและผลของการสนับสนุนหรือคัดค้านในประเด็นนี้มันมีอะไรบ้าง ดิฉันขออนุญาตใช้เวลาของท่านสมาชิกทุกท่านนะคะว่า ในประเด็นเรื่องของการที่เราพยายามจะกำหนดเพื่อความยืดหยุ่นในเรื่องของการที่เราจะส่งเงินให้ ขออนุญาตให้ความกลับไปนิพนธ์หนึ่งนะคะว่าในกรณีนี้คือการเกิดความเจ็บป่วยขึ้นในกลุ่มผู้ประกันตนในโครงการประกันสังคม ในกรณีที่เกิดความเจ็บป่วยจากการทำงาน โดยปกติแล้วกลุ่มผู้ประกันตนเหล่านี้สามารถจะไปใช้บริการที่ใดก็ได้ แล้วก็จะมีการมาระบบการเบิกจ่ายของโรงพยาบาลจากกองทุนเงินทดแทน ที่นี้ในประเด็นลักษณะการเบิกจ่ายซึ่งมีกลไกการจ่ายเงินที่ต่างจากระบบที่ปัจจุบันเราเป็นกันอยู่ก็คือว่ามีเรียกเก็บตามจริง แต่ว่าก็มีเพดานอยู่ระดับหนึ่งที่จะไม่ให้เบิกเกินความจำเป็น แต่เนื่องจากระบบการจ่ายที่มีความแตกต่างกันว่าในระบบหลักประกันสุขภาพนี้

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๓๐/๒

มีระบบการจ่ายที่มีความแตกต่างกันว่าในระบบหลักประกันสุขภาพที่มีระบบการจ่ายที่เป็นลักษณะที่เรียกว่าเหมาจ่ายรายหัวต่อปี ระบบการจ่ายที่ต่างกันนี้มันจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะเป็นปัจจัยที่สำคัญแล้วก็ตามทางวิชาการเองก็ค่อนข้างจะพิสูจน์ออกมาชัดเจนว่ามันมีผลต่อพฤติกรรมการให้บริการของผู้ให้บริการ กรณีเช่นว่านี้ก็คงเป็นปกตินะคะ ถ้าคนที่มีการให้เงินกับผู้ให้บริการมาก การให้บริการก็จะดี อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญว่าเนื่องจากระบบการจ่ายที่ต่างกันแล้วทางท่านผู้สงวนเสนอว่าถ้ามีการเรียกเก็บเท่าไรก็ควรจะนำเงินเหล่านั้นส่งคืนให้กับหน่วยบริการต่อไป ซึ่งก็เป็นประเด็นที่เราค่อนข้างในส่วนกรมการสาธารณสุขส่วนใหญ่ในการพิจารณาของว่าเป็นประเด็นที่จะทำให้เกิดความแตกต่างของการให้บริการ อันนี้ก็ประเด็นหนึ่งเนื่องจากว่ากลไกการจ่ายเงินที่ต่างกันนะคะ อีกประเด็นหนึ่งก็คือในกรณีการพิจารณาจัดสรรเงินให้กับหน่วยบริการที่เข้าโครงการหลักประกันนี้ต้องพิจารณาดูว่าในอนาคตนี้หลักการจ่ายเงินมันมีเกณฑ์อะไรบ้างในการพิจารณา เพราะว่าในลักษณะความเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงานหลาย ๆ ครั้งที่เกิดขึ้นนี้ผู้ประกันตนเองก็ประสบปัญหาว่าตัวไม่สามารถจะใช้สิทธิดังกล่าวได้ถึงแม้จะเป็นการเจ็บป่วยจากงาน เนื่องจากการแพทย์เองก็ไม่สามารถพิสูจน์ชัดเจนได้ อันนี้เป็นประเด็นว่าทำให้เกิดภาระการนำเงินของกองทุนหลักประกันนี้ไปใช้เพื่อการรักษาพยาบาลผู้ประกันตนในกรณีเจ็บป่วยจากงาน ในอนาคตเราเชื่อมั่นว่าลักษณะของการจัดสรรเงินคงจะมีเกณฑ์ที่ชัดเจนว่ากรณีความเจ็บป่วยไม่ว่าจะเป็นความเจ็บป่วยจากงานหรือไม่เกิดจากงานนี้จะต้องถูกนำมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินให้กับหน่วยบริการ ซึ่งแสดงว่าถ้าหลักการนี้ได้ถูกผูกมัดกับเกณฑ์ในการให้เงินกับหน่วยบริการต่าง ๆ แล้วนี้ หน่วยบริการเหล่านั้นก็จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนหนึ่งอยู่แล้ว สำหรับความเจ็บป่วยที่เกิดจากงานส่วนหนึ่งนั้น การที่เราจ่ายเงินที่เรียกเก็บจากหน่วยบริการเมื่อมีผู้ประกันตนป่วยจากงานไปนำเข้ากองทุนนี้จึงเป็นหลักการที่ถูกต้องแล้วก็ตามที่มีเกณฑ์ดังกล่าวนี้จึงควรจะเป็นเกณฑ์ที่ยึดหยุ่นที่จะนำเงินที่ได้รับเรียกเก็บจากหน่วยบริการนั้น

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๓๐/๓

เข้ากองทุนแล้วนำเกณฑ์ต่าง ๆ มีการพิจารณาเกณฑ์ที่ยืดหยุ่น แล้วก็จัดสรร
กลับคืนไปให้หน่วยบริการเพื่อลดปัญหา อย่างที่ดิฉันได้กล่าวไปแล้ว
ก็คือเรื่องของกาให้บริการที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากระบบการจ่ายเงิน
ที่ต่างกัน แล้วก็ลดความซ้ำซ้อนในแง่ของการให้เงินกับหน่วยบริการ -----

เนื่องจากได้มีการรวมค่าใช้จ่ายในเรื่องของค่ารักษาพยาบาลสำหรับการเจ็บป่วยที่เกิดจากงานรวมไปอยู่แล้ว อันนี้จึงเป็น ๒ ประเด็นซึ่งดิฉันอยากจะนำเสนอเพื่อท่านสมาชิกจะได้ร่วมกันพิจารณา แล้วก็ทางกรรมการก็จะได้พิจารณาร่วมกัน ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือกรรมการที่ยอมตามที่กรรมการเสียงข้างน้อย หมอภูมิรินทร์ขอแก้ไขมา ท่านประธานยอมใช่ไหมครับ เพราะท่านประธานเสนอมาว่ายอมแก้ไขตามที่กรรมการเสียงข้างน้อยคือหมอภูมิรินทร์และคณะเสนอมา ที่นี้ที่ประชุมมีใครเห็นเป็นอย่างอื่น มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการที่ยอมรับการแก้ไขที่กรรมการเสียงข้างน้อยเสนอมา เชิญครับ

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมการ) : ขออนุญาตถามนิดหนึ่งค่ะ เพราะว่าไม่ทราบระเบียบของที่ประชุมจะว่าลักษณะของการรับมติในส่วนของความเห็นชอบของกรรมการวิสามัญนี้หมายถึงว่าถ้าท่านประธานเห็นด้วยก็คือเป็นมติของกรรมการวิสามัญใช่ไหมคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ใช่ประธานเห็นด้วยครับ หมายถึงว่าที่ประชุมต้องเห็นด้วย คือเมื่อที่ท่านประธานได้ชี้แจงแล้วว่ายอมรับด้วยเหตุด้วยผลที่กรรมการเสียงข้างน้อยคือหมอภูมิรินทร์และคณะได้เสนอขอแก้ไขมา ถูกไหมครับ ทางกรรมการ ท่านประธานยอมรับด้วยเหตุด้วยผลว่ายินยอมแก้ไขตามที่ท่านนายแพทย์ภูมิรินทร์เสนอ เพราะฉะนั้นผมต้องถามมติว่าที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหม เมื่อไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็เท่ากับว่ากรรมการยอมรับในคำแก้ไขที่หมอภูมิรินทร์ขอสงวนมา ถูกไหมครับ กรรมการไม่มีอะไรขัดข้องนะครับ เมื่อไม่มีอะไรขัดข้องก็เป็นอันว่ากรรมการ ในมาตรา ๑๑ ยอมแก้ไขตามที่กรรมการเสียงข้างน้อยเสนอมา คุณหมอพรพิชญ์มีอะไร เชิญครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมการ) : ขอบคุณค่ะท่านประธาน ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส

พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากท่านประธานพยายามสรุปนะคะว่ากรรมการท่านอื่นเห็นด้วยกับท่านประธาน เมื่อก็ยังไม่มีการตอบให้ทางกรรมการเสียงส่วนใหญ่ เสียงส่วนมากอย่างเดิม เพราะจริง ๆ ดิฉันเชื่อว่าพลลงมติในข่าเหล่านั้นไม่มีสิทธิลงคะ เพราะเขาไม่ได้เป็น ส.ส. พูดง่าย ๆ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ถามว่าจริง ๆ แล้วดิฉันเชื่อว่าถ้าท่านประธานกรรมการไม่ได้มีการตกลงหรือพิจารณาถามกับกรรมการท่านอื่น ๆ ดิฉันเชื่อว่าตรงนี้การลงมติก็ยังต้องถามในกรณียังเป็นไปตามเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อยคะ เพราะดิฉันเชื่อว่าเมื่อก็เป็นความคิดเห็นของท่านประธาน หรืออาจจะมีการกรรมการบางส่วนแต่เชื่อว่าที่ท่านกรรมการยุติถามมานั้นดิฉันเชื่อว่าท่านยังไม่ได้เห็นด้วย ตรงนี้ท่านจะมีส่วนจะเขียนตรงนั้นอย่างไร เพราะว่าตอนนี้จะกลายเป็นว่าเสียงข้างมากจะมาเป็นเสียงข้างน้อยนะคะท่านประธาน ฉะนั้นตรงนี้ขอให้เกิดความแจ่มชัดคะว่าเป็นอย่างไร เพราะว่าไม่ใช่ว่าพอท่านประธานบอกว่าทางท่านกรรมการภูมิรินทร์แปรญัตติอย่างนั้นแล้ว ก็เอาด้วย แต่ว่าทางกรรมการท่านอื่น ๆ ที่ยังเป็นเสียงส่วนมากนี้ยังไม่ได้เห็นตามนี้จะสรุปอย่างนั้นไม่ได้คะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คุณหมอพรพิชญ์ครับ สรุปได้ครับเพราะเมื่อที่ผมถามเพื่อความแน่ใจอีกครั้งแล้วว่าคณะกรรมการเห็นด้วยกับที่ท่านประธานเสนอมาไหม ก็พยักหน้า แต่ถ้าไม่เห็นด้วยบ้างก็ยกมือขอพูดแล้วก็ขอเสนอ ผมจะได้ถามมติที่ประชุม ถูกไหมครับ ในเมื่อไม่มีใครเสนอว่าไม่เห็นด้วย ผมก็เลยต้องสรุปอย่างนั้น เมื่อที่ที่ผมสรุปนะถูก แต่ที่นี้ถ้ากรรมการยกมือ ผมก็จะอนุญาตให้พูด เชิญครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ปทิตตา ๓๒/๑

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : เมื่อก็เขาสันหน้าคะ ท่านประธาน บอกว่าเขาสันแล้วมันไม่เหมือนคนอื่นเดีย สันหน้าคือใช่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญเสนอกฎหมายการ ตะก็เขาเห็นด้วย

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมาธิการ) : ขอสรุปโดยรวบรัด ดิฉันไม่เห็นด้วยกับ ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญ ก็ยังอยากจะมีความคิดเห็นให้อยู่ในมติของเสียงข้างมาก ของกรรมาธิการ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมก็จะถามมติครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะถามมติดังนี้เพื่อจะให้เกิดความกระจ่าง เพื่อจะได้ลงมติไม่ผิดพลาด ผมจะถามมติดำ ท่านสมาชิกถ้าท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการผู้สงวน คือหมอมุนินทร์เสนอ ให้แก้ไข ก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าใครไม่เห็นด้วยกับที่หมอมุนินทร์ให้แก้ไข กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญคุณหมอมุนินทร์ครับ

นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ หมายความว่า ถ้าเห็นด้วยกับผมซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยให้กดปุ่มเห็นด้วย เบอร์ ๔ ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับถูกต้องครับ ขอชี้แจงให้เกิดความเข้าใจในการลงมตินิดหนึ่งครับ ผมจะถาม มติโดยเอามติของร่างกรรมาธิการเป็นหลัก ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่เสียงข้างมากก็คือ เห็นด้วยกับผู้สงวน ไม่เห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการเสนอมา กด เห็นด้วย แต่ถ้าเห็นด้วยกับ ผู้สงวนคือ หมอมุนินทร์ที่จะให้มีการแก้ไขให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเปลี่ยนมตินี้เพื่อ ความชัดเจน

นายสุชน ขามพูนท (พิชฌุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือท่านหมอ

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ปทิตตา ๓๒/๒

ภุมินทรพอลิปรายเสร็จ โดยกรรมาธิการเสียงใหญ่คือประธานและทั้งหมดนี้เขาเห็นด้วยกับ
หมอมุมนิทร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ไม่ใช่ครับ คือร่างเดิมของกรรมาธิการ ร่างของกรรมาธิการเป็นหลักก่อน
ที่เสนอเข้ามา เสร็จแล้วมีผู้สงวนความเห็นที่จะขอแก้ไข ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นตอนนี้
ร่างกรรมาธิการเป็นหลักก็คือว่า ไม่มีการแก้ไขตามที่หมอมุมนิทรเสนอมา อันนั้นคือเห็นด้วย
คือไม่มีการแก้ไข ถ้าแก้ไขตามหมอมุมนิทรให้มีการแก้ไขก็คือ ไม่เห็นด้วยครับ

นายสุชน ชามพูนท (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือกรรมาธิการ
จากเสียงข้างน้อย ตอนนั้นมันเป็นเสียงข้างใหญ่ ข้างมากแล้ว เพราะว่าประธานก็บอกว่า
กรรมาธิการเห็นด้วยกับหมอมุมนิทร แล้วเมื่อกี้ท่านประธานก็ถามบอกว่า ใช่หรือเปล่า
เห็นตามหมอมุมนิทรหรือเปล่า มีใครคัดค้านหรือเปล่า ในคณะกรรมาธิการกลายเป็น
เสียงข้างน้อยแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ไม่ใช่ครับ ตะกี้เราไม่ทราบว่กรรมาธิการเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อยที่ว่า
เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กรรมาธิการเสียงข้างมากคือ เสนอเข้ามาว่ายังไม่มีการแก้ไข แต่ในเมื่อ
มีผู้สงวนเพื่อจะขอแก้ไขมา นั่นคือกรรมาธิการเสียงข้างใหญ่ยังอยู่อย่างนั้น ที่นี้กรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยสู้ไม่ได้ในที่ประชุมที่กรรมาธิการเสียงข้างมาก เลยกกลายเป็นกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็นจะขอแก้ไขในที่ประชุม ถูกไหมครับ เมื่อตอนที่ประชุม
มีมติว่าเราจะแก้ไขตามกรรมาธิการผู้สงวนเสียงข้างน้อย เราก็ไม่เอาตามกรรมาธิการเสียง
ข้างมาก เรากำลังจะแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย เพราะฉะนั้นจะต้องยกว่าไม่เห็นด้วย
กับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ถูกไหมครับ ผมอธิบายอย่างนี้เข้าใจไหมครับ

นายสุชน ชามพูนท (พิษณุโลก) : ไม่เข้าใจ คือท่านประธานครับ เวลานี้มีอยู่
๒ ประเด็นด้วยกันเท่านั้น ถ้าท่านประธานจะถามเท่านั้นก็ถามว่า สมาชิกจะเอาตามเสียง
ข้างน้อยหรือเอาตามเสียงข้างมาก ถ้าเสียงข้างน้อยก็คือท่านภุมินทร ถูกไหมครับ
อย่าไปกลับไปกลับมาอย่างนี้ฟังไม่รู้เรื่องเลย

สพ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ปทิตตา ๓๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผมไม่ได้กลับหรือก่ดรับ ยังเหมือนเดิมอยู่ครับ

นายสุชน ชามพูนท (พิษณุโลก) : ท่านประธานบอกว่า กรรมการคือ
ประธาน เอาตามหมวดภูมิินทร์ ผมไม่เข้าใจคำนี้แปลว่าอะไร แปลว่าประธานคนเดียวหรือว่า
กรรมการทั้งหมด คำว่า ประธาน นี้

- ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ตอนนั้นท่านประธานกรรมาธิการเห็นด้วย แต่ประธานกรรมาธิการไม่ใช่หมายความว่า เป็นประธานกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการทั้งคณะ เป็นความเห็นของท่านประธานคนเดียว

นายสุชน ขามพูนท (พิษณุโลก) : ถ้าอย่างนั้นก็เหลือแค่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยกับเสียงข้างมากเท่านั้นเอง : ว่าจะเอาตามเสียงข้างน้อยหรือเสียงข้างมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถูกต้อง ที่นี้กรรมาธิการเสียงข้างมากกับเสียงข้างน้อยเดี๋ยวท่านจะสับสนอีก กรรมาธิการเสียงข้างมากก็คือว่า ดั้งเดิมที่ร่างเสนอเข้ามาสู่สภา กรรมาธิการเสียงข้างมากบอกว่าไม่ให้แก้ไข กรรมาธิการเสียงข้างน้อยถึงได้ขอสงวนความเห็น แล้วขอที่ประชุมว่าต้องแก้ไขด้วยเหตุผล ๑ - ๒ - ๓ - ๔ ถูกไหมครับ ที่นี้ที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขของผู้สงวนความเห็น ตอนนั้นก็จะต้องกลายเป็นเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย โดยที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นผมจะถามมติดีว่า ถ้าจะมีการแก้ไขตามหมอมูมินทร์ก็คือ ต้องไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก แต่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ถูกไหมครับ ต่อไปผมจะถามมติดีอย่างนี้ นะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการกตปุม เห็นด้วย นี่คือการไม่มีการแก้ไข แต่ถ้าจะให้แก้ไขเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือหมอมูมินทร์ กตปุม ไม่เห็นด้วย จะทำให้เกิดการแก้ไข ชัดเจนไหมครับอย่างนี้ ถูกไหมครับ เอาใหม่นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบนก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก กตปุม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก คือเห็นด้วยกับท่านหมอมูมินทร์ที่จะให้มีการแก้ไข กตปุม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงคะแนนเสียงครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกตปุมลงคะแนน)

๗๒

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๓๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนเสียง ขอรอบมติครบ มีผู้เห็นด้วย ๗๒ ท่าน มีไม่เห็นด้วย ๒๗๓ ท่านงดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน สรุปว่าที่ประชุมมีมติให้แก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือคุณหมอมุนิทรที่เสนอมาให้แก้ไข ๑๑ มาตรา ๑๑

ต่อไปมาตรา ๑๒ ครับ

นายพิฑูร พุมหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีการมีการการสงวนความเห็น และ
ผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอมูมินทร์ครับ

นายหมอมูมินทร์ สิริระประเสริฐ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายแพทย์หมอมูมินทร์ สิริระประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย เป็นผู้สงวน
ความเห็นไว้ ท่านประธานครับโดยเหตุผลแล้วก็ทำนองเดียวกันกับในมาตรา ๑๑ แต่ยก
ตัวอย่างให้เห็นชัดเจนขึ้นว่า ถ้าเขียนแบบกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ผมไปโรงพยาบาล
มอเตอร์ไซด์ชนกัน มาที่โรงพยาบาล ผมรักษา ค่ารักษา ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าตามหลักแล้วผม
ควรจะเรียกเก็บเงินได้ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ในมาตรา ๑๒ กรรมาธิการไปเขียนไว้ว่า ผมสามารถ
ที่จะเรียกเก็บเงินผ่านสำนักงาน แล้วสำนักงานไปเรียกเก็บเงินจากกองทุนผู้ประสบภัย
๑๐,๐๐๐ บาทมา แทนที่จะส่งทั้ง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้กับโรงพยาบาลที่ทำการรักษา สามารถ
ไปกำหนดเพิ่มเติมได้ว่าให้หักหัวคิวไว้ ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๓,๐๐๐ บาท ดังนั้นเพื่อให้เกิด
ความเป็นธรรมกับผู้ให้บริการ จึงไม่ควรเขียนตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากเขียนไว้ คือ
ให้เขียนว่า ให้เรียกเก็บเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทนั้นแล้ว ให้ส่ง ๑๐,๐๐๐ บาทนั้นให้กับโรงพยาบาล
ซึ่งทำการรักษาผู้ป่วยเลย อันนี้คือเหตุผลของการสงวนความเห็นของเสียงข้างน้อย ดังนั้นจึง
ขอการสนับสนุนจากเพื่อนสมาชิกได้โปรดให้การสนับสนุนการสงวนความเห็นในครั้งนี้นด้วย
ครับ ก็คือส่งเงินทั้ง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้กับสถานพยาบาลโดยไม่มีหักค่าหัวคิวครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กฤษณที่ ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมการ วิสามัญ ก็เช่นเดียวกันกับในมาตรา ๑๑ สำหรับในมาตรา ๑๒ นี่ก็คือประเด็นที่ท่าน กรรมการเสียงข้างน้อย ท่านภูมิินทร์ สิริระประเสริฐ ได้ให้ความเห็นไว้ เป็นความเห็นที่สมควรรับฟังเป็นอย่างยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดที่คัดค้านการแก้ไขตามที่คุณภูมิินทร์เสนอมาไหมครับ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ผมขออนุญาตถามมติเลยนะครับ จะถามเหมือนการลงมติ ที่ผ่านมานะครับ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบผมสรุปได้เลยว่า ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการเสียงข้างน้อยเสนอมาให้มีการแก้ไขโดยกรรมการ ไม่ขัดข้อง จบมาตรา ๑๒ เชิญท่านเลขาดำเนินการมาตรา ๑๓ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มีการพิจารณาความเห็น และผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณภูมิินทร์ครับ

นายภูมิินทร์ สิริระประเสริฐ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์ภูมิินทร์ สิริระประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย โดยหลักการและเหตุผลในการขอสงวนความเห็นในมาตรา ๑๓ นั้นเช่นเดียวกับ ๒ มาตรา ที่ผ่านมา จึงขอการสนับสนุนจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านในข้อความที่ขอสงวนไว้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านประธานกรรมการการครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กฤษณที่ ๓๔/๒

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ในमतตรานี้ก็เช่นเดียวกับในमतตรา ๑๑ และमतตรา ๑๒ ก็คือว่า
เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการที่ทำให้เกิดความชัดเจนว่าจะไม่มีการหักหัวคิวเพื่อส่งต่องเงินให้หน่วย
บริการเต็มจำนวน เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เป็นความเห็นที่สมควรที่ได้รับการพิจารณาอย่างยิ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับคุณหมอมูมินทร์ที่ส่งวงความเห็นไว้
มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ผมขอสรุปว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามกรรมการที่ส่งวง
ความเห็นไว้ขอให้แก้ไข โดยกรรมการยอมแก้ไขตามคุณหมอมูมินทร์ จบमतตรา ๑๓ ครับ
ต่อไปमतตรา ๑๔ เชิญท่านเลขาคครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : मतตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีการพิจารณาวงความเห็น
และผู้ส่งวงคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอมูมินทร์ครับ

นายมูมินทร์ สิริระประเสริฐ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ในमतตรา
นี้ผู้ส่งวงความเห็นไว้มาก แต่ในส่วนของผมและคณะที่ได้ขอส่งวงความเห็นไว้ก็โดยหลักการ
และเหตุผลในทำนองเดียวกันกับในमतตรา ๑๑ मतตรา ๑๒ และमतตรา ๑๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการครับ

นายบุรณชัย สมุห์รักษ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายบุรณชัย กรรมการเสียงข้างน้อย พวกกระผมมีความประสงค์ที่จะส่งวง
ความเห็นในส่วนของमतตรา ๑๔ เนื่องจากว่าमतตรา ๑๔ นั้นว่าด้วยเหตุของการเข้ารับบริการ
สาธารณสุขที่เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ใด นั้นหมายความว่าผู้รับผิดชอบที่จะนำมา

ศผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กุลนที่ ๓๔/๓

ซึ่งเหตุให้ผู้หนึ่งผู้ใดนั้นจำเป็นต้องเข้ารับการรักษายาบาล เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๔ นั้น มีอยู่ ๒ ส่วนด้วยกัน ซึ่งพวกกระผมเห็นด้วยในส่วนเดียวเท่านั้น คือมาตรา ๑๔ นั้นได้พูดถึง การให้อำนาจกองทุนหลักประกันสุขภาพนั้นให้สำนักงานได้รับการสวมสิทธิจากผู้ที่มีความเสียหายเพื่อเรียกร้องสิทธิที่พึงจะได้รับจากผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายนั้น ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นก็เข้าข่ายการละเมิดเป็นความรับผิดชอบในทางแพ่ง ซึ่งในส่วนของมาตรา ๑๔ นั้นก็ได้ ระบุความในครั้งแรกของวรรคหนึ่ง -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๓๕/๑

อย่างไรก็ตามในประโยคสุดท้ายของมาตรา ๑๔ นั้นได้พูดถึงอำนาจหน้าที่อีกส่วนหนึ่งของสำนักงาน นั่นก็คือเมื่อให้สิทธิสำนักงานในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในส่วน of ค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุขแล้ว ก็ยังให้สำนักงานมีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดอีกด้วย ในส่วนที่ ๒ นั้น เป็นส่วนที่ก้าวไกลไปจากการสวมสิทธิ แต่เป็นเรื่องของการให้สำนักงานซึ่งเป็นนิติบุคคลนั้นสามารถออกคำสั่งทางปกครองได้ ซึ่งเข้าข่ายมาตรา ๕ ของวิธิปฏิบัติราชการทางปกครอง เป็นการก่อตั้งนิติสัมพันธ์ภายนอกของฝ่ายปกครอง ซึ่งสิทธิของคู่กรณีกระบวนการต่าง ๆ นั้น แตกต่างจากกระบวนการยุติธรรมตามปกติ ประเทศไทยเราให้ระบบศาลคู่ ถ้าตามนัยของมาตรา ๑๔ นั้น สมมติกระผมถูกนาย ก ตีศีรษะ ถ้ากระผมเดินเข้าโรงพยาบาลที่ บังเอิญเป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กระผมจะได้รับการปฏิบัติตามกระบวนการยุติธรรมอย่างหนึ่ง นั่นก็คือทางสำนักงานสามารถที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนผมได้ และสามารถจะเรียกเก็บจากผู้ที่เกี่ยวข้องความผิดได้ด้วย นั่นก็คือสำนักงานนั้นมีอำนาจในลักษณะเป็นองค์กรกึ่งตุลาการ ซึ่งก็ไม่แปลกอะไร อันที่จริงก็มีหลายหน่วยงาน อย่างเช่นกรมสรรพากรก็มีอำนาจหน้าที่ลักษณะเป็นหน่วยงานที่สามารถออกคำสั่งทางปกครองเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายได้ อย่างไรก็ตามถ้าบังเอิญกระผมถูกนาย ก ตีศีรษะ แต่พอผมเดินเข้าไปโรงพยาบาลอีกแห่งหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กระบวนการยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับผมนั้นกระผมจะต้องฟ้องทางแพ่งเข้าไปสู่กระบวนการยุติธรรมอีกทางหนึ่งครับ เหตุเดียวกัน เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ๒ กระบวนการ ผมเชื่อว่าเป็นการละเมิดระบบศาลคู่ และก็ละเมิดหลักนิติรัฐครับ เพราะฉะนั้นขอความเห็นจากที่ประชุมในประเด็นนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ในกรณีนี้ผู้ส่งความเห็น ๒ ท่าน ๒ คณะ ผมจะถามมติก่อนว่าจะเห็นชอบตามกรรมาธิการ ก็คือแก้ไขตามกรรมาธิการที่เสนอ หรือจะให้แก้ไขอีกครั้งหนึ่งโดยที่ผู้ส่งความเห็นขอแก้ไข ซึ่งมีท่านคุณหมอวรชัยกับคุณหมอภูมิรินทร์ เมื่อถ้าเกิดเราลงมติว่าจะให้มีการแก้ไขตามผู้ส่งความเห็น เสร็จแล้วผมจะถามอีกครึ่งหนึ่ง

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เยาวภา ๓๕/๒

ว่าจะแก้ไขตามคุณหมอมินทร์หรือจะแก้ไขตามคุณหมอบุรณชัย ผมจะถามมติแรกก่อนว่าจะเห็นตามกรรมาธิการ หรือจะเห็นตามผู้ส่งวนความเห็น ที่นี้ผู้ส่งวนความเห็นมี ๒ ฝ่าย แก้ไขไม่เหมือนกัน ที่นี้เราจะเอาฝ่ายไหน ผมจะถามทีละขั้นนะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผมจะขอลถามมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ผมขอลถามมตินะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบตามกรรมาธิการ คือแก้ไขตามกรรมาธิการที่เสนอมาโปรดคนปุม เห็นด้วย แต่ถ้าสมาชิกท่านใดต้องการให้มีการแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ส่งวนความเห็นมาโปรดคนปุม ไม่เห็นด้วยโปรดลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มีผู้เห็นด้วยตามกรรมาธิการ ๗ ท่าน มีผู้ไม่เห็นด้วยคือเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ส่งวนความเห็นมา ๒๔๐ ท่าน งดออกเสียง ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๙ ท่าน เพราะฉะนั้นก็จะมีการแก้ไข

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

เยาวภา ๓๕/๓

แต่จะแก้ไขตามคุณหมอบุรณชัยหรือจะแก้ไขตามคุณหมอภูมินทร์
ผมจะถามมติอีกครั้งนะคะ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรแก้ไขตามคุณหมอภูมินทร์
โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรแก้ไขตามคุณหมอบุรณชัยโปรดกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

- ๓๖/๑

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิรุทย์ ๓๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เปิดการลงคะแนนครับ ขอทราบผลครับ ผลการลงมติ
เห็นด้วยให้แก้ไขตามคุณหมอมูมินทร์ ๒๑๔ ท่าน เห็นด้วยให้แก้ไขตามคุณหมอนุรักษ์
๔๙ ท่าน ดกลงที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้แก้ไขตามคุณหมอมูมินทร์นะครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิรุทัย ๓๖/๒

ต่อไปเป็นมาตรา ๑๔/๑

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๕
คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๕/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๒
คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการสงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ

นางสาวสุรวิรัตน์ ตริมิตรคา (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธานคะ
ดิฉัน สุรวิรัตน์ ตริมิตรคา ในฐานะกรรมาธิการ กฎหมายหลักประกันสุขภาพฉบับนี้สิ่งที่
สำคัญที่สุดก็คือตรงมาตรา ๑๖ นี้ละคะ ซึ่งจะเป็นมาตราที่ว่าด้วยเรื่องของคณะกรรมการ
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งจะมีหน้าที่ที่สำคัญในการกำหนดนโยบาย กำหนดชุดสิทธิ
ประโยชน์ว่าประชาชนควรจะได้รับสิทธิอะไรบ้างในการรักษาพยาบาล ควรจะมีกฎเกณฑ์
กฎระเบียบอย่างไรในการที่จะควบคุมคุณภาพหรือจัดมาตรฐานบริการอย่างไร จะจัดสรร
งบประมาณอย่างไร จะตั้งงบประมาณเท่าไร อันนี้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดและสิ่งที่ดิฉัน
อยากจะเน้นย้ำก็คือว่าต้องสงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้เพื่อที่จะเพิ่มจำนวนสัดส่วนของ
กรรมการในส่วนของ (๔) ซึ่งเป็นในส่วนของตัวเองขององค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์
ที่น่าจะมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ ทั้งนี้อาศัยภายใต้สิ่งที่เป็เจตจำนงของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๗๖ ในหมวดแผนนโยบายแห่งรัฐที่บอกว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนา
ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐทุกระดับ มาตรานี้
สำคัญมากนะคะ สิ่งที่จะแสดงให้เห็นว่ารัฐได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคประชาชน
มีส่วนร่วม กฎหมายฉบับนี้กำลังพูดถึงตรงจุดนั้นอยู่ว่า คณะกรรมการนโยบายหลักประกัน
สุขภาพจำเป็นที่จะต้องมีส่วนของตัวเองของภาคประชาชนเข้ามาอย่างน้อย ๑ ใน ๓
เป็นข้อสงวนคำแปรญัตติใน (๔) ให้มีตัวแทนอย่างน้อย ๔ ท่านในจำนวน ๒๔ ท่าน
ของคณะกรรมการ ๑ ใน ๓ ทั้งนี้ไม่รวมประธานซึ่งดิฉันจะอภิปรายในประเด็นต่อไป ดังนั้น

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิรุฬห์ ๓๖/๓

ในส่วนของ (๑) ที่ให้ประธานคณะกรรมการชุดนี้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ก็เป็นสิ่งที่ไม่เห็นด้วยเหมือนกับที่ได้อภิปรายมาในมาตรา ๔ ก็คือการดำเนินนโยบาย เรื่องหลักประกันสุขภาพเป็นสิทธิของประชาชนทุกคน ไม่ใช่เป็นเรื่องหรือสิทธิของกระทรวงใด กระทรวงหนึ่ง ดังนั้นควรจะให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการชุดนี้เพื่อที่จะได้ ให้นโยบายแล้วก็เป็นผู้ดูแลควบคุมให้คณะกรรมการสามารถที่จะจัดสรรชุดสิทธิประโยชน์ และงบประมาณให้เหมาะสมกับประชาชน ดังนั้นดิฉันคิดว่าอย่างไรก็ตามไม่ว่าผลการโหวต จะออกมาเป็นอย่างไรก็อยากจะเรียนว่านี่คือความคาดหวังหรือความมุ่งหวังของประชาชน ที่อยากจะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายแห่งรัฐ ขอขอบคุณค่ะ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ประไพพิศ ๓๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอพรพิชญ์ครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานคะ ในมาตรา ๑๖ ก็ถือว่าเป็นมาตราที่สำคัญอีกมาตราหนึ่งนะคะ และเป็นเรื่องใหญ่มาก เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะต้องมีความระมัดระวังในการจัดการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่จะให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงหลักบริการสุขภาพนะคะ นอกจากจะเข้าถึงแล้วเราก็คงต้องมีมาตรฐานที่ดีด้วย ท่านประธานคะ สิ่งที่ดีฉันจำเป็นต้องพูดนี้ก็คือเป็นเรื่องที่ว่ามีอยู่วงเล็บหนึ่งที่เป็นความคิดของคณะกรรมการเสียงข้างมากมาก่อนที่ทางกรรมาธิการสุจริตได้พูดไปแล้วเมื่อครู่คะ ก็คือใน (๔) (๔) นี้ มีการแก้ไข และก็ตอนนั้นเราได้คุยเรื่องนี้กันมากพอสมควร เพราะเรามองเห็นว่าวงเล็บนั้นมันค่อนข้างที่จะเรียกว่าไม่ชัดเจนว่ากรรมาธิการหรือกรรมการของกองทุนหลักประกันสุขภาพนี้ที่จะมาจากฝ่ายประชาชนมาจากตรงจุดไหนบ้าง เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เราได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง และท้ายที่สุดแล้วเราก็ลงท้ายว่ามันน่าจะมาจากกลุ่มเป้าหมายมันถึงได้ออกมาว่าเป็นกรรมการที่มาจากคนที่ทำงานด้านเด็ก สตรี ด้านผู้พิการหรือด้านต่าง ๆ ที่ออกมา ๔ - ๕ องค์การที่ถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชน และในครั้งนั้นไม่ว่าท่านประธานกรรมาธิการเองหรือท่านเลขานุการของกรรมาธิการชุดนี้ เห็นด้วยว่าควรจะเป็นอย่างนั้น และพวกเราก็เห็นด้วยกันหมด และเราก็มองว่าตรงจุดนี้กรรมการที่มาจากฝ่ายภาคประชาชนมีอย่างน้อยสัก ๔ คน ซึ่งตรงนี้พวกเราเห็นด้วยกันหมดแล้ว แต่ท้ายที่สุดแล้วเมื่อมีการประชุมไปประชุมมา เมื่อมีการพบทวนขึ้นมาอีก กลับไปเอาอย่างเก่า คือไม่ให้เหลือ ๕ คน คือมานั่งมองถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ว่าไม่ควรจะมากเกินไป ซึ่งจริง ๆ เราได้เคยกันตรงนั้นว่ามันไม่ได้โดยตรงที่ว่ามากหรือไม่มาก เพราะจำนวนที่เพิ่มขึ้นมาอีก ๓ คนนั้นไม่ได้มากขึ้นจาก ๕ คนมาเป็น ๘ คน แต่มันทำให้ครอบคลุมตัวแทน ที่เรียกว่ามาจากประชาชนแท้ ๆ มาจากหน่วยงานหรือองค์กรเอกชนที่เขาทำงานด้านที่เรียกว่าเป้าหมายของประชาชนแต่ละกลุ่มแต่ละด้านนี้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ท่านประธานกรรมาธิการนั่งอยู่ตรงนี้แล้ว เลขานุการของคณะกรรมการก็นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านควรจะทบทวน

กลับไปค่ะว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการมันไม่ได้ทำให้งานมันจะต้องเสียไป ดิฉันว่าดิฉันเสียอีกที่มีแต่ละหน่วยงานที่เรียกว่ามาจากองค์กรเอกชนที่เป็นตัวแทนประชาชน เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันอยากให้ทบทวนกลับไปว่าน่าจะเป็นเหมือนเดิมที่เคยคิดกันไว้ ก็คือมาจากตัวแทนขององค์กรเอกชนที่เป็นตัวแทนประชาชนที่มาจากกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชน ไม่ว่าจะเป็นสตรี หรือไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้พิการ หรือไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่เรียกว่าเป็นกลุ่มพวกติดเชื้อโรคเอดส์ (AIDS) หรือแม้กระทั่งกลุ่มคนที่มาจากชุมชนเมืองที่แออัด เหล่านี้เขาควรจะได้มีสิทธิเข้ามานั่งเพื่อที่จะดูแล เรียกว่าดูแลสิทธิประโยชน์ของเขาเองอย่างชัดเจน เขาจะทราบเพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าทางท่านประธานกรรมการช่วยทบทวนอีกครั้ง ท่านยังเห็นด้วยกับทางกรรมการเสียงส่วนน้อยมาหลายมาตราแล้ว มาตราที่ท่านกรุณาทบทวนด้วยค่ะ ดิฉันว่าไม่ได้มีผลกระทบอะไรเลยในการเพิ่มจำนวนตรงนั้น นั่นคือ (๔) ของมาตรา ๑๖ ใน (๑) ของมาตรา ๑๖ ก็เช่นเดียวกันค่ะท่านประธานคะ เรามองเห็นถึงความสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ และเรามองเห็นว่าเราจะต้องมีการแยก เราเคยพูดกันไปแล้วนะค่ะ ไม่ว่าผู้ซื้อบริการ ผู้ให้บริการ เรามองว่าจุดนี้เป็นจุดสำคัญ เราถึงเห็นว่าน่าจะเป็นท่านนายกรัฐมนตรีมาเป็นประธานคณะกรรมการกองทุนเพื่อหลักประกันสุขภาพแห่งชาติอันนี้ เราเห็นความสำคัญตรงนั้นค่ะ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้มันก็ลำบากนะค่ะ เพราะว่ามีมาตรา ๔ ก็ว่ากันไปแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ตรงนี้เราก็คงอยากจะให้ท่านมองเห็นว่าทำไมเราถึงเห็นความสำคัญตรงจุดนี้ ทำไมเราถึงอยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ที่ดูแลทุกอย่าง เป็นผู้กำกับประมาณแผ่นดิน เป็นผู้ที่จะคิดอะไรก็อยู่ที่ท่านคนเดียว เพราะท่านเป็นนายกรัฐมนตรีที่ว่า ซีอีโอ (CEO) แท้ ๆ ค่ะ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เราอยากให้ทบทวนว่าตรงนั้นมีความสำคัญ และกรรมการที่มาจากภาคประชาชนเขาก็ยืนยันให้ความสำคัญว่าประชาชนที่เขาเป็นตัวแทนเข้ามา ถึงแม้เขาไม่ได้มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างเรา ๆ เขาก็ยังมองเห็นความสำคัญตรงจุดนี้ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ก็อยากให้มีการทบทวน -----

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รึตนา ๓๘/๑

และก็อยากจะพูดถึง (๕/๑) เพิ่มเติม เพราะนี่มันโยงโยกับ (๔) ท่านประธาน ที่มัน
 โยงโยเป็นอย่างนี้ วันนั้นที่มีการประชุม ท่านประธานเองก็เอาด้วย ท่านประธาน
 กรรมการการชุดนี้ท่านเลขานุการชุดนี้ก็เอาด้วย คือว่ามันควรจะมีส่วนที่จะมาจัดการ
 เรื่องอย่างนี้มาจาก ๔ หน่วย จากรัฐ จากเอกชน จากผู้ให้บริการ จากผู้รับบริการ
 แต่องค์ประกอบจริง ๆ ของคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพอันนี้มันยังขาด
 ในส่วนของผู้ให้บริการ ถึงแม้ว่าผู้ให้บริการมันเหมือนกับเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
 แต่อย่างไรก็ตามเขาเป็นคนเห็นปัญหา เราก็ไม่ได้ต้องการให้ผู้ที่เป็นผู้มาจาก
 สัดส่วนของผู้ให้บริการมากมายหรอกค่ะ เราขอเพิ่มมาจากสาขาวิชาชีพต่าง ๆ
 ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการที่จะให้บริการทางด้านสาธารณสุขที่ดี ที่มีมาตรฐานให้กับ
 ประชาชนได้เข้ามามีส่วนให้ความคิดความเห็น เพราะไปอยู่ในองค์ประกอบของ
 ผู้ทรงคุณวุฒิมันยังไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันเชื่อว่าเราได้ตกลงกันและกั
 อุดส่าให้ไปร่างกันมา แต่ท้ายที่สุดแล้วก็ยกเลิกกันไปหมด อยากให้บทวนว่าจากสภา
 วิชาชีพที่มาจากวิชาชีพการพยาบาล ที่มาจากวิชาชีพแพทย์ ที่มาจากวิชาชีพหรือว่า
 เทคนิคการแพทย์อะไรเขาเลือกกันเองมาให้เหลือแค่ ๒ คน ซึ่งตรงนี้ก็ไม่ได้ทำให้เพิ่ม
 ขึ้นมาก ท้ายที่สุดแล้วเมื่อดิฉันขอเพิ่มอีก ๒ จากทางประชาชน เพิ่มอีก ๓ มันก็เพิ่ม
 คณะองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้มาแค่ ๕ คน แต่มันยังครอบคลุมก็คือ
 ครอบคลุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทุกหน่วย ไม่ว่าฝ่ายรัฐเอง ฝ่ายเอกชน ฝ่ายประชาชน
 เรียกว่าผู้รับบริการหรือผู้ให้บริการ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันเชื่อว่าถ้าทางประธาน
 กรรมการท่านสามารถจะทบทวนตรงนี้อีกครั้ง ดิฉันเชื่อว่างกฎหมายฉบับนี้จะได้เป็น
 กฎหมายที่สมบูรณ์ และดิฉันอยากจะนำเสนอเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งว่าทำไมดิฉันถึงต้อง
 พูดถึงผู้ที่น่าจะเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพ
 เพราะดิฉันเองมีส่วนได้มีโอกาสไปร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับทางด้านภูมิสมานิก แล้วได้มี
 โอกาสเป็นหนึ่งในที่เรียกว่าเป็นผู้พิจารณาในส่วนขององค์ประกอบนี้ ทางฝ่าย
 ภูมิสมานิกเขาเชิญคนมาจากหลาย ๆ สาขาวิชาชีพ รวมทั้งประชาชนด้วยมาคิด
 มาเห็น มาดูแล้วปรากฏว่าเขามองว่าน่าจะมีองค์ประกอบด้วย ๔ หน่วย ถ้าท่าน

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วัฒนา ๓๘/๒

คิดว่าท่านยืนยันจะเอาแบบนี้ไม่ทำอย่างนั้นก็ไม่เป็นไร แต่ท้ายที่สุดแล้วมันก็จะเข้าไปสู่การพิจารณาของวุฒิสภา พอกลับมาแล้วมันก็จะเป็นการแก้ไขขึ้นมาอีก อาจจะต้องมานั่งตั้งกรรมาธิการร่วมกันอีก ดิฉันคิดว่ามันเข้าไปโดยใช่เหตุ เราทุกคนเห็นด้วยอยู่แล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จำเป็นจะต้องออกมาโดยเร็วโดยด่วนเพื่อที่จะได้มีการรับใช้ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้เป็นข้อคิดเห็นที่เราได้รับฟังมาจากประชาชนเอง ได้รับฟังมาจากทางวุฒิสมาชิกเอง ดิฉันเชื่อว่าส่วนนี้น่าจะพอที่จะเรียกว่าประนีประนอมกันได้ ขอให้เพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ให้เพิ่มขึ้น อย่างที่ดิฉันได้นำเสนอใน (๕/๑) คือเพิ่มเติมขึ้นมาในส่วนของสภาวิชาชีพ ใน (๖) ท่านประธาน ใน (๖) ดิฉันมองเห็นแตกต่างกับอีกหลาย ๆ ท่านตรงที่ว่า (๖) นี้เดิมที่ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นก็คือมีองค์ประกอบที่มาจากเรียกว่าองค์ประกอบที่เป็นผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิอยู่อีก ๕ ท่าน แต่ดิฉันได้ตัดคำว่า แพทย์ทางเลือก ออกไป เพราะความคิดของดิฉันเองรวมทั้งเชื่อว่าหลาย ๆ ท่านก็คงเข้าใจเหมือนดิฉัน ก็คือการแพทย์ทางเลือกก็คือเป็นวิธีการทางด้านหนึ่งของสาธารณสุขของการแพทย์ เราถือว่าการแพทย์ทางเลือกก็คือเป็นวิธีการรักษาอันหนึ่งที่เรายอมรับ ณ วันนี้เรายอมรับค่ะ ใครอยากจะเลือกไปใช้วิธีการนัดเพื่อให้หายเรื่องการเจ็บปวด หรือจะเลือกวิธีทางด้านการแพทย์ตะวันตกก็คือไปกินยาที่หายเจ็บปวด สมมุติว่าปวดกล้ามเนื้อหรือปวดบั้นเอวหรือปวดอะไรก็ได้แล้วแต่ มันมีวิธีการ แต่ถามว่า ๒ วิธีนี้วิธีหนึ่งคือแพทย์ทางเลือก อีกวิธีหนึ่งคือแพทย์ทางตะวันตก ถามว่ามันเป็นเรื่องของการรักษาพยาบาลหรือเปล่า มันก็ใช่ มันก็อยู่ในส่วนของที่เรียกว่าผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากเรียกว่าทางการแพทย์และสาธารณสุข ดิฉันมองว่าตรงนี้นั้นมันถึงไม่จำเป็นจะต้องมีพิเศษมาเป็นเรื่องของการแพทย์ทางเลือก มันควรจะอยู่ในที่เดียวกัน เพราะฉะนั้นองค์ประกอบนั้นก็จะลดลง ไม่ใช่ ๖ คนอย่างที่กรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไข ให้มันลงมาเหมือนเดิมที่ร่างรัฐบาลเคยเสนอก็คือ ๕ คน แล้วก็ไปเพิ่มสภาวิชาชีพที่ดิฉันขออีก ๒ ท่าน แล้วก็เพิ่มทางฝ่ายที่เป็นตัวแทนของประชาชนมาอีก ๓ ดิฉันเชื่อว่าท้ายที่สุดแล้วเป็นองค์ประกอบรวม ดิฉันไม่ติดใจ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รตนา ๓๘/๓

ถ้าประธานไม่เป็นนายกก็ได้แต่ขอเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบตรงนี้ละ ขอจาก
ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าช่วยทบทวนตรงนี้ ดิฉันฟังดูพอท่านฟังกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยที่อยู่ทางฝ่ายรัฐบาลพูดไม่ก็คำท่านก็เปลี่ยนแล้ว แต่ดิฉันพูดตั้งนาน
อยากจะให้ท่านประธานช่วยพิจารณาอีกครั้งว่าดิฉันพูด ดิฉันเชื่อว่าคงมีเหตุผล
เพียงพอที่ท่านจะรับฟัง ก็ขอฝ่ายสมาชิกที่เป็นฝ่ายสนับสนุนเสียงข้างมาก
ขอพิจารณาตรงนี้อีกครั้ง ขอขอบคุณค่ะ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ฐานิสรา ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอบริชาครับ กรรมการผู้สงวนความเห็นครับ

นายบริชา มุสิกกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม บริชา มุสิกกุล พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ผมขอแปรญัตติ ใน ๒ ประเด็นก็คือว่า ในข้อ ๑ นั้นขอให้ป็นนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ แล้วก็เพิ่ม ๑.๑/๑ ซึ่งอันนี้อาจจะเป็น (๒) (๓) ต่อไปอีกแล้วแต่ถ้าการถกกันนี้ประสพผลสำเร็จ ก็คือว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเข้ามาเป็นกรรมการ ด้วย ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ ใน ๒ ประเด็น เท่าที่ผ่านมาแล้วก็ได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากที่นโยบายในเรื่องของหลัก สุขภาพเกิดขึ้นมาใน ๑ ปีนี้ครับ โดยที่ยังไม่ได้ออกพระราชบัญญัติที่มีความยุ่งเหยิงพอสมควร ก็คือในเรื่องของบริการและบุคลากรหนึ่ง และอีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องของงบประมาณ ๒ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มากสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คิดว่าผู้ที่จะ ตัดสินใจในเรื่องนี้ได้ก็คือผู้วางนโยบายคือรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่าในเรื่อง งบประมาณนั้นน่าจะต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเข้ามาเป็นกรรมการอยู่ในคณะนี้ ด้วย และขณะเดียวกันในเรื่องของบุคลากรก็ดี ในเรื่องของนโยบาย ในเรื่องของการบริการ ทางสาธารณสุขก็ดี ก็คงจะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขควรจะเข้ามาเป็น คณะกรรมการนี้ด้วย เพราะในเมื่อคณะกรรมการเป็นระดับรัฐมนตรีแล้ว ประธานผมขอเพิ่มความเห็นจากที่กรรมการบางท่านได้เพิ่มไปแล้วในความสำคัญก็ควรจะต้องเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นประธานของคณะกรรมการชุดนี้ ความจริงแล้วได้พูดตั้งแต่มาตรา ๔ แล้วครับว่า นายกรัฐมนตรีควรจะรักษาการพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่าในเมื่อเป็นรัฐมนตรีแล้วก็ไม่ใช่ไร ประธานน่าจะต้องเป็นนายกรัฐมนตรีเพื่อจะได้ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างในการวางนโยบายของ งานสาธารณสุขอันนี้เพื่อจะให้เป็นที่ไปตามพระราชบัญญัตินี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคชาติปัตย์ ชุมพร ขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะถามกรรมการวิสามัญที่ได้

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทวีป)

ฐานิสรา ๓๙/๒

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพราะดูจากแนวทางที่ท่านไปคิดกันมานานค่อนข้างที่จะสวนทางกับความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่มาของคณะกรรมการ เราต้องยอมรับความจริงว่าเราร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน เพื่อให้ได้ผลอย่างถ่วงน้ำหนัก เราใช้คำว่าอย่างนี้ แต่ว่าในวิธีการที่ท่านได้กำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่อนข้างที่จะมีอำนาจหน้าที่ครอบคลุม แล้วก็บทบาทที่จะได้แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนที่เป็นคณะกรรมการว่าเขาสามารถที่จะรู้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนอย่างไรบ้าง และจะเป็นผู้ที่ไปกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ให้มันถูกต้องตามวิถีชีวิตของพวกเขา แต่ว่าพอดูที่มาของคณะกรรมการที่ท่านกำหนดไว้มันไม่คานกันเลยครับ เพราะส่วนใหญ่ก็เป็นส่วนของภาคราชการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกือบทั้งสิ้น -----

ประชาชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมเพราะเขาได้รับผลกระทบโดยตรง เขาได้รับในส่วนที่เขาจะต้องแก้ปัญหาทุกอย่างให้กับภาครัฐได้รับทราบและแก้ไข แต่ว่าดูที่มาของคณะกรรมการนี้ใน (๔) ของท่าน ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่เป็นการแสวงหาผลกำไร ท่านกำหนดถ้อยคำนั้นถูกต้องครับ แต่ว่าจำนวนตัวเลขที่มันน่าจะเป็นตัวเลขที่ผมได้กล่าวไว้ตั้งแต่แรกว่า น่าจะทำให้เกิดประโยชน์กับประชาชนเขา มันน้อยเกินไป เพราะท่านดูแล้วว่าท่านก็แจ้งข้อสงสัยออกมา แล้วให้จำนวนข้อสงสัยทั้งหลายที่มาจากแต่ละฝ่ายมาพิจารณาคัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนเพียง ๕ คน ในขณะที่ตัวกันใน (๖) ของท่านที่ท่านกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิจาก ๕ คน ร่างเดิมท่านเพิ่มเป็น ๖ คน ถ้าดูตรงนี้นั้นก็ยังไม่เข้าใจเท่าไร แต่ถ้าดูหลักเกณฑ์ในการที่ท่านพิจารณาว่าในจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิจะให้กรรมการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ดำเนินการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการตาม (๖) อย่างไร ๆ มันก็หนีไม่พ้นจากหน่วยงานของรัฐที่เข้าไปเป็นคณะกรรมการนี้จะเป็นผู้พิจารณาว่าจะเอาผู้ทรงคุณวุฒิมาจากไหน มันมองภาพแล้วอย่างไรมันก็มองไม่ออกว่า แล้วเอกชนนี้ที่เขาจะเข้ามานั้นเป็นคณะกรรมการเพื่อจะได้ช่วยกันพิจารณาและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและกำหนดกรอบเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะดำเนินการให้กับพี่น้องประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพ มันดูไม่ออกครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะถามท่านอย่างนี้ว่า ท่านสมาชิกหลายท่านได้ลุกขึ้นอภิปรายบอกว่าอยากจะเสนอแนะว่าทำไมประธานคณะกรรมการไม่เป็นท่านนายกรัฐมนตรีมันเป็นคณะกรรมการละครับ มันเป็นเพราะอะไร ท่านไปกลัวอะไร และที่สำคัญที่สุดนี้ในส่วนของผู้แทนเอกชนจากองค์กรเอกชน ทำไมมันถึงมีสัดส่วนน้อยเกินไปครับ อยากจะถามท่านกรรมการธิการและที่สำคัญครับที่มาของผู้ทรงคุณวุฒิที่ท่านบอกว่าจากการพิจารณาของคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์นี้ ท่านใช้อะไรมาเป็นมาตรฐานในการพิจารณาแล้วกำหนดไว้ตรงนี้ ผมอยากจะให้กฎหมายที่ออกไปจากสภาพมันได้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนและมีประสิทธิภาพ รัฐธรรมนูญเขากำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด แต่เรากำลังจะผลักดันเขาให้ไปอยู่ห่างไกลในการที่ช่วยกันพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอนุพันธ์ สมุทรักษ์ ครับ

นายบุญชัย สมุทรักษ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม บุญชัย นะครับ ในนามกรรมธิการเสียงข้างน้อย ผมจะไม่ขอพูดในเรื่องของสัดส่วนของ
คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพนะครับ เนื่องจากได้มีผู้อภิปรายหลายท่านแล้วนะครับ
แต่ผมอยากจะพูดในเรื่องของประธานของคณะกรรมการและการเพิ่มสัดส่วนของรองประธาน
ในระดับของรัฐมนตรี เนื่องจากว่าอันที่จริงเราก็ได้พิจารณาในส่วนของมาตรา ๔ ไปแล้วนะครับ
เสียงข้างมากก็มีความเห็นพ้องต้องกันว่าผู้ที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้นั้นควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งผมก็ยอมรับเคารพมติ
เสียงส่วนใหญ่ครับ -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พระราชวรรณ ๔๑/๑

อันที่จริงคำว่า รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินั้นภารกิจก็มีในส่วนของการติดตามดูแล ในรายละเอียด หน้าที่ ของผู้รักษาการเมื่อมีกระทู้ในสภาที่ต้องตอบกระทู้ในสภา เมื่อมี กฎหมายที่มีความจำเป็นที่จะต้องตราขึ้นเพื่อให้การปฏิบัติตามนโยบายเกิดขึ้นได้ผู้รักษาการ ก็ต้องกระตุ้นกลไกกฎหมาย กระตุ้นหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะดำเนินการให้ลุล่วง ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อย่างไรก็ตามในส่วนของคณะกรรมการนั้นภารกิจที่กว้างไกล ไปกว่าการดูแลเพียงแต่รายละเอียดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ เนื่องจากว่า ขพทฯ ประธานจะย้อนกลับไปดูมาตราที่เราได้พิจารณากันอย่างต่อเนื่องมาหลายมาตรานั้น ก็จะได้เห็นได้ครับในหลายมาตรามีความเกี่ยวข้องของหน่วยงานจำนวนมาก ในเรื่องของ สวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการตามมาตรา ๙ นั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบก็คือ ก.พ. นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำกับ เป็นประธาน โดยตำแหน่ง มาตรา ๑๐ พูดถึงพระราชบัญญัติ หลักประกันสุขภาพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นผู้รักษาการเช่นเดียวกันกับ มาตรา ๑๑ ซึ่งพูดถึงพระราชบัญญัติเงินทดแทนปี ๒๕๓๗ ก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การแรงงานเช่นเดียวกัน มาตรา ๑๒ พูดถึงเรื่องเงินทดแทนในกรณีประสบภัยจากรถ อาศัยความตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถปี ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ครับเป็นผู้รักษาการ ถ้าหากจะมองเกินกว่ามาตรา ๔ - ๕ มาตรานี้ เราพิจารณาแล้วก็จะเห็นได้ว่าปัญหาทางสุขภาพส่วนใหญ่ในระดับ ที่เป็นปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนระดับชาตินั้น กลไกในการแก้ไขปัญหาก็เป็นกลไกที่จะต้องอาศัย ส่วนราชการที่อยู่นอกเหนือกระทรวงสาธารณสุขแทบทั้งสิ้น ตัวอย่างที่ง่าย ๆ นะครับ ปัญหาเรื่องอุบัติเหตุเป็นสาเหตุอันดับหนึ่งของประชาชนคนไทยที่อยู่ในวัยแรงงาน ปีละประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ปัญหาอุบัติเหตุก็นั้นปัญหาหลักเกิดขึ้นจากยานพาหนะ ผู้ขับขี่และถนน ถามว่าการดูแลให้ถนนทางหลวงเมืองไทยมีคุณภาพมาตรฐาน มีความปลอดภัยกับผู้สัญจรนั้นเป็นความรับผิดชอบของกระทรวงคมนาคม การดูแล ให้ยานพาหนะมีความปลอดภัยไม่เสี่ยงต่อการประสบอุบัติเหตุบ่อยอย่างที่เราประสบอยู่ทุกวันนี้ระดับ เป็นเรื่องของมาตรฐานของหลายกระทรวงด้วยกัน ทั้งคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรมก็มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย การดูแลให้ความรู้ในระดับ ครอบครัว ในเรื่องของกาดูแลสุขภาพที่ดีการสร้างเสริมสุขภาพนั้นไม่มีกระทรวงไหน

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

พรรษาารวณ ๔๑/๒

ทำได้ดีกว่ากระทรวงศึกษาธิการหรอกครับ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ เมื่อมีปัญหา
 อย่างที่เราประสบกันบ่อยนะครับ เมื่อไปได้รับการที่ไม่ได้มีคุณภาพมาตรฐาน มีการ
 เอาผิดเอาเปรียบคนไข้ หน่วยงานที่ในอนาคตก็จะเป็นหน่วยงานอิสระ แต่ปัจจุบันนี้กลไก
 สำคัญก็คือสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคสังกัดสำนักงานกฤษฎีกา ที่สำคัญเป็นที่สุดนะครับ
 คุณภาพ มาตรฐานของหลักประกันสุขภาพใด ๆ ก็ตามมันขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่ได้รับการ
 จัดสรรว่ามีความเพียงพอหรือไม่ครับ ท่านประธานครับ ซึ่งกลไกหลักทางการคลังของ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นอาศัยเงินภาษีอากรจากฐานภาษีทั่วไปเป็นหลัก ผู้ที่ดูแลรายได้
 ตามการจัดเก็บและการใช้ ผมเข้าใจว่าตามแผนการปฏิรูประบบราชการเป็นไปได้ที่
 สำนักงานประมาณก็อาจจะมาอยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลัง หรือถ้าไม่เป็น
 อย่างนั้นก็ยังอยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานกฤษฎีกาตามเดิม จะไม่ว่ากรณีใดก็ตาม
 มีความจำเป็นครับที่รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติระเบียบวิธีงบประมาณ
 กิติ หรือว่าทางเรื่องเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร รายได้ของส่วนรวมก็ตีนั้นควรที่จะมีที่นั่ง
 อยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ ถ้าเมื่อมีกรณีหลายกรณีที่จะต้องได้รับการพิจารณาหลาย ๆ
 มาตรฐานครับ ท่านประธานกรรมการฯเองก็บอกว่าจะต้องอาศัยการประชุมปรึกษาหารือ
 เพื่อทำการตกลงกัน ผมถามว่าถ้าคุณกรณีในการปรึกษาหารือนั้นเป็นบุคคลที่อยู่ในระดับรัฐมนตรี
 ที่ผมก็ไม่ทราบนะครับว่าในอนาคตจะมีความจำเป็นเร่งด่วนภาพรวมของนโยบายของ
 ประเทศชาติอย่างไรบ้าง แต่ผมเชื่อครับว่าผู้ที่สามารถที่จะรับผิดชอบนโยบายที่อาจจะเรียกได้
 ว่ามีความสำคัญที่สุดของสังคมไทยในระยะยาวนั้น นายกรัฐมนตรีน่าที่จะเป็นผู้ที่มีน้ำหนัก
 มากที่สุดในการผลักดันให้หลักประกันสุขภาพที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นบนพื้นฐานของทรัพยากร
 ที่พอเพียงของคุณภาพมาตรฐานที่ดี ผมคิดว่าการตัดสินใจในมาตรานี้มันจะมีผลผูกพันต่อ
 อนาคตค่อนข้างมากครับ และผมก็เชื่อว่าทิศทางความสำเร็จของการสร้างหลักประกันสุขภาพ
 ก็ไม่น้อยครับขึ้นอยู่กับผู้นำของกรรมการ ซึ่งจริง ๆ แล้วกรรมการชุดนี้นั้นก็เป็นเหมือนกับ
 กรรมการบริหารที่จะทำหน้าที่กำกับทิศทางการสร้างหลักประกันสุขภาพและการปฏิรูประบบ
 สุขภาพของไทยต่อไปในอนาคตครับ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยท่านประธานกรรมการก็แสดง

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

พรรษาวรรณ ๔๑/๓

ความใจกว้างเปลี่ยนแปลงการพิจารณาตามผู้ที่เสนอความเห็น ซึ่งในหลายส่วนนั้นผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ส่งวนตามเสียงข้างน้อยด้วยครับ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะมีโอกาส ณ เพียงนิดเดียวนะครับ ก็อยากเรียนท่านประธานกรรมาธิการผ่านท่านประธานนะครับว่า อยากจะให้พิจารณาในประเด็นนี้ เพราะผมเชื่อว่าสิ่งที่ทำขึ้นนั้นก็จะเป็นผลงานร่วมกันของสภาแห่งนี้ครับ ในการที่จะสร้างระบบหลักประกันสุขภาพที่ดี มั่นคง และมีคุณภาพต่อไปในอนาคต ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ

- ๔๒/๑

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

กรรวิ ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญสำหรับในมาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นมาตราที่ระบุถึงเรื่องคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาตินั้น ต้องเรียนให้ความมั่นใจกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอีกครั้งหนึ่งนะครับ ว่าสำหรับการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านนายกรัฐมนตรีมีภารกิจที่จะต้องดูแลเชื่อมโยงในลักษณะของกิจการในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจการทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านความมั่นคง ทางด้านการดูแลความสงบภายใน สังคม การศึกษา สวัสดิการสังคมต่าง ๆ แล้วรวมทั้งเรื่องสุขภาพด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากเราคาดหวังอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีลงมาดูแลอย่างใกล้ชิดในทุก ๆ เรื่องนั้น อาจจะเป็นเรื่องที่เป็นภาระที่ทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีเองไม่สามารถที่จะดูแลในภาพรวมของกิจการทุก ๆ ด้านของประเทศได้ และก็จะกลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การทำงานอย่างเต็มที่ในตลอดช่วงระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนั้นจะเต็มไปด้วยความเหน็ดเหนื่อยและไม่สามารถที่จะบรรลุภารกิจตามที่ได้ตั้งประสงค์ไว้ ดังนั้น คณะกรรมการเสียงข้างมากจึงอยากยืนยันว่า การให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานของคณะกรรมการชุดนี้ ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบในการที่จะผลักดันนโยบายทางด้านสุขภาพในฐานะที่เป็นทีมงานทางด้านสุขภาพของคณะรัฐมนตรี จึงเป็นสิ่งที่น่าจะเหมาะสมและถูกต้องในระยะยาวนะครับ

ส่วนในเรื่องประเด็นของเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ได้ถามว่าสัดส่วนของข้าราชการจะเป็นสัดส่วนที่มากหรือไม่ ถ้าหากได้พิจารณากันไปโดยตลอดแล้วก็จะพบว่า สัดส่วนที่มาจากข้าราชการนั้นเป็นสัดส่วนเพียง ๑ ใน ๓ ของคณะกรรมการชุดนี้ทั้งหมดเท่านั้น โดยแท้จริงแล้วก็มีความกรรมการที่มาจากสัดส่วนขององค์กรท้องถิ่นถึง ๔ ท่าน สัดส่วนจากทางภาคองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ๕ ท่าน ก็รวมทั้งสิ้น ๙ ท่าน แล้วที่เหลือก็จะเป็นผู้แทนของภาคเอกชนบ้าง ผู้ทรงคุณวุฒิบ้าง ซึ่งก็ถือว่าเป็นสัดส่วนที่น่าจะเหมาะสมสำหรับการที่จะดูแลในเรื่องหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในเชิงระดับนโยบาย อย่างไรก็ตามในเรื่องของทางสัดส่วนที่จะมาจากองค์กรวิชาชีพนั้น ทางคณะกรรมการเสียงข้างมากเล็งเห็นว่าควรมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งที่เรียกว่า คณะกรรมการควบคุมและกำกับนโยบายทางด้านเกี่ยวกับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กรรวิ ๔๒/๒

มาตรฐานและคุณภาพบริการสาธารณสุข ซึ่งจะเป็นคณะกรรมการซึ่งมีบทบาทสำคัญไม่แพ้กับคณะกรรมการนโยบายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเลย ซึ่งบทบาทของคกรวิชาชีพในฐานะคณะกรรมการชุดนั้นจะเป็นบทบาทที่มีความสำคัญและจะช่วยให้เรื่องของการพัฒนาคุณภาพของการจัดบริการสุขภาพตามทีทุก ๆ ท่านได้ตั้งความหวังไว้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอพรพิชญ์ครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณคะท่านประธานคะ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยคะ ที่ดิฉันยอมว่าไม่เอาประธานเป็นนายกก็ได้เนะคะ เพื่อจะขอประนีประนอมกับท่านประธานเนะคะ แต่ (๔) คะท่านประธาน ดิฉันจำเป็นจะต้องพูดอีกครั้ง เพราะว่าถ้าสมมุติจากที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากเสนอมาซึ่งมีประมาณ ๙ คน หรืออะไรเนะคะ แล้วท่านให้เลือกเหลือ ๕ คนนี้ ดิฉันไม่แน่ใจว่าตัวแทนที่จะมาจากงานด้านสตรีนี้จะได้เข้ามาหรือเปล่า ก็ไม่แน่ใจ มันจะไม่มีความแน่ใจเลยว่าใครจะได้เข้ามา ทั้ง ๆ ที่ประชากรที่เป็นสตรีเนะคะ ประชากรที่เป็นสตรีนี้ทั้งประเทศไทยหรือทั้งโลกเนะคะ ครึ่งหนึ่งคะ เขาเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการรับบริการทางด้านสาธารณสุขมากที่สุด ท่านประธานก็คงเคยได้ยินคำว่า สิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ เนะคะ ทุกอย่างมันครอบคลุมไปหมดเลยคะ เพราะฉะนั้น ดิฉันไม่แน่ใจว่าถ้าท่านบอกให้เขาไปเลือกกันเองเหลือ ๕ คนนี้ ผู้แทนที่มาจากกลุ่มที่เรียกว่าทำงาน เรียกว่าองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรที่มาจากเป็นตัวแทนของสตรีจะได้เข้ามานั่งหรือเปล่า หรือแม้กระทั่งผู้แทนที่มาจากเด็กและเยาวชน ท่านประธานทราบไหมคะว่าประชากรเด็กและเยาวชน ณ วันนี้เท่าไร เท่าไรคะ ไม่น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์คะ อย่างน้อยประชากรที่เป็นคนที่จะต้องรับตรงนี้มีมาก ดิฉันก็ไม่แน่ใจว่าเขาจะได้เข้ามานั่งไหม หรือแม้กระทั่งคนที่เป็นเอดส์ ดิฉันก็ไม่แน่ใจว่าเขาจะได้มานั่งตรงนี้หรือเปล่า -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๔๓/๑

เพราะเราไม่มีความมั่นใจตรงนั้นเลย ถ้าท่านประธาน ดิฉันพูดผ่านท่านประธานไปถึงท่านประธานกรรมการจะคิดว่าท่านจะคิดทบทวนตรงนี้ไหมคะ เพิ่มสัดส่วนตรงนี้จะส่วนในเรื่องขององค์กรวิชาชีพการพยาบาล การแพทย์ การทันตกรรม การเภสัช หรือเทคนิคการแพทย์ ดิฉันขอให้เขาได้มีส่วนร่วมเพื่อจะได้มาคิด เพราะตัวหลักอยู่ตรงนี้จะ

ในส่วนของการควบคุมมาตรฐานของการรักษาพยาบาลซึ่งมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง อันนั้นเขาต้องการความเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งก็ต้องใช้เขาเหล่านั้นเหมือนกัน แต่ถามว่าตรงนี้ที่ดิฉันนำเสนอนี้ดิฉันไม่แน่ใจว่าท่านประธานจะมั่นใจอย่างไรว่าเมื่อเข้าไปที่ประชุมวุฒิสมาชิกซึ่งเขาติดกันแบบนี้ตรงนี้แล้วนี้ ท่านไม่ได้พิจารณาตรงของเขาเลย แล้ววันหลังเขาเปลี่ยนแปลงตรงนี้ ท่านคิดหรือคะ หรือท่านจะยอมเอาตอนนั้นแล้วก็เอายอมตามที่วุฒิสมาชิกแก้ไข เพราะมันจะนำไปสู่การตั้งกรรมการร่วมถ้าท่านไม่ยอม ดิฉันเชื่อว่าตรงนี้เมื่อการเพิ่มขึ้นจากองค์ประกอบที่มาจากฝ่ายเรียกว่า องค์กรที่เป็นองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร เพิ่มมาอีก ๓ คน เพื่อที่จะได้ครอบคลุมในสิ่งที่ดิฉันพูดไม่ว่าสตรี เด็ก เยาวชน หรือส่วนอื่น ๆ ที่ถือว่าเป็นผู้มีผลกระทบโดยตรง เพราะถ้าท่านจะไปอ้างใน (๓) ที่มาจากตัวแทนประชาชนตรงนั้นมันไม่ใช่ มันไม่ใช่โดยตรงคะ ถึงแม้เขาจะมาจากการเป็นการเลือกเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเข้ามาเป็นตัวแทนตรงนั้น แต่สิ่งที่ชัดเจนว่ามาจากส่วนของประชาชนคือ (๔) นี้คะ เพราะฉะนั้นอยากให้เกิดการทบทวนส่วนว่าที่เขียนมาเสนอ ๙ คนนี้ ดิฉันเชื่อว่าเดิมที่เราเสนอ ๘ คน แต่ไม่ทราบว่าอันไหนเพิ่มขึ้นมานะคะ ไม่แน่ใจว่างานด้านเกษตรกรรมหรืองานด้านชนกลุ่มน้อยเพิ่มขึ้นมา แต่เดิมที่เรามีพอดีคะ ท่านเลขานุการอาจจะจำได้ ช่วยบอกตรงนี้ได้ ว่าเดิมที่เราเสนอ ๘ ท่านคือใครบ้าง แต่เชื่อว่า ๒ อันนี้ไม่อันใดอันหนึ่งที่ไม่มีนะคะ ซ กับ ณ นี่อาจจะไม่มีแล้วก็ส่วนของที่มาจากสภาวิชาชีพถึงแม้ดิฉันเชื่อว่าหลายท่านไม่ยอมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องผู้ให้บริการมีส่วนตรงนี้ เพราะมองเห็นว่าคนเหล่านี้คือคนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะกลายเป็นพวกหมอม พวกพยาบาลนี้เขาไม่ดูแลกันเต็มที่ เขาทำอะไรก็เพื่อประโยชน์ของเขาไม่คิดถึงประชาชนเป็นหลัก ดิฉันเชื่อว่าหมอมพยาบาลหรือเภสัช หรืออะไรก็แล้วแต่ที่ทำงานนี้เขาก็คำนึงถึงประชาชนเป็นหลักคะ ถึงแม้เขาจะเป็นข้าราชการ เขาจะเป็นอะไร

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๔๓/๒

แต่เขาก็ทำงานเพื่อประชาชนเป็นหลัก มันมีส่วนน้อยที่เป็นแพทย์พาณิชย์ หรือเป็นคนทำงานที่เขาเปรียบประชาชนมีส่วนน้อย แต่คนที่ดี ๆ ที่เป็นแพทย์ที่ดี เป็นพยาบาลที่ดีก็เยอะ ไม่ต้องห่วงหรอกค่ะที่เขาจะเข้ามาตรงนี้ไปทำให้กีดกันการทำงานตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้น ดิฉันอยากให้ท่านประธานช่วยทบทวนอีกครั้งหนึ่งค่ะ ดิฉันยอม (๑) นะคะ ขอ (๔) กับ (๕) (๑) ที่ดิฉันนำเสนอในะคะ รวมทั้ง (๖) ที่ดิฉันบอกท่านก็ยังไม่ตอบว่ามันต่างกันอย่างไร แพทย์ทางเลือกรับกับผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากการแพทย์และสาธารณสุข การแพทย์ทางเลือกรับมันก็คืออันหนึ่งคือทางการแพทย์และสาธารณสุข ดิฉันเชื่อว่าตรงนี้อาจให้ทบทวนอีกครั้ง ฟังท่านอธิบายนแล้วก็ไม่ขึ้นใจค่ะ ขอให้ทบทวนอีกครั้งค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญกรรมการคุณหมอบริชา

นายบริชา มุสิกุล (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์บริชา มุสิกุล พรรคประชาธิปัตย์จากกำแพงเพชร อยากจะขอให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อท่านประธานกรรมการท่านอาจจะมองเห็นความสำคัญที่จะพูดในเรื่องของความสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยปกติแล้วนี้การที่ให้นายกรัฐมนตรีขึ้นมาเป็นประธานคณะกรรมการของชุดใดก็ตาม นั้นแสดงว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องใหญ่มาแล้วก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ การที่เราจะให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าทั้งประเทศ ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ และความสำคัญของคณะกรรมการชุดนี้จะต้องมีความสำคัญแล้วก็มีภาระมีเพียงพอที่จะทำให้ทุก ๆ ฝ่ายที่เข้ามาเป็นกรรมการนี้ต้องปฏิบัติมีคณะกรรมการหลายชุดที่ให้ความสำคัญที่ให้นายกรัฐมนตรีขึ้นมาเป็นประธาน แล้วก็มี ความสำคัญต่อประเทศชาติมาก อย่างเช่นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ อะไรครับ สิ่งเหล่านี้เขาถือว่ามีความสำคัญที่จะต้องมียุทธศาสตร์หน่วยงาน และก็หลากหลายที่จะต้องเข้ามาช่วยกัน

สิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งผมได้เรียนตั้งแต่แรกแล้วว่าเรื่องของงบประมาณ เรื่องของเงิน อันนี้สำคัญมาก ถ้าเอาคณะกรรมการซึ่งเป็นเพียงแค่นักงบประมาณก็ดี หรือปลัดกระทรวงเข้ามานี้ ผมคิดว่าความคิดเห็นหรือการตัดสินใจต่าง ๆ นั้นไม่เหมือนคนบุคคลซึ่งเป็นระดับนโยบายคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และในระดับนโยบายในด้านบุคลากรและแผนงานต่าง ๆ ก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผมจึงขอยืนยันอยากจะให้ประธานนี้ะครับเป็นนายกรัฐมนตรี และเพิ่มรัฐมนตรีอีก ๒ ท่านเข้ามาเป็นกรรมการ คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ ชุมพร ผมฟังทางกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วก็ยังไม่ค่อยจะสบายใจสักเท่าไรนะครับ แต่ว่าก็เห็นด้วยตามที่ ขออนุญาตต้องเอย่ถาม ท่านนายแพทย์บริชา มุสิกุล ที่ยืนยันว่าเราต้องการให้นายกรัฐมนตรีมาเป็นประธาน เพราะเราต้องยอมรับความจริงว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำประเทศนะครับ และเป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งการสูงสุดกลัวอะไรนะครับ ถ้านายกรัฐมนตรีจะมาเป็นประธาน กลัวว่าจะต้องโดนไม่ไว้วางใจหรืออย่างไร เพราะว่าในกรณีอย่างนี้ผมอยากจะให้เหตุผลว่าส่วนของมาที่ที่ต้องขออนุญาตยืนยันว่าผู้แทนจากองค์กรเอกชนนี้มีความสำคัญครับท่านประธาน มีความสำคัญอย่างไร เมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญได้ลุกขึ้นมาชี้แจงว่าองค์กรเอกชนที่เข้ามานี้ก็มีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งแล้ว อันนั้นเข้ามาโดยตำแหน่งครับ แต่ที่เราต้องการคือผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ เขาเข้าใจในพื้นที่เข้าใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นไปได้ไหมครับ ท่านกรรมาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิเอาแค่ ๒ คนพอ ข้อย่อยของท่านที่ท่านจำแนกออกมาเป็น ๙ งานด้านแต่ละด้านนี้ให้เขาไปทั้งหมดเลย มันน่าจะเป็นไปได้ครับ ถ้าท่านเห็นประโยชน์ของพี่น้องประชาชนจริง เพราะแต่ละฝ่ายที่ท่านกำหนดออกมาแล้วแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น เพื่อนสมาชิกก็ลุกขึ้นมาอภิปรายแล้วว่าถ้าเราไปตัดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือเขาเลือกไม่ตรงตามที่วัตถุประสงค์ของงานแล้วมันจะไม่มีความหมายเลย ยิ่งไปกันใหญ่ครับ ผมว่ากรรมาธิการลองทบทวนหลักนิตเถละครับ อันนี้เรา

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจวรรณ ๔๔/๒

ไม่ควรที่จะมาคิดชนะคะคานกัน เราเห็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน ผู้ทรงคุณวุฒินี้ ผมเห็นว่าบางทีก็ไปนั่งฟังไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น แล้วส่วนใหญ่ก็เอาผู้ทรงคุณวุฒินี้ ค่อนข้างที่เกียติยศอายุราชการไปนั่งแล้วทั้งนั้น ต้องคิดใหม่แล้วครับ สองบทพจนตรงนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สักครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมาธิการ) : ขอบคุณคะท่านประธาน ดิฉัน ยุพดี ศิริสินสุข ในฐานะกรรมาธิการนะคะ มีอยู่ ๒ ประเด็นนะคะที่อยากจะนำเสนอ อาจจะเป็นคำถามส่วนหนึ่งและส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเรื่องของการให้ข้อคิดเห็นนะคะ ในส่วนของ การนำเสนอของท่านประธานกรรมาธิการนะคะว่า ความจำเป็นของภารกิจของนายกเอง ดิฉันก็เข้าใจนะคะ แต่ว่าเมื่อมาพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนะคะว่ามีการแต่งตั้ง คณะกรรมการนโยบายหลักประกันแห่งชาติขึ้นมาโดยที่ท่านประธานก็คือท่านนายกรัฐมนตรี เป็นประธานอยู่ แล้วก็มีการมอบหมายให้ท่านรองนายกท่านหนึ่งมาเป็นประธาน ในลักษณะ ดังกล่าวนี่ดิฉันคิดว่ามันมีปรัชญาหรือว่าหลักการของการแต่งตั้งอยู่เหมือนกันนะคะ ว่าทำไม ถึงจะต้องตั้งท่านที่มีภารกิจอยู่มาที่นี่นะคะมาเป็นดำรงตำแหน่งตรงนี้ แล้วท่านก็คงจะต้องมี บทบาทสำคัญในการประสานใจของทุกกระทรวงนะคะที่มีบทบาทในเรื่องของการทำหน้าที่ ในการสร้างหลักประกันให้กับคนชนชาติไทยทั้งชาตินี้ ดิฉันจึงอยากจะเรียนถามท่านประธาน อาจจะทราบข้อมูลตรงส่วนนั้นนะคะว่าเหตุใดหรือว่าปรัชญาใดที่อยู่หลังการแต่งตั้ง ท่านนายกรัฐมนตรีนะคะที่เป็นประธานในคณะกรรมการนโยบายหลักประกันแห่งชาติ

ประเด็นที่ ๒ สัดส่วนของภาคประชาชนนะคะหรือภาคองค์กรเอกชน ไม่แสวงกำไรเนี่ยนะคะ ที่จะมาพยายามทำหน้าที่เป็นผู้แทนส่วนของผู้ใช้บริการทั้งหมดนะคะ จริง ๆ แล้วมันก็คือเจ้าของระบบหลักประกันเนี่ยะคะที่จะเป็นคนรับผลของการดำเนินการ หลักประกัน แล้วมันจะดีจะชั่วจะอย่างไรก็คือเขาจะต้องรับผลอันนั้นะคะ -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วัดนี้ ๔๕/๑

ในสัดส่วนตรงนี้ที่ท่านประธานกรรมาธิการพยายามจะนำเสนอว่า สัดส่วนของผู้แทนในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้เป็นสัดส่วนที่เป็นภาคประชาชนแล้ว ดิฉันก็เห็นด้วยนะคะในส่วนหนึ่งว่าเป็นผู้แทนภาคประชาชนจริง ๆ นะคะ แต่ว่าได้ถูกเลือกโดยประชาชนแล้วไปใช้อำนาจรัฐคะ ไปใช้อำนาจรัฐในการปกครองคน มันก็คือเป็นส่วนของการทำหน้าที่บทบาทที่ปรับสภาพนะคะ จากเดิมที่เคยเป็นผู้แทนประชาชนนำไปสู่เรื่องของการใช้อำนาจรัฐ แล้วในอนาคตเองก็มองดูว่าในการปฏิรูประบบราชการนะคะ กระทรวงสาธารณสุขเองก็มีนโยบายที่จะทำให้ตัวเองเป็นอิสระ โรงพยาบาลต่าง ๆ เป็นอิสระหรือว่าอาจจะมีการทำหน้าที่อยู่ภายใต้หรือว่าอยู่ในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นเจ้าของในอนาคต ถ้าสภาพการณ์มันกลายเป็นอย่างนั้นนะคะว่าลักษณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำหน้าที่เป็นเจ้าของสถานบริการบทบาทมันเริ่มไม่เป็นผู้แทนประชาชนชัดเจนเท่าไรแล้วนะคะ ดิฉันจึงขออนุญาตอาจจะต้องให้ท่านประธานกรรมาธิการนะคะอาจจะต้องใช้เหตุผลอื่นถ้าเกิดรูปการณ์มันเป็นอย่างนั้นนะคะ เราอาจจะต้องพิจารณาในสัดส่วนของภาคประชาชนโดยมองในตัวของผู้แทนจริง ๆ นะคะ ตัวขององค์กรที่เป็นองค์กรประชาชนที่แท้จริง เพราะว่าการจะไปรวมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมันอาจจะไม่สวยงามมากนักที่จะเป็นสัดส่วนของภาคประชาชนนะคะ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านชัย ชิดชอบครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ในหมวด ๒ ว่าด้วยคณะกรรมการประกันสุขภาพแห่งชาติ ผมตั้งใจในข้อ ๒ ครับท่านประธาน คือตั้งใจทั้งมาตรา ๑๖ แต่ว่าเนื่องจากว่าคณะกรรมการที่ท่านประธานคณะกรรมการ หรือ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณามานั้น ผมอยากจะร้องขอความกรุณาได้ไหมครับ (๖) นะครับ คือใน (๖) ที่ท่านได้เขียนว่าผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนจาก ๕ คน เพิ่มเป็น ๖ คนนั้นะครับ คือความเป็นจริงคณะกรรมการชุดนี้มีบทบาทสำคัญมากครับ เอาแต่พวกปลัดกระทรวงพวกอะไรไป แต่ว่าหมอไม่เอาเลยครับ เอาน้อยมาก ผมอยากจะขอความกรุณาท่านประธาน คณะกรรมาธิการให้ท่านช่วยกรุณาการแพทย์ทางเลือกนั้นะครับ เพราะเราล้มบุคคลสำคัญ ๒ คน คือผู้เชี่ยวชาญ นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านฝังเข็ม แล้วก็นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านแพทย์

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วัดนี้ ๔๕/๒

แผนโบราณ ๒ คนนี้จะได้รับมีบทบาทสำคัญมากครับท่านประธานครับ ที่จะช่วยเหลือการรักษาพยาบาล ๓๐ บาทได้อย่างชะงัด ผมเรียนตรง ๆ อย่างนี้ครับท่านประธาน ผมอยากให้บุคคล ๒ คนนี้จะได้รับได้มีบทบาทสำคัญใน (๖) ขอให้ท่านประธานคณะกรรมการการได้หยิบยกเขียนไปให้ชัดได้ไหมครับว่า การแพทย์ทางเลือกประกอบไปด้วยนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านฝังเข็ม และนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญแผนโบราณ ๒ คนนี้ไปช่วยคณะกรรมการชุดนี้ได้ อย่างชะงัดที่กระผมพูดแล้ว เพราะอะไรครับ

- ๔๖/๑

ปัจจุบันนี้ผมทราบว่ากระทรวงสาธารณสุขได้รับการอบหมายแพทย์ฝังเข็มในประเทศไทยหลายร้อยท่านมีถึง ๘ รุ่น แต่กระทรวงสาธารณสุขไม่ได้เอามาใช้เลย บางแห่งนี้มีหมอชนอาสาคนหนึ่งสามารถที่จะรักษาพยาบาลได้ถึง ๖๐ คน โดยใช้เข็ม เข็มละ ๕๐ สตางค์เท่านั้นเองครับ แต่ว่ากระทรวงสาธารณสุขลืมถ้าเรื่องนี้ ผมถึงอยากจะทำอย่างไรให้รัฐบาลนี้ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันนี้กำลังวิกฤติอยู่ ถ้าประธานในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านมองเห็นเล็งเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ คณะกรรมการชุดนี้จึงต้องประกอบไปด้วย นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านฝังเข็มให้เขามีกำลังใจครับเขาจะได้ช่วยท่าน เพราะว่าถ้าฝังเข็มไปแล้วยานี้มันน้อยเพราะยาทุกวันมันแพง แพทย์แผนโบราณเขาจะได้ช่วยกันเต็มที่ทำให้เงินงบประมาณของแผ่นดินเราได้เอาไปพัฒนาด้านอื่นได้นี้เป็นสิ่งสำคัญ ผมจึงอยากให้ ท่านประธาน คณะกรรมการฯ ช่วยชี้แจงด้วยในเรื่องนี้ทำไมท่านไปเขียนอะไร ๑๐๘ เอาคณะกรรมการฯ เอาคนที่ เป็นกรรมการไม่รู้เรื่องรู้ราวอะไรมาช่วยบ้านช่วยเมืองในเรื่องเหล่านี้ไม่มีหรอกครับ ลองเอา ๒ นายแพทย์ที่กระผมเรียนนี่นะครับจะเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ อย่างเอนกอนันต์ ประการ แล้วจะทำให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขในฐานะประธานจะเป็นฮีโร่ขึ้นท่านช่วยแก้แค้นครับ ตรงนี้หวังว่าคงจะได้รับความกรุณาชี้แจงให้ กระผมได้เข้าใจ และให้นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านฝังเข็มกับนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านแพทย์แผนโบราณเขาจะได้โล่งใจแล้วก็ขอบคุณ แล้วก็เป็นคนจำนวนมากด้วยที่ขึ้นอาสาช่วยกระทรวงสาธารณสุข แต่ท่านไม่ให้ขอให้ท่านได้ช่วยตอบให้กระผมได้หายข้องใจด้วยท่านประธาน ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการฯ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานกรรมการวิสามัญฯครับ ผมขออนุญาตตอบเพียงกระชับสั้น ๆ นะครับ ประเด็นเรื่องเกี่ยวกับแพทย์ฝังเข็ม หรือว่าแพทย์แผนไทยนั้นเป็นประเด็นที่คณะกรรมการฯ เสียใจมากได้เห็นความสำคัญจึงได้มีการเพิ่มในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิจากเดิม ๕ คนและไม่มีการแพทย์ทางเลือกอยู่มาเป็น ๖ คนซึ่งมีการแพทย์ทางเลือกด้วยนะครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รสิทธิ ๔๖/๒

นอกจากนั้นในมาตรา ๔๔ ซึ่งจะมีการพิจารณาต่อไปนั้นก็ได้มีการระบุว่าจะมีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน โดยในจำนวนนั้น ๑ คนจะเป็นแพทย์แผนไทย อันนั้นก็เป็นอย่างที่ชี้ให้เห็นว่า เขาได้เห็นความสำคัญถึงการแพทย์ทางเลือก และการแพทย์แผนไทยที่จะให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดทั้งนโยบายและการกำกับควบคุมคุณภาพและมาตรฐานนะครับ ส่วนเหตุที่ว่า คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพในระยะเปลี่ยนผ่านมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนั้น ก็เป็นเพราะว่าเนื่องจากในระยะเปลี่ยนผ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการที่จะทั้ง ทุ้มเทสรพกำลังในการจะผลักดันเรื่องการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเห็นผลโดยเร็ววัน ดังนั้นจึงมีองค์ประกอบที่มาจากทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอีกประมาณ ๖ - ๗ ท่านไม่ได้มีเพียงแค่ท่านนายกรัฐมนตรีเท่านั้นนะครับ แต่ว่าหลังจากที่ได้มีการริเริ่มและ ปลูกฝังทางในการที่จะสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปได้พอสมควรแล้ว การดำเนิน ต่อไปอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องให้ท่านนายกกลางมารับผิดชอบกำกับดูแล ดังนั้นจึงได้กำหนด ให้ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการเป็นประธาน คณะกรรมการนี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ผมจะขอมตินะครับว่าจะเห็นชอบตามกรรมาธิการหรือจะเห็นชอบตาม ผู้สงวนความเห็นนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกจับทราบบ่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ผมจะถามมตินะครับว่าท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยให้มีการแก้ไขที่ผู้สงวน ความเห็นขอให้แก้ไข โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นิรรา ๔๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มีท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก
๒๑๙ ท่าน ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ๘๕ ท่าน สรุปว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามกรรมาธิการ
เสียงข้างมากนะครับ

ต่อไปเป็นมาตรา ๑๗ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙
มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข
หมวด ๓ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างน้อยผู้สงวนครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธาน ดิฉัน
สารี อ๋องสมหวัง เครือข่ายประชาชน ในฐานะกรรมาธิการ ในส่วนมาตรา ๒๕ นั้นนะคะ ดิฉัน
คิดว่าตรงนี้เป็นแนวโน้มของกฎหมายแทบจะทุกฉบับที่มีลักษณะขององค์การอิสระในการที่จะ
ขัดขวางการคุ้มครองแรงงานที่ว่าด้วยเรื่องแรงงานสัมพันธ์นั้นะคะ ก็คือว่าไม่เปิดโอกาสในการที่
จะให้คนงานนี้ได้มีโอกาสในการที่จะรวมตัวกันตามกฎหมายนะคะ ซึ่งถือว่าการขัดกับ
รัฐธรรมนูญที่เปิดโอกาสในเรื่องนั้น ดิฉันคิดว่าตรงนี้เป็นแนวโน้มของกฎหมายแทบจะทุกฉบับ
ที่พูดถึงการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องขององค์การอิสระมีแนวโน้มที่จะขัดขวางในเรื่องเหล่านั้นนะคะ
ดิฉันคิดว่าในฐานะที่ภาคประชาชนเองนี้ทำงานเกี่ยวข้องกับทางสายแรงงาน ดิฉันคิดว่าแรงงาน
ในทุก ๆ ส่วนเองควรจะได้มีโอกาสในการที่จะรวมตัวกันเพื่อที่จะผลักดันเรื่องราวต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในมาตรา ๒๕ นี้ก็อยากที่จะให้ตัดบางส่วนออกไปเพื่อที่จะให้
สิทธิประโยชน์กับคนงานที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ในส่วนของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
เนื่องจากตอนนี้หลายคนก็จะสงสัยนะคะว่าตัวเองสามารถที่จะทำหน้าที่อยู่ตรงนี้ในฐานะที่
เป็นเจ้าหน้าที่แบบไหนกันแน่อะไรอย่างนั้นนะคะ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ตัดข้อความที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรวมตัวกันของคนงานออกไปนะคะ แต่ว่าเรื่องสิทธิประโยชน์ดิฉันคิดว่า
ก็ควรจะได้มีการคุ้มครอง เพราะฉะนั้นจะขอตัดในส่วนของวรรคสองในมาตรา ๒๕

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นิรรา ๔๗/๓

ในส่วนที่ห้ามการรวมตัวกันของคนงาน การคุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ คือขอให้ตัดวรรคสองตั้งแต่ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บทบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งดิฉันคิดว่าในส่วนนี้เองจนถึงคำว่าทั้งนี้ เนื่องจากว่าขัดขวางการรวมตัวของบุคคลซึ่งเป็นสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็ขอแสดงความคิดเห็นเท่านี้ ขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ิโชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาธิการกรกฎีกา เชิญเลยครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ความเรียนท่านสมาชิกสภาครับ คือสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาตินี้เป็นหน่วยงานในภาครัฐระดับ เป็นหน่วยงานของรัฐอย่างหนึ่ง ไม่ใช่หน่วยงานเอกชน เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน ขณะเดียวกันก็มีประสิทธิภาพในการทำงานด้วยนะครับ เพราะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีทั้งหน้าที่รับผิดชอบต่อประชาชนโดยตรงนี้ ก็เลยต้องยกเว้นไม่ยอมให้อยู่ในบังคับของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายประกันสังคม กับกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นแบบอย่างการจัดตั้งสถาบันในภาครัฐ ก็มีการเขียนยกเว้นอย่างนี้ไว้ทั้งนั้นครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๔๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าที่แจ้งชัดเจนพอสมควรแล้วนะครับ เป็นหน้าที่ของเราจะลงมติในครั้งว่าจะยืนยันตามร่างของกรรมาธิการ หรือตามผู้แปรญัตตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ผู้สงวนได้ชี้แจงแล้วนะครับ แล้วกรรมาธิการชี้แจงแล้วนี้ท่านไม่ติดใจก็ได้ไม่ต้องโหวตนะครับ ไม่ติดใจนะครับ ถ้าอย่างนั้นไปอีกมาตราหนึ่งเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นต่อเลยครับ

— นายวัชรินทร์ จอมพลาลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ซ้า ๆ นิดเถอะครับ ผมจะได้ดูทันครับ ท่านเลขาธิการครับ ขยับสักนิดเถอะครับ ไปอีกสัก ๓ ที่นั่งเก้าอี้ในะครับ ไม่อย่างนั้น ท่านยกมือผมไม่เห็นนะครับ เดียวจะว่าผมรวบรัด ผมไม่ใช้อย่างนั้นนะครับ เชิญเลยครับ ไม่เห็นจริง ๆ ท่านสมาชิกนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ทบทวนใหม่ครับ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการไม่ติดใจเชิญเลยครับ เชิญเลยครับคุณจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ผมอยากจะขอทราบสาเหตุที่กรรมาธิการแก้ไข

สผ ๒๔/๒๕:๔๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๔๔/๒

ที่เปลี่ยนจาก ตามกฎหมายโดยองค์กรมหาชน นี้ว่าเป็นหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์
ที่คณะกรรมการกำหนด นี้อยากจะทราบว่าประเด็นตรงนี้อยากจะขอคำชี้แจงจาก
คณะกรรมการการครับว่าจริง ๆ แล้วมาตรฐานนี้มันด้อยกว่าที่คณะกรรมการเขียนขึ้นมาใหม่
ด้อยกว่าเดิมเป็นเพราะอะไร เพราะต้องการประหยัดค่าใช้จ่าย ความยุ่งยาก ในขณะเดียวกัน
มันจะไม่ละเมิดพอหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการการครับ เชิญครับ ท่านกรรมการการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมการ) : เรียนท่านสมาชิกที่เคารพนะครับ
คือในมาตรา ๓๐ นี้ก็มีการมองในแง่นี้ครับว่า สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
จะเกี่ยวพันกับทรัพย์สินค่อนข้างมากเป็นพิเศษครับ ฉะนั้นเลยประสงค์ที่จะเน้นหลักการ
ทางบัญชีให้มีคุณภาพที่สูงขึ้นนะครับ และต้องการจะเน้นการตรวจสอบภายในตามหลัก
กูด กัฟเวอร์นแนนซ์ (Good governance) ให้มากขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นจึงได้มีการเพิ่ม
ในวรรคสองขึ้นว่า การบัญชีต้องทำตามหลักสากลนะครับ ต้องยึดอย่างนั้นเป็นหลักนะครับ
ขั้นที่ ๒ ก็คือการตรวจสอบภายในนี้จะต้องจัดให้มีขึ้น แล้วก็มีการรายงานผล
การตรวจสอบด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจเชิญต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๓๑/๑
ซึ่งเพิ่มขึ้นใหม่นั้นความจริงหลักการที่จะเพิ่มมาตรานี้ขึ้นมาที่กระผมก็เป็นผู้เสนอ
แล้วก็สนับสนุนด้วยนะครับ เพราะว่าเดิมนั้นเลขาธิการเรื่องของคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้ามนี้จะไม่ได้อยู่ในกฎหมาย แต่กระผมคิดว่าเป็นเรื่อง
ที่เหมาะสมแล้วที่จะต้องมีการบัญญัติขึ้นในกฎหมาย และใน (๑๒) ซึ่งเป็นลักษณะ
ต้องห้ามนี้ครับ มีการพูดถึงเรื่องของการที่จะไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้บริหาร

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๔๘/๓

หรือผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญาผู้เข้าร่วมงาน
 หรือมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับกิจการของสำนักงานเป็นระยะเวลาสามปีก่อนวันได้รับ
 แต่งตั้ง โดยหลักการในการมีบทบาทปฏิบัติงานของนั้นะครับก็คือป้องกันไม่ให้มีปัญหา
 เรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน หรือผลประโยชน์ขัดกัน คือผลประโยชน์ของรัฐ
 และก็ตัวผู้ดำรงตำแหน่งนี้เป็นหลักการที่ดีแล้วผมก็สนับสนุนมาโดยตลอดนะครับ
 ที่นี้ปัญหาที่ผมมีความกังวลก็คือว่า ในกรณีของการที่ใครก็ตามมาดำรงตำแหน่ง
 เป็นเลขาธิการ แล้วพอพ้นตำแหน่งไปนี้ไปทำงานให้ธุรกิจเอกชนซึ่งอาจจะเกี่ยวพัน
 กับสำนักงานนี้ อันนี้มันมีกฎหมาย ป.ป.ช. อยู่แล้วนะครับก็ไม่ใช่ปัญหา แต่ว่าตรงนี้
 มากำหนดด้วยว่า ก่อนจะมาเข้ามามีตำแหน่งนี้เคยทำเกี่ยวข้องหรือมีตำแหน่งหน้าที่การงาน
 ในลักษณะของการเป็นผู้สัญญามาเนี่ย ซึ่งที่จริงแล้วการที่เขาเป็นมาก่อน ถ้าเขายอมสละ
 ตรงนั้นเด็ดขาดนี้มันก็ไม่มีปัญหาเรื่องผลประโยชน์ที่ขัดกันหรือทับซ้อนกัน แต่ว่า
 เพื่อความสบายใจนี้จะกำหนดไว้เสียก็ได้ เพียงแต่เสนอเวลาที่กำหนดไว้ ๓ ปีนี้กระผม
 ค่อนข้างกังวล -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพย์ ๔๙/๑

เพราะว่าคู่สัญญาของตัวสำนักงานนั้นะครับ ก็คือบรรดาสถานบริการทั้งหลายทั่วประเทศ ก็คือโรงพยาบาล ก็คืออะไรก็ตามะครับ ซึ่งผมคิดว่าถ้าเราบอกว่าคนที่จะมาเป็นเลขาธิการของสำนักงานนี้จะไม่เคยเป็นตำแหน่งอะไรเลยในนิติบุคคลเหล่านี้เป็นเวลาถึง ๓ ปี เกรงว่าจะหาบุคคลที่มาดำรงตำแหน่งนี้ได้ค่อนข้างยาก เพราะว่าตำแหน่งนี้ก็ต้องการคนที่มีคุณสมบัติ ความรู้ในวงการค่อนข้างจะชัดเจนเหมือนกัน แต่ว่าคนในวงการถ้าไม่เคยดำรงตำแหน่งเหล่านี้เลยเป็นเวลาถึง ๓ ปีก่อนนี้ ผมไม่แน่ใจว่าจะมีสักกี่คนที่จะทำให้เรามั่นใจ เพราะฉะนั้นโดยเจตนาผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีที่มีมาตรานี้ มีอนุมาตรานี้เป็นหลักการที่ถูกต้อง แต่เนื่องไข ๓ ปีนี้ผมดูว่ามันจะเป็นข้อจำกัดมากจนเกินไป ก็เลยเสนอว่าเพียง ๑ ปีก็น่าจะเพียงพอ ขอให้เขาขาดมา ๑ ปี แล้วมาเป็นเลขาธิการ แล้วหลังจากเขาเป็นเลขาธิการนี้เขาก็ไปดำรงตำแหน่งไม่ได้ตามกฎหมาย ป.ป.ช. อยู่แล้ว ก็คิดว่าเรื่องนี้ถ้าหากว่าผ่อนลงมาน่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะเปิดโอกาสให้การสรรหาตัวเลขาธิการกระทำได้ง่ายขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการครับ เชิญเลยครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (ประธานคณะกรรมการธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ในฐานะประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ เนื่องจากได้ฟังข้ออธิบายของทางท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ แล้วก็ได้รับปรึกษาจากทางกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้วเห็นว่าในระยะที่จะเริ่มต้นนี้อาจจะเป็นปัญหาอย่างที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้พูดถึงจริงในเรื่องของการจัดสรรคนที่จะขึ้นมารับผิดชอบในตำแหน่งนั้นะครับ ฉะนั้นกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่ตั้งใจที่จะขอแก้ไขเป็น ๑ ปี ตามที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้เสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ
ท่านสมาชิกอื่นล่ะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
ก็เป็นอันจบมาตรา ๓๑ เชิญเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๑/๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

สุทธาภิพย์ ๔๙/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นนะครับ เชิญต่อเลยครับ
 นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒/๑ คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ
 นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกับ
 นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๓/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นใหม่ครับ เชิญท่านจติครับ
 นายจติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : มาตรา ๓๕/๑ ใช่ไหมครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๓/๑

นายจติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ขอโทษครับ
 นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๔ กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญผู้สงวนครับ คุณอภิสิทธิ์ครับ
 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์
 เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการที่ขอสงวน
 ความเห็นนะครับ มาตรานี้เป็นมาตราแรกในเรื่องของการมีกองทุนหลักประกันสุขภาพ
 ซึ่งก็จะเป็นตัวกลไกหลักที่จะเป็นการบริหารทรัพยากรทั้งหลายในเรื่องของการสนับสนุน
 ให้เป็นค่าใช้จ่ายนะครับ และการจัดบริการสาธารณสุขตามโครงการของการสร้าง
 หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ที่นี้ในวรรคสอง ทางคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ไปเติม
 ข้อความอย่างนี้ครับว่า เพื่อเป็นการส่งเสริมให้บุคคลสามารถเข้าถึงการบริการสาธารณสุข

๑๑๓

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพย์ ๔๙/๓

ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ให้ใช้จ่ายเงินกองทุนโดยคำนึงถึงการพัฒนาสถานบริการ
ในเขตพื้นที่ที่ไม่มีหน่วยบริการเพียงพอหรือมีการกระจายหน่วยบริการอย่างไม่เหมาะสม
ประกอบด้วย ที่ผมกังวลไม่ใช่เพราะว่าผมไม่เห็นด้วยกับความพยายามที่อยากจะกระจาย
ความเจริญหรือทรัพยากรให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเป็นธรรมนะครับ หลักการนี้
เป็นหลักการที่ดี เพียงแต่ว่ามันมีคำถามว่ากองทุนนี้จะมีวัตถุประสงค์และจะบริหารกัน
ในระบบไหน อย่างไร

- ๕๐/๑

เพราะประการแรกครับ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ากองทุนนี้อย่างในปัจจุบัน เราก็จัดสรรไปในลักษณะของค่าใช้จ่ายรายหัวของจำนวนผู้มาลงทะเบียนเป็นผู้รับบริการ โรงพยาบาล หรือสถานบริการไหน หรือพื้นที่ไหนจะต้องบริการคนจำนวนเท่าไร เราก็จัดค่าใช้จ่ายเป็นรายหัว ซึ่งค่าใช้จ่ายตรงนี้ส่วนใหญ่ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องของ การดำเนินงาน ตามปกติ พุดง่าย ๆ ก็คือเป็นงบประมาณลักษณะของงบประจำไม่ใช่เรื่องของงบลงทุน ที่นี้ ถ้าเราเริ่มมาบอกว่าตัวกองทุนนี้ในการที่จะบริหารเงินงบประมาณในโครงการนี้มาดูเรื่อง เงินลงทุนด้วย แล้วก็จะทำให้เกิดความสับสนขึ้นมาละครับที่นี้เวลาจัดสรรไปยังสถาน บริการต่าง ๆ นี่ตรงไหนถือว่าเป็นส่วนของการจ่ายประจำ ตรงไหนเป็นเรื่องของการลงทุน และกลไกนี้เป็นกลไกที่เหมาะสมที่สุดหรือไม่ในการที่จะมาพิจารณาตรงนี้

ประการที่ ๒ ความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นก็คือว่า ท่านต้องไม่ลืมะครับว่า คำว่า หน่วยบริการ ที่นิยามไว้ในกฎหมายฉบับนี้ก็คือสถานบริการที่เข้ามาขึ้นทะเบียน ขึ้นทะเบียน เป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นในบางพื้นที่อาจจะไม่มีหน่วยบริการ ตามความหมายของพระราชบัญญัตินี้ แต่อาจจะมียุทธศาสตร์จำนวนมากก็ได้ และตัว หน่วยบริการจะมากขึ้นหรือถอนตัวจากทะเบียนของการเป็นหน่วยบริการนี้ก็สามารถ เปลี่ยนแปลงได้ เขียนให้อย่างนี้ผมไม่แน่ใจครับว่ามันจะได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และมันจะทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนโดยไม่จำเป็นหรือไม่ และทำให้เกณฑ์การจัดสรร เงินงบประมาณซึ่งวัตถุประสงค์หลักของกองทุนหลักประกันคงเป็นเรื่องของการดำเนินการ กระจาย เพื่อให้ดูแลการให้บริการของคนนี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนการลงทุนนั้นผมว่า มันเป็นเรื่องในเชิงนโยบายด้วย และมีหลักเกณฑ์อื่น ๆ กระบวนการอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้อง มาติดตามตรวจสอบดูแลกัน มีฉะนั้นถ้ามาปนกันนี้ละครับจะมีผลกระทบต่อนวัตกรรมของ สถานบริการหรือหน่วยบริการในการตัดสินใจ จะขึ้นทะเบียน ลงทะเบียน หรือการให้ข้อมูล หรือการให้บริการแก่ประชาชนด้วยครับ ผมยังอยากที่จะให้หลักเกณฑ์ในเรื่องของการจัด งบประมาณในลักษณะของการลงทุนเพื่อพัฒนาหรือกระจายทรัพยากรนี้มันแยกอยู่ต่างหาก เพราะว่ามันมีประเด็นและปัจจัยที่พิจารณาเพื่อความเหมาะสมที่น่าจะดีกว่าการที่จะมาปน กันตรงนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมธิการ เชิญครับ

นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอขอบคุณท่านกรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้กรุณาให้ข้อทักท้วงนะครับ ที่จริงแล้ว
 ในประเด็นนี้ในคณะกรรมการเองก็ได้มีการพิจารณาทบทวน ๒ ครั้งนะครับ ในครั้งที่ ๑ นี้
 ได้เขยนไว้ก่อน แล้วในครั้งที่ ๒ ตอนที่มาประมวลนี้ได้มีการสรุป เนื่องจากคณะกรรมการได้มีการ
 การพิจารณาว่าในระยะเปลี่ยนผ่านโดยเฉพาะในช่วงแรก ๆ นี้ต้องยอมรับว่าในสถานพยาบาล
 โดยเฉพาะในพื้นที่เขตชนบทมีความขาดแคลนทั้งสถานพยาบาลและบุคลากรเป็นอันมาก
 ในการดำเนินงานการเขียนอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
 หรือกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติจะไปทำหน้าที่ในการลงทุน มันจะมีวิธีอื่นหรือกลไกอื่น ๆ
 ในกฎหมายประโยคใหม่ที่เขาเขียนขึ้นมาใหม่มาครับ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้บุคคลสามารถเข้าถึง
 บริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ให้ใช้จ่ายเงินกองทุนโดยคำนึงถึงการพัฒนา
 สถานบริการในเขตพื้นที่ที่ไม่มีหน่วยบริการเพียงพอหรือมีการกระจายหน่วยบริการอย่าง
 ไม่เหมาะสมประกอบด้วย พูดย่าง ๆ คือว่าสถานบริการในเขตพื้นที่ที่ไม่มีหน่วยบริการเพียงพอ
 หรือไม่มีการกระจายหน่วยบริการอย่างเหมาะสมแล้วนี้ ที่จริงแล้วคณะกรรมการหลักประกัน
 สุขภาพแห่งชาติอาจจะพิจารณาเป็นคุณลักษณะพิเศษในการที่จะจัดสรรงบประมาณ เงินต่อหัว
 ที่ใช้จ่ายไปนี้อาจจะมากกว่าสถานที่อื่น ๆ ก็ได้ ถ้าคิดว่าวิธีการแบบนี้สามารถที่จะทำให้เกิด
 การกระจายหน่วยบริการที่เหมาะสมมากขึ้น หรือคิดว่าที่จะให้อาจจะทำให้มากกว่าพื้นที่บริเวณอื่น
 นะครับ มีการละเว้นเป็นต้น ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า ผมอยากจะยกตัวอย่างของจริงนะครับ อย่างกรณี
 ของโรงพยาบาลกันทรลักษ์ ศรีสะเกษ มีประชากรทั้งหมด ๒๕๐,๐๐๐ คน ปรากฏว่ามีสถานพยาบาล
 อยู่แห่งเดียวนะครับ ในขณะที่ในจังหวัดบางจังหวัดทางภาคกลาง ๒๕๐,๐๐๐ คน มีโรงพยาบาล
 จังหวัด ๒ แห่ง มีแพทย์รวมทั้งหมด ๔๐ กว่าคน ในขณะที่กันทรลักษ์มีแพทย์ในตอนนั้นแค่ ๗ คน
 นะครับ ฉะนั้นในการพิจารณาให้โควตาคณะกรรมการอาจจะวางไครทีเรีย (Criteria) อาจจะ
 วางคุณลักษณะพิเศษในการที่จะให้การสนับสนุนว่า กันทรลักษ์อาจจะมีสิทธิพิเศษในการที่จะรับ
 โควตามากไปกว่าโรงพยาบาลจังหวัดบางแห่ง เป็นต้น ฉะนั้นจริง ๆ แล้วในนี้เป็นเพียงเขียนเพื่อที่จะ
 ให้เกิดความชัดเจนว่าการใช้เงินกองทุนนั้นอนุญาตให้คณะกรรมการ และคณะกรรมการควรจะ
 พิจารณาในการที่จะช่วยคำนึงถึงการพัฒนาสถานบริการในเขตพื้นที่ที่ไม่มีหน่วยบริการเพียงพอ

งบประมาณที่หน่วยบริการนั้น ๆ รับไปนี้ จะไปสร้างสถานพยาบาลเพิ่ม หรือจะไปทำอะไร
 อย่างอื่นเพิ่ม อันนั้นคงเป็นเรื่องที่สถานพยาบาลหน่วยนั้น ๆ เมื่อรับคู่สัญญาไปแล้วก็คง
 จะต้องทำตามสัญญาที่ได้ตกลงกันโดยการให้บริการประชาชนอย่างเพียงพอ การให้บริการ
 ประชาชนอย่างเพียงพอนี้ จะไปเพิ่มหน่วยบริการหรือจะไปเพิ่มอุปกรณ์ อันนั้นเป็นสิทธิ
 เป็นหน้าที่ แต่ว่าต้องทำตามสัญญาคือทำให้ประชาชนได้รับการที่เพียงพอแล้วก็มีความ
 พึงพอใจ ฉะนั้นคงจะทราบแล้วว่าคงไม่ใช่เป็นเรื่องของการลงทุนระบุดีเจเนแต่เพียง
 อย่างเดียว อาจจะมียกอื่น ๆ และวิธีการอื่น ๆ ด้วยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอฟังได้ไหมครับ เชิญต่อเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ จุดมุ่งหมายไม่มีอะไรขัดแย้งกันเลยนะครับ
 เพราะว่าเราก็อยากกระจายให้ทั่วถึง แต่ที่นี้ท่านต้องดูข้อความในกฎหมายให้ดี
 แล้วก็พิจารณาว่ามันจะเป็นไปอย่างที่ท่านคิดหรือไม่ เพราะว่าผมยกตัวอย่างนะครับว่า
 เมื่อสักครู่ท่านพูดถึง สมมุติกันหลักขั้นนะครับว่ามีสถานบริการแห่งเดียว ประชากรเยอะ
 โดยหลักเขาก็จะได้รับจัดสรรเงินมากตามจำนวนประชากรที่ไปขึ้นทะเบียนอยู่ แต่ที่นี้
 ถ้าท่านบอกว่าเราเจาะตรงนี้มาเป็นหลักเกณฑ์พิเศษมาปรับว่ากรณีเช่นนี้ต่อหัวเพิ่มขึ้น
 มันก็อาจจะมีการถกเถียงกันได้ และปัญหาที่เราเกรงก็คือว่าพอเริ่มมีการใช้ดุลยพินิจ
 อย่างนี้มากขึ้น ๆ เราจะมีหลักประกันอะไรว่า การจัดสรรงบประมาณการใช้จ่ายกองทุนไม่มี
 บั๊จจียอื่นเข้ามาแทรก ซึ่งเราเห็นอย่างมากนะครับในกรณีของการทำงานของหลายหน่วย
 ราชการเวลาที่มีปัญหากัน แย่งชิงทรัพยากรหรืองบประมาณกัน แล้วที่ผมกราบเรียนก็คือว่า
 ในกรณีอย่างนั้นมันอาจจะมีความเหมาะสมด้วยซ้ำว่าควรจะต้องไปเพิ่มสถานบริการ
 ในพื้นที่นั้น เพราะฉะนั้นการจัดสรรงบประมาณไปยังสถานบริการมันอาจจะไม่ใช่คำตอบ
 การแก้ปัญหาคือต้องไปลงทุนในสถานบริการเพิ่มเติมตรงนั้น นี่ผมยกเป็นตัวอย่าง ในขณะที่
 พอเขียนอย่างนี้มันไม่ได้ตอบสนองตรงนั้นอย่างแท้จริง อีกตัวอย่างที่อยากจะยกขึ้นมาครับ
 สมมุติในพื้นที่ที่เจริญมาก ๆ เป็นไปได้จะครับว่าไม่มีหน่วยบริการเลยครับตามพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ เพราะว่าสถานบริการในพื้นที่ที่เจริญมาก ๆ อาจจะไม่เข้าโครงการ ที่นี้กฎหมายเขียน
 อย่างนี้กลายเป็นว่าตรงนั้นไม่มีหน่วยบริการตาม พ.ร.บ. นี้ ต้องคำนึงถึงการกระจายไป

ศส ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

คัสไนย์ ๕๑/๒

เหมือนให้เกิด ก็เกิดคำถามว่า ถ้าเกิดในกรณีที่บางพื้นที่เป็นเช่นนั้น เราควรจะส่งเสริมให้มีการจัดงบประมาณไปสร้าง หรือไปลงทุน หรือไปตั้งให้เกิดหน่วยบริการตามโครงการนี้ขึ้นมาแข่งขันกับหน่วยบริการ สถานบริการที่ไม่ได้เป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผมยังมองว่าเรื่องของกระจายทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดนี้ ถ้าหลีกเลี่ยงไม่เอามาพันกับเรื่องของการจัดสรรค่าใช้จ่ายของกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามโครงการนี้ มันน่าจะตอบสนองวัตถุประสงค์ได้ดีกว่า เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนย้ำอีกครั้งว่า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเลย ทำอย่างไรกระจายให้เกิดความเป็นธรรม เพียงแต่ผมมองว่าข้อความที่เขียนขึ้นมาอาจจะไม่ช่วย และบางทีอาจจะไปซ้ำเติมได้ เพราะว่าเราไม่สามารถไปเขียนกฎหมายให้รัดกุมตามคำนิยามที่เราได้กำหนดไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมา พอรับได้จะครับ
รับได้จะได้ไปมาตรอื่น คุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : คือถ้ากรรมาธิการไม่ขอเปลี่ยนแปลงนี้ก็ไม่อยากให้ลงมตินะครับ แต่ว่าผมตั้งข้อสังเกตไว้ แล้วก็เวลาที่ไปใช้กฎหมายฉบับนี้ครับ ขอความกรุณาอย่าตีความตามตัวอักษรที่ปรากฏ เพราะถ้าตีความตามตัวอักษรที่ปรากฏ ผมเชื่อเลยว่าไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ ผมก็เลยพยายามเสนอว่า ถ้าอย่างนั้นอย่าไปเอาข้อความนี้มาเป็นปัญหาเสียเลยเท่านั้นเอง

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๕๒/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมถึงได้เปิดโอกาสให้อภิปรายให้เต็มที่ เพื่อเป็นข้อสังเกตไว้เนะครับ กรรมการได้เพิ่มเติมมานะครับ คุณอภิสิทธิ์ได้ให้ข้อสังเกต และกิตติงไว้ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นเนะครับ ก็เชิญมาดราต่อไปเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มีการรวมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ กรรมการครับ

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมการ) : ขอบคุณคะท่านประธาน ดิฉัน ยุพดี ศิริสินสุข ในฐานะกรรมการ ในประเด็นที่ขอเสนอเพิ่มใน (๑) จริง ๆ โดยเจตนาของ ภาคประชาชนจริง ๆ เราไม่ได้มีความประสงค์อะไรที่จะมากมายเกินกว่าที่ในส่วนของการ กรรมการจะให้ได้นะคะ เพราะว่าลักษณะนี้คือเรื่องของตัวงบประมาณเป็นตัวที่จะนำมา ใช้ในการตัดสินใจคุณภาพของบริการเหมือนกันนะคะว่า ถ้ารัฐบาลจัดสรรงบประมาณมาให้กับ โครงการหลักประกันไม่เพียงพอเนี่ย มันก็เป็นที่มาของการจัดสรรบริการตามราคาที่ให้มา ถ้าให้จัดสรรน้อยก็คือจะได้บริการที่น้อยหน่อย ซึ่งตรงเนี่ยเราเองเราก็ไม่อยากจะให้มันเกิดขึ้นว่า ปีหนึ่งก็จะได้มามาก ปีหนึ่งก็จะได้น้อย ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะจัดสรรให้ สภาจะจัดสรรให้ ในส่วนนี้จึงพยายามจะขออนุญาตเพิ่มข้อความเข้าไปเนะคะ เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนขึ้น ในแง่ของการจัดสรรงบประมาณว่ากรอบของการจัดสรรงบประมาณน่าจะต้องคำนึงถึง ในเรื่องคำแนะนำของคณะกรรมการเนะคะ เพราะว่าคณะกรรมการเองก็เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ รับผิดชอบดูแลในเรื่องของการให้มีหลักประกันที่ถ้วนหน้า แล้วก็มีความ และได้มาตรฐาน การจัดสรรงบประมาณโดยที่ละเอียดรอบคอบเนั้นะคะ มันอาจจะนำไปสู่สภาพของความล้มเหลว ของการสร้างหลักประกันในอนาคตได้นะคะ ดิฉันเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้อาจจะเห็นความสำคัญ แล้วก็อาจจะให้งบประมาณเพิ่ม แล้วก็เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามความจำเป็นของสุขภาพจริง ๆ แต่อนาคตก็ไม่แนะคะว่าใครจะเข้ามาเป็นรัฐบาล แล้วก็ความสำคัญในแง่ของการจัดลำดับ ความสำคัญ คิดว่าแต่ละรัฐบาลก็ต้องมีอยู่เนะคะ หลักการในการจัดลำดับความสำคัญ ดังนั้นในเรื่องของสุขภาพอันเป็นเรื่องสิทธิพื้นฐานนี้จึงอยากจะเสนอว่าการจัดสรรงบประมาณ น่าจะมีการกำหนดกรอบให้ชัดเจนว่าน่าจะต้องพิจารณาถึงข้อแนะนำของคณะกรรมการ เป็นสำคัญ ขอบพระคุณคะ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

วันทนา ๕/๒/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรสีห์ศรี

นายสุรสีห์ นิติวดีวิวัฒน์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสุรสีห์ นิติวดีวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
 กระผมเองจะขออนุญาตท่านประธานที่จะกราบเรียนสอบถามทางคณะกรรมการธิการผ่านไปยัง
 ท่านประธาน กรณีที่คณะกรรมการธิการได้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ นะครับ (๑/๑)
 ที่คณะกรรมการธิการได้เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองทุนนะครับ ให้รวมไปถึงเงินที่ได้รับ
 จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ความจริงแล้วผมอยากเรียนเบื้องต้นว่า
 ในการที่คณะกรรมการธิการได้เล็งเห็นความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะให้เข้ามา
 มีส่วนร่วมในเรื่องของสุขภาพถ้วนหน้าตามแนวนโยบายของรัฐนั้น กระผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้
 ก็คงจะไม่มีข้อขัดข้องใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เขียนไว้เช่นนี้เหมือนกับเป็นการทำประตู
 ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถที่จะเข้ามาสู่ในระบบกองทุนได้ แต่ในสิ่งหนึ่ง
 ที่กระผมอยากกราบเรียนก็คือว่า แม้ในส่วนของกองทุนนี้ที่จะให้ได้รับจากองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นจะไม่ได้นำหนดเป็นบทบังคับก็ตาม ซึ่งก็คงจะไม่สามารถบังคับได้ เพราะว่า
 โดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นก็คงจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถเข้ามา
 ร่วมได้ โดยไม่สามารถที่จะไปบังคับเขาได้อยู่แล้ว -----

แต่อยากเรียนว่าเมื่อทางคณะกรรมการได้กำหนดเอาไว้เช่นนี้ผมเองมองว่าถ้ากำหนดเอาไว้ก็ควรจะสมารถที่จะก่อให้เกิดสภาพบังคับที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งที่มีความพร้อมสมารถที่จะเข้ามาสู่ตรงนี้ได้ด้วย ผมเองมีความสงสัยว่าในส่วนของเงินที่จะได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัตินั้นจะกำหนดอย่างไร จะมีความคิดเห็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการได้กำหนดเอาไว้เพราะการที่จะเขียนว่าตามที่กฎหมายบัญญัติไว้นี้ครับก็จะมีกรณีหนึ่งก็คือจะปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการที่ ๒ นั้นถ้าหากว่าจะให้เป็นส่วนหนึ่งที่จะมีกฎหมายในประเด็นแห่งนี้ก็ต้องดูจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งว่าจะมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วก็สมารถที่จะใช้เงินตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งได้หรือไม่

ประการที่ ๓ นั้นจะเป็นบทบัญญัติที่จะไปกำหนดเอาเป็นกฎหมายต่างหาก ซึ่งผมเองนั้นขอกราบเรียนว่าจากการที่ได้รับฟังในแนวทางของกระทรวงสาธารณสุขนั้นได้ให้เหตุผลต่อการที่เพิ่มเติมในมาตรา ๓๕ (๑/๑) นี้ครับว่าเพื่อเป็นการเตรียมการเอาไว้สำหรับที่อาจจะได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายจะบัญญัติในอนาคต ผมก็เลยไม่มั่นใจว่าจุดประสงค์ของคณะกรรมการเองจะดำเนินการตรงนี้อย่างไร เพราะถ้าหากว่าจะไปเขียนกฎหมายในอนาคตผมเชื่อว่าคงอีกนานกว่าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้ามาสนับสนุนและมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในเรื่องเหล่านี้มันก็จะช้าเกินไป ถ้าหากว่าเราจะดู หมายถึงว่ากรณีนี้จะหมายถึงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งถ้าหากว่ามีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของการกำหนด ในเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข การรักษาพยาบาลอะไรต่าง ๆ จะสามารถเข้ามาหรือไม่นี่จะเป็นการดูจากกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ระบุถึงอำนาจหน้าที่ไว้หรือไม่ หรือว่าถ้าหากว่าเราดูจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ (๖) เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งจะประกอบด้วยมาตรา ๓๖ ด้วยที่เกี่ยวข้องกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน หรือการดำเนินงานที่จะไปเกี่ยวข้องกับการจัดหาผลประโยชน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนดเอาไว้

จะเป็นกรณีที่สามารถมาเป็นกฎเฝ้าเพื่อที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจะเข้ามาสู่กองทุนนี้ได้หรือไม่ อยากเรียนถามคณะกรรมการฯ ผ่านไปยังท่านประธานนะครับ ว่าแนวทางที่กำหนดเอาไว้เช่นนี้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่รวดเร็ว เป็นการปฏิบัติที่ง่ายเข้า แล้วก็สามารถที่จะเห็นผลได้ ไม่ใช่ว่าจะไปดำเนินการในอนาคตต่อไป ซึ่งยังไม่เห็นแน่นอน ผมเองก็ไม่มั่นใจนะครับว่าในแนวทางตรงนี้คณะกรรมการมีความคิดเห็นอย่างไร อยากที่จะได้รับความเห็นที่ชัดเจนจากคณะกรรมการด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการฯ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างมากนะครับ ผมขอกราบเรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกและท่านกรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้มีการสอบถาม ประเด็นแรกก่อนก็คือเรื่องของกาที่จะระบุเกี่ยวกับตัวงบประมาณรายจ่ายประจำปี ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เราทุกคนเข้าใจดีว่าโครงการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติตามกฎหมายฉบับนี้เป็นโครงการที่พึงกระบวนกาแบบประมาณแล้วก็การใช้ภาษีอากรทั่วไปเป็นหลัก เพราะฉะนั้นหลายฝ่ายก็ย่อมมีความหวังโยว่ากาจะดำเนินการจัดสรรงบประมาณจะเพียงพอเพื่อที่จะรักษาคุณภาพมาตรฐานต่าง ๆ ได้มากน้อยแค่ไหน ฉะนั้นผมเข้าใจว่าข้อเสนอของกรรมการเสียงข้างน้อยก็เป็นเจตนาที่ดีว่าพยายามที่จะผูกมัดว่ากรรมการจะเป็นผู้ทราบว่างบประมาณควรจะเป็นสักเท่าไร ก็อยากให้อัดสรรตามคำแนะนำของคณะกรรมการ แต่ว่าปัญหาเกิดขึ้นอย่างนี้ครับ ท่านประธานก็ทราบดีว่าในระบบของเราผู้ที่จะเป็นผู้อนุมัติงบประมาณจริง ๆ ก็คือสภารัฐบาลทำได้ก็คือเพียงเสนอต่อสภา สภาเป็นผู้อนุมัติงบประมาณ เราจะไปเขียนกฎหมายในลักษณะว่าสภาจะต้องอนุมัติตามที่กรรมการเสนอมานี้ก็คงยากครับ เราก็จึงพยายามที่จะเทียบเคียงว่าในกรณีขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแนวที่เขียนอยู่ในกฎหมายเป็นอย่างไร เราก็บอกว่าให้กรรมการขององค์กรอิสระนั้น ๆ เขาทำคำขอมารัฐบาลมาเสนอต่อสภาแล้วให้ความเห็น -----

แต่ว่าหน่วยงานนี้คงไม่ถึงขั้นที่จะมีสถานะเทียบเท่ากับองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เราจึงไปเพิ่มเติมในวรรคท้ายครับท่านประธานว่า ในการเสนอขอรับงบประมาณให้กรรมการเขาคำขอต่อคณะรัฐมนตรีโดยพิจารณาประกอบกับรายงานความเห็นของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน ก็คือเรากำลังจะเอียงดลงไปในกระบวนการชัดเจนยิ่งขึ้นว่า คนที่จะรู้ถึงปัญหาผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานก็คือคณะกรรมการควบคุมคุณภาพมาตรฐานเขาก็จะทำความเข้าใจมาว่าสภาพการจัดสรรงบประมาณในปัจจุบัน มีผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานอย่างไรกับอภกรรมการเพื่อให้กรรมการมีมติเพื่อจะเสนอว่างบประมาณควรจะจัดสรรเท่าไร ก็เสนอไปที่ ครม. แต่ว่าการจัดสรรงบประมาณที่สุด ครม. ต้องมาขออนุมัติจากสภา เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ได้เขียนอย่างที่ได้สงวนความเห็นไว้ครับ แต่ว่ามีข้อความที่เราคิดว่าสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายและกระบวนการงบประมาณ แต่เพื่อความมุ่งหมายเดียวกัน สำหรับการเพิ่มวงเล็บ ๑/๑ เรื่องของท้องถิ่น ผมก็อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เป็นที่ยอมรับเช่นเดียวกันว่าการระดมทรัพยากรเข้ามาเพื่อสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สมควรที่จะระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมที่นี้ถ้าท่านดูก็คือว่า ถ้าเราไม่มีวงเล็บนี้ ถามว่าท้องถิ่นเขาจะเข้ามาได้อย่างไร คำตอบก็คือว่าดูจะมีช่องเดียวละครับ ก็คือเรื่องของการที่จะให้เข้ามาเป็นผู้บริจาค แต่ว่าเมื่อเขาบริจาคมาแล้วเงินเป็นของกองทุน กองทุนจะไปจัดสรรใช้จ่ายอย่างไรอาจจะไม่สัมพันธ์กับการให้บริการหรือการดำเนินโครงการนี้ในท้องถิ่นของเขาเลย เมื่อไม่มีช่องทางนี้เลยเราก็คิดว่าจำเป็นจะต้องหาช่องทางในทางกฎหมายที่เปิดเอาไว้ว่าท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมได้ แต่ว่าก็ต้องยอมรับตามความเป็นจริงว่า ในขณะนี้ถามว่าหลักเกณฑ์ว่าจะเก็บจากท้องถิ่นเท่าไรอย่างไรวันนี้คงยังตอบกันไม่ได้ เพราะตัวโครงการก็เพิ่งเริ่มต้น แล้วการจะถ่ายโอนอำนาจตามกฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจและภารกิจต่าง ๆ ก็ยังมีความยืดหยุ่นอยู่มากพอสมควรว่าท้องถิ่นเข้ามาตรงไหนอย่างไร แต่การระบุไว้ตรงนี้ก็ถือเป็นการแสดงเจตนารมณ์ว่าเราต้องการให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนกองทุนนี้ และการที่จะไปเอาเงินของท้องถิ่นเขามาคงจะต้องมีกฎหมายรองรับเขาจึงจะระบุเอาไว้ ถามว่าจะมีผลว่าก็เขียนเอาไว้ลอย ๆ ล่าช้าหรือไม่ผมไม่คิดอย่างนั้น เพราะว่าการดำเนินการตามกฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

๑๒๓

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ปฎิญา ๕๔/๒

ที่สุด จะมีความชัดเจนมากขึ้นและกักการปฏิรูปโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมจะให้คำตอบแก่เราว่าเขาควรจะเข้ามาอย่างไร แต่จะต้องมีกฎหมายรองรับเอาไว้ แต่ว่าถ้าหากว่าเขาจะไปดำเนินการในลักษณะของการที่จะมีการบริจาคหรืออะไร ผมคิดว่ายังไม่มีหลักประกันชัดเจนเพียงพอว่าเขาบริจาคมาแล้วสัมพันธ์กับการที่จะเอาทรัพยากรนั้นไปใช้ในท้องถิ่นของเขา แต่ว่าในหลักการบริหารก็อาจจะทำได้ถ้าต้องการความรวดเร็วและตกลงกันได้ เพียงแต่ว่าการมีหลักเกณฑ์ไว้ในกฎหมายเพื่อเป็นระบบที่ถาวรนั้นน่าจะเหมาะสมเราก็เปิดทางเอาไว้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอรับได้ไหมครับคุณสุรสิทธิ์ครับ จากคำชี้แจงนะครับ ถ้ารับได้ก็จะไปที่ท่านอื่น กรรมการชี้แจงรับได้หรือรับไม่ได้ครับ รับไม่ได้ก็ปรายต่อเชิญครับ

นางสาวสุรรัตน์ ตริมิตรดา (กรรมการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธาน ช่วงเวลานี้หิวข้าวด้วยนะคะ แต่ว่าก็จำเป็น เพราะเป็นการพูดเรื่องเงิน เงินนี้สำคัญนะคะ ชีวิตจะมีอยู่หรือไม่มีอยู่ก็ขึ้นอยู่กับเงินงบประมาณ มาตรา ๓๕ เป็นมาตราที่พูดด้วยเรื่องกองทุน กฎหมายหลักประกันสุขภาพจะดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพ ประชาชนทุกคนจะได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ดิฉันใคร่ขอเรียนถามนะคะ คือฟังคำชี้แจงแล้วก็ยังไม่ค่อยมีความมั่นใจใจจะว่า ถ้าคณะกรรมการกำหนดชุดสิทธิประโยชน์ของประชาชนมาและต้องใช้งบประมาณ ๑ แสนล้านบาท แต่ว่างบประมาณจะได้รับเพียงแค่ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท จะสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนได้อย่างไร จะได้รับคุณภาพอย่างไร ดิฉันใคร่ขอเรียนถามประธานกรรมการให้มีความมั่นใจว่า ถ้าไม่เขียนไว้แล้วจะทำให้ประชาชนลำบากและก็ไม่ได้รับบริการที่มีคุณภาพได้นะคะใคร่ขอเรียนถามคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่ชี้แจงแล้วอีกสักรอบได้ไหมครับ ตามประธานเชิญ คือบางที่การชี้แจงบางทีคณะกรรมการก็มอบหมายให้ท่านใดท่านหนึ่งสำหรับข้อนี้ถ้าไปคนเดียวเลย บางที่ท่านประธานก็อาจจะไม่ได้เตรียมไว้เชิญท่านประธานครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญคณะกรรมาธิการก็จะต้องเรียนย้ำเหมือนกับที่ท่านกรรมาธิการอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้พูดไว้ว่าการที่จะได้

มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีอย่างไรก็ตามผู้ที่เป็นผู้มีบทบาทในการตัดสินใจ เพื่อที่จะจัดสรรงบประมาณใด ๆ ก็ตาม ก็คือบทบาทของทางด้านรัฐสภา รัฐบาลเองก็จะต้อง เป็นผู้ที่น่าเสนองบประมาณรายจ่ายประจำปีตามเหตุแห่งการที่จะพัฒนาเรื่องหลักประกัน สุขภาพให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพควบคู่กันไป การที่จะพิจารณาจัดสรรให้มากนัก เพียงใด กำหนดสิทธิประโยชน์อย่างไรก็จะต้องเป็นไปตามสภาพแห่งความเป็นจริงของการที่จะ พัฒนาเรื่องคุณภาพและหลักการให้ประกันสุขภาพกับประชาชน เราคงไม่สามารถที่จะทำให้ หลักประกันสุขภาพกับประชาชนอย่างถ้วนหน้า และในขณะเดียวกันมีสิทธิประโยชน์ที่ไม่มี ขอบเขตจำกัด ซึ่งก็จะเป็นไปไม่ได้ในแง่ของความเป็นจริงของการใช้งบประมาณรายจ่าย ประจำปี เพราะฉะนั้นก็คงจะเรียนยืนยันว่า สิ่งที่เป็นเครื่องยืนยันก็คือในมาตรา ๕ ที่ว่า การจัดสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านั้นจะต้องเป็นไปโดยที่ให้เกิดคุณภาพและมี ประสิทธิภาพด้วย และการที่จะดำเนินการต่อไปก็จะยืนยันพื้นฐานของการที่รัฐบาลได้กำหนด แนวทางในการเพิ่มพูนคุณภาพเป็นลำดับต่อไป ไม่มีการที่จะไปลดสิทธิประโยชน์หรือลด คุณภาพลงเพื่อที่ต้องการงบประมาณรายจ่ายประจำปีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

นางสาวสุวิรัตน์ ตริมรรคา (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธานคะ ดิฉันก็รู้ว่าถ้าจะมีการลงคะแนนเสียงจะเป็นอย่างไร ดังนั้นอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่าอย่างไรก็ตามท่านประธานก็ได้ยืนยันว่าการจัดสรรงบประมาณก็ต้องให้ขึ้นอยู่กับมาตรา ๕ ดิฉันอยากจะขอให้ข้อสังเกตนี้ได้ถูกบันทึกไว้ด้วยคะท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิตฺติวุตฺติวรัญ (ชลบุรี) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิตฺติวุตฺติวรัญ พรรคชาติไทย จังหวัดชลบุรี สิ่งหนึ่งที่อยากกราบเรียนนิพนธ์ ว่าจริง ๆ ไม่ได้ติดใจ เพียงแต่อยากจะตั้งข้อสังเกตเป็นสิ่งที่ได้บันทึกไว้ เพราะว่าจากที่ คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงดูเหมือนว่าในมาตรา ๓๕ (๑/๑) นั้น เราจะไปดำเนินการออก กฎหมายใหม่ ก็น่าเป็นห่วงว่าในสิ่งเหล่านี้เราอาจจะไม่ทันท่วงทีต่อการที่เราจะให้ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นในสิ่งที่ผมคิดนะครับว่าเมื่อเรามีประตูให้แล้วถ้าหากว่าในกลไก ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะในมาตรา ๒๐ (๖) กับมาตรา ๓๖ สามารถที่จะ เป็นกฎแฉสำคัญต่อการที่จะให้ท้องถิ่นที่มีวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องตรงกันนะครับ และก็ สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ สามารถที่จะไขกฎแฉเข้ามาสู่ตรงนี้ได้ส่วนหนึ่งนะครับ แล้วก็ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราไปดูในพระราชบัญญัติต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มี หลายองค์กรนะครับที่จะมีกฎแฉพร้อมอยู่แล้ว อย่างเช่นใน พ.ร.บ. เทศบาล ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ อำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนคร ในเรื่องของ กทม. ในเรื่องขององค์กร บริหารส่วนจังหวัดที่มีบางส่วนที่สามารถเปิดช่องมาได้แล้ว ผมอยากให้ใช้ช่องทาง ๒ ทาง โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัติขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถที่จะไขมาได้ก็น่าที่จะใช้แนวทางหรือว่าบทบัญญัติ เหล่านี้เพื่อที่จะเปิดช่องมาเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ แต่ส่วนใดที่ไม่สามารถดำเนินการได้จริง ๆ ก็คงจะเป็นสิ่งหนึ่งที่เราคงจะวางไว้เพื่อที่จะ มีกฎหมายในอนาคตต่อไปนะครับ อันนี้ก็ขอกราบเรียนเพื่อเป็นสิ่งที่ข้อสังเกตในการที่จะ ปฏิบัติต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัดข้อง แต่ชี้ช่องเพิ่มให้เห็นนะครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น ขอเชิญเลขาธิการต่อไปเลยครับ

นายวิชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจเชิญครับ

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบูรณ์ พรรคไทยรักไทย มาตรา ๓๕/๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่นั้น ผมเห็นว่าในเมื่อมาตรา ๓๕ ได้บัญญัติไว้ค่อนข้างจะครอบคลุมแล้วจึงไม่น่าจะมี ขอดัดออกทั้งมาตรา ๓๕/๑ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญคุณจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๓๕/๑ ผมอยากจะกราบเรียนถามอย่างนี้ครับ ว่าที่เขียนเอาไว้ว่าภายใต้สถานการณ์รัฐบาลเห็นสมควร อยากจะถามท่านรัฐมนตรีในฐานะเป็นประธานกรรมาธิการวิสามัญว่า ภายใต้สถานการณ์ใดที่ท่านบอกรัฐบาลเห็นสมควร เมื่อฐานะการคลังของประเทศหมายความว่ารัฐบาลจะไม่มีเสถียรภาพที่จะมาดำเนินการโครงการนี้หรือเปล่า เพราะเมื่อขึ้น มาตรา ๓๕ ท่านรัฐมนตรีกรุณาชี้แจงว่ารัฐบาลจะไม่ลดงบประมาณเพื่อมาลดคุณภาพหรือลดการเข้าถึงการบริการสาธารณสุข แต่ที่ท่านเขียนไว้บอกว่า เมื่อมีความจำเป็นตามฐานะการคลังของประเทศ ก็จะสามารถสถานการณ์อะไรบ้าง ที่ท่านได้คาดคิดไว้ถึงได้เขียนเผื่อไว้ตรงนี้ อีกประเด็นหนึ่งสิ่งที่ยอยากถามก็คือว่าเกณฑ์ในการที่ให้เก็บเงินบำรุงกองทุนจากบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเกณฑ์มันค่อนข้างกว้างมาก อยากจะทราบว่าในการกำหนดเกณฑ์ในอนาคตมีเพดานบังคับบ้างหรือเปล่า ก็อยากจะถามตรงนี้ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๕๖/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการครับ ขออนุญาต
 นิดเดียว ท่านอภิสิทธิ์ครับ คือเนื่องจากว่าคุณพินิจได้เสนอที่จะตัดมาตรา ๓๕/๑ ออก
 ถ้ากรรมาธิการเห็นด้วย ถ้าตัดออก สมมุตินะครับ ถ้าเห็นด้วยก็ไม่ต้องชี้แจงท่านจุด
 เพราะตัดออกไปแล้ว ถ้าตราบไต่ที่ยังไม่ได้ตัดอันนี้จำเป็นจะต้องอธิบาย เพราะจะต้อง
 เป็นกฎหมาย กรรมาธิการเสียงข้างมากถ้าเห็นด้วยกับคุณพินิจที่เสนอขึ้นมาว่า
 ตัดออกทั้งมาตรา ๓๕/๑ นี้ถ้าเห็นด้วยก็ไม่ต้องตอบท่านจุด เพราะตรงนี้จะไม่ปรากฏให้
 ไปให้บังคับต่อไป ถูกไหมครับ ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ ท่านประธานกรรมาธิการ
 ลองปรึกษาดูสิครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมไม่ทราบว่
 กรรมาธิการจะประชุมกันหรือไม่ แต่ว่าถ้าจะตัดออกนี้กระผมไม่เห็นด้วย และผมจะ
 กราบเรียนที่ไปที่มาของมาตรานี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ระบบที่เราสร้างขึ้นมามีทั้งหมดนี้เป็นระบบที่พึ่งพิง
 อิงอยู่กับระบบงบประมาณและการใช้เงินจากระบบภาษีอากรทั่วไป จริงอยู่ครับ
 ความเห็นเราจะหลากหลาย ถ้าท่านประธานถามท่านประธานกรรมาธิการ ท่านก็จะ
 บอกว่าไม่น่าจะมีปัญหาเรื่องของงบประมาณ ทำมาท่านก็คิดว่าไปได้ แต่ถ้าท่านถาม
 อีกหลายคนเขาก็อาจจะบอกว่าไม่น่าจะเพียงพอแล้วก็มี การพูดกันถึงความห่วงใย
 เรื่องการควบคุมว่าจะได้ตามคุณภาพมาตรฐานอย่างที่ควรจะเป็นหรือไม่ ที่นี้เราต้องดู
 ตามสภาพความเป็นจริง ท่านประธานครับ ในวันนี้เงินจะพอหรือไม่พออาจจะม
 ความเห็นที่แตกต่างกันอยู่ แต่ในวันข้างหน้าสิ่งหนึ่งซึ่งผมเชื่อว่าจะเกิดขึ้นก็คือว่
 งบประมาณนี้จะต้องเพิ่มขึ้นโดยลำดับ เพราะสภาพความเป็นจริงของทุกสังคมก็คือว่
 ความคาดหวังต่อคุณภาพมาตรฐานในการได้รับบริการในเรื่องของการรักษาพยาบาลนี้
 สูงขึ้นครับ ท่านคงนึกออกว่าในสภาพความเป็นจริงนี้โรคต่าง ๆ ที่เราเผชิญกันมา ๑๐ ปี
 ๒๐ ปี ๓๐ ปีนี้ ๑๐ ปีที่แล้วก็รักษาแบบหนึ่ง ๕ ปีที่แล้วก็รักษาอีกแบบหนึ่ง มาปีนี้

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๕๖/๒

ก็รักษาอีกแบบหนึ่ง ค่าใช้จ่ายอาจจะสูงขึ้นได้และความคาดหวังจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ว่าควรจะครอบคลุมโรคนั้นด้วยโรคนี้ด้วย แม้กระทั่งบางโรคขณะนี้เห็นไหมครับ มีการยกเว้นกันอยู่ นี่ก็กรรมการก็พิจารณา ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือว่า ถ้าสมมุติถึงจุดหนึ่งมีปัญหาว่าเงินอาจจะไม่พอ กับความคาดหวังหรือมาตรฐานหรือชุดสิทธิประโยชน์ที่เราคิดว่าผู้รับบริการพึงจะได้รับ ถามว่าเรามีตัวปรับอะไรบ้าง ตัวปรับแรกก็คือว่าเราจะไปเก็บค่าธรรมเนียมบริการ เพิ่มขึ้นไหม เดิม ๓๐ บาท ก็บอกเป็น ๕๐ บาท เป็น ๑๐๐ บาท เป็นอะไรอย่างนี้ กรรมการก็เห็นว่าไม่ควรเป็นช่องทางนั้นเป็นช่องทางหลัก เพราะการมีหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้าอย่างที่เรากิปรายกันไปวันนี่ ตรงนั้นไม่ควรจะมีการปรับเพิ่ม ถ้าไม่ปรับตรงนั้น เพิ่ม ๒. เราไปดึงงบประมาณมาเพิ่มเติมได้ไหม ตรงนี้ไม่มีใครมีหลักประกันไปตอบได้หรอกครับ ว่าวันนั้นสถานการณ์ความจำเป็น วันนี้เราพิจารณา กฎหมายเรื่องนี้อีกวันหนึ่งเราอาจจะพิจารณากฎหมายเรื่องการศึกษา เขาก็บอกว่ เขาก็มีสิทธิมีความสำคัญเท่าเทียมกัน สุดท้ายการตัดสินใจตรงนั้นก็เป็นเรื่องของการที่จะต้องไปตัดสินใจกันในเชิงนโยบาย แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ถ้าไม่ได้จาก ๒ ส่วนนี้ ดีไม่ดีไปกระทบเรื่องของคุณภาพมาตรฐาน แม้เราจะเขียนวรรคท้ายของมาตรา ๓๕ ไปแล้วก็ตาม เพราะฉะนั้นตรงนี้คือจุดแรกว่าอาจจะต้องเปิดช่องทางให้มีตัวปรับเพิ่มเติมอีกช่องทางหนึ่ง

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ระบบหลักประกันสุขภาพที่ดีนี้ต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม ถามว่าวันนี้ที่เราบอกว่าเราให้ทุกคนในราคา ๓๐ บาท หรือต่อไปจะให้ฟรีไม่เก็บค่าใช้จ่ายก็ตามนี้เป็นธรรมใหม่ ที่จริงเงินทั้งหมดนี้มาจากประชาชนทั้งนั้นแหละครับ เพียงแต่จะเอามาตอนเก็บภาษีหรือจะเอาตอนที่เขาเดินเข้าไปรับการรักษาพยาบาลก็ต้องถามตัวเราขณะนี้ว่าระบบภาษีอากรของเราเป็นธรรมก้าวหน้าไหม เราเก็บจากคนรวยมากระจายให้คนจนจริงหรือเปล่า ผมว่าถ้าท่านไปดูการวิจัย การวิเคราะห์ของนักเศรษฐศาสตร์จะพบว่าระบบภาษีอากรของเราปัจจุบันนี้ไม่ได้ก้าวหน้าหรอกครับ ที่คิดว่ากระจายจากคนรวยไปให้คนจนนั้นไม่จริง

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

สุทธิกานต์ ๕๖/๓

เสมอไปหรอกครับ โดยเฉพาะแนวโน้มก็คือปัจจุบันนี้ภาษีที่เพิ่มมากขึ้นก็คือภาษีทางอ้อม เช่นกรณีของภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉะนั้นเราก็บอกบางครั้งอาจมีความจำเป็นว่าเราน่าจะหาวิธีการเก็บเงินเพิ่มเติมจะเป็นลักษณะของจะเรียกภาษีเฉพาะ จะเป็นค่าธรรมเนียมพิเศษ จะเป็นค่าธรรมเนียมอะไรก็ตาม ซึ่งท่านดูข้อความนะครับ คำนี้ถึงเรื่องของหลักความเป็นธรรมและการะทางการเงินก็เปิดช่องให้เก็บได้ ไม่ได้ผูกมัดว่าต้องเก็บ

และที่สำคัญก็คือว่าถ้าจะเก็บต้องออกเป็นกฎหมาย คือต้องมาขออนุมัติสภาแห่งนี้ ถามว่าทำไมต้องเขียน ทำไมไม่ไปออกกฎหมายเลย เพราะเราต้องการให้เจตนารมณ์ชัดว่า วันนี้ในวันที่เราเริ่มต้นหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เราได้ระมัดระวัง ให้ความระมัดระวังตามสมควรว่า วันข้างหน้ามันอาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สิ่งเหล่านี้ ถ้าไม่เขียนไว้ ประเด็นก็จะมี การตีความไปว่าเหมือนกับว่าไปหลอก เริ่มต้นอย่างนี้เอาเข้าจริง ๆ ก็คือไปเก็บเงินมาจากที่อื่น เราก็คิดว่าตรงนี้แสดงเจตนารมณ์ไว้ชัดเจนน่าจะดีกว่า และก็ผมมองไม่ออกนะครับว่าเขียนเอาไว้จะมีความเสียหายอะไร เพราะถ้าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เงินพอก็ไม่จำเป็นต้องใช้ มาตรานี้ก็ไม่ได้บังคับให้ใช้ แต่เราเขียนเพื่อความยืดหยุ่นและแสดงเจตนารมณ์เอาไว้ว่า สภาแห่งนี้และทุกฝ่ายที่ได้ร่วมกันคิดวันนี้ที่จะตั้งโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งในหลายประเทศต้องล้มสลายไป เราคิดไว้ล่วงหน้าเปิดทางออกไว้หลาย ๆ ทางครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ สมาชิกครับ เนื่องจากว่ามีสมาชิกจะให้ ตัดออก เพราะเป็นการเพิ่มขึ้นมาใหม่ของกรรมาธิการ กรรมาธิการได้ชี้แจงว่ามันมีประโยชน์ น่าจะเอาไว้ และเป็นการตอบคำถามของคุณจุติไปในตัวด้วย ผมว่าการอภิปรายน่าจะยุติ ได้แล้วนะครับ ก็เหลือแต่ว่าจะลงมติกันว่าจะเอาไว้หรือเอาออก ผมจะขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญานมให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากการพิจารณา มาตรา ๓๕/๑ เป็นการบัญญัติเพิ่มขึ้นมาจากร่างเดิมโดยคณะกรรมการ มีสมาชิกไม่เห็นด้วย และตัดออก มีกรรมาธิการบางท่านยืนยันและตอบข้อซักถามของสมาชิกในข้อความที่สงสัย ก็มีปัญหาให้เราจะต้องตัดสินใจครับ ผมจะขอถามอย่างนี้ครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรตัดออก ไม่ควรเพิ่ม คือเอาออก มาตรา ๓๕/๑ ให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าน่าจะยืนยัน หรือเอาไว้ อย่างที่ท่านกรรมาธิการอภิสิทธิ์ได้ชี้แจง ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนได้ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมอยากจะ กราบเรียนว่าที่ผ่านมา ถ้าเอาตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก เรากด เห็นด้วย นะครับ ท่านอย่าทำให้สับสนเลยครับ เรายึดกรรมาธิการ เราไม่ได้ยึดวิป (Whip) รัฐบาล

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิธีที่ ๕๗/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือบังเอิญเขาเสนอมาอย่างนั้นก่อน ผมก็เลยเอาตามเหตุการณ์ปัจจุบัน ถ้าจะกลับไปทีเดิมก็ได้ไม่มีปัญหาอะไร ท่านสมาชิกครับ ใครลงคะแนนไปแล้วคอมพิวเตอร์ล้นนะครับ เอาใหม่ เอาว่า ถ้าเห็นด้วยกับการมาธิการนั้นหมายความว่าคือมาตรา ๓๕/๑ ยังอยู่ ให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าใครเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่สมาชิกเสนอ คือไม่เอาไว้ เอาออก ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย เข้าใจดีแล้วนะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อนข้างจะเรียบร้อยแล้วนะครับ ผมปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงคะแนนนะครับ มติให้เอาออก ไม่เพิ่ม ๒๔๓ เอาไว้ตามที่กรรมาธิการเพิ่ม ๗๗ เป็นอันว่ามาตรานี้ที่ประชุมเห็นสมควรตัดมาตรา ๓๕/๑ ออก

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วัชร ๕๗/๓

ต่อไปเชิญเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕/๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นเชิญเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข
มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดใจเชิญเลยครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน ดิฉัน สารี
อ๋องสมหวัง กรรมาธิการ ตัวแทนจากภาคประชาชน จริง ๆ ก็ไม่ได้ตั้งใจมากมายใหญ่โตนะคะ
แต่คิดว่าเนื่องจากในมาตรา ๓๗ นี้ พูดแต่เพียงว่าให้มีการกันเงินไว้ไม่เกินร้อยละ ๑ ซึ่งภาค
ประชาชนเองก็กังวลนะคะว่า ถ้าไม่เกินร้อยละ ๑ อาจจะกันไว้แค่ ๐.๐๐๑ หรือว่าอาจจะ
น้อยมาก อาจจะไม่เพียงพอได้ ก็คิดว่าเนื่องจากว่าไม่ได้มีปัญหอะไรมาก ถ้าทางกรรมาธิการ
เสียงส่วนใหญ่จะปรับแก้เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ก็จะเป็นประโยชน์กับในส่วนของประชาชน
ซึ่งต้องเรียนว่าที่ผ่านมาเรามีกรณีของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการไปใช้บริการ
โดยที่ต้องเรียนว่าไม่ใช่เป็นความผิดของผู้ให้บริการด้วย อย่างเช่น หลายกรณีที่เกิดขึ้น
ไม่ว่ากรณีตัวอย่างคนใช้ตาบอดที่บ้านแพ้วก็ดี หรือกรณีคนใช้ห้องในปัจจุบันที่กำลังเป็นปัญหา
เมื่อไม่กี่อาทิตย์ที่ผ่านมาก็ดี -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุณิสา ๕๘/๑

กรณีเหล่านี้เมื่อสืบไปแล้วจริง ๆ อาจจะไม่มีการผิดเลย ทุกท่านทำตามกระบวนการทางการแพทย์หมดเลยนะค่ะ แล้วก็มาตรา ๓๗ ก็จะช่วยมากทีเดียวที่จะทำให้เกิดกระบวนการไม่ไปฟ้องร้อง เนื่องจากว่ามีกรณีชดเชยที่เป็นธรรมกับผู้เสียหายนะค่ะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าอยากให้ปรับถ้อยคำเพียงเล็กน้อยที่จะสร้างหลักประกันให้กับประชาชนว่าเมื่อไปใช้บริการแล้วได้รับผลกระทบหรือเกิดความเสียหาย มีกระบวนการชดเชยที่เป็นธรรมหรือมีเงินที่เพียงพอ แทนที่เราจะเขียนว่าไม่เกินร้อยละ ๑ น่าจะเขียนว่าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ เพื่อที่จะสร้างหลักประกันให้กับประชาชนในการไปใช้บริการแล้วก็เพื่อที่จะสร้างหลักประกันเรื่องความเพียงพอในงบประมาณที่จะใช้ในกรณีเหล่านี้ ก็คงจะขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเท่านั้นค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านขอแสดงความเห็นแล้ว แต่ไม่ตั้งใจที่จะโหวตนะค่ะ ให้เป็นไปตามนี้ไหมครับ ท่านได้ให้ความเห็นให้เป็นไปตามกรรมวิธีการหรือยังตั้งใจจะโหวตครับ เพียงแต่ความเห็นท่านได้ให้แล้วนะค่ะ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานคะ คืออย่างน้อย ๆ ก็ขอให้มีการบันทึกนะค่ะว่า เงินที่จะใช้ในเรื่องนี้ควรจะเพียงพอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือขอเรียนท่านสมาชิกและกรรมวิธีการนะค่ะ การอภิปรายของเราในสภานี้มีการบันทึกไว้ทุกถ้อยคำวันแต่จะขอถอนคำใดคำหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการขอลอนั้นะค่ะ แม้แต่ถ้าหากบันทึกนะค่ะ ที่เราพูดขอบคุณครับ สบายใจได้ครับ เชิญครับ มาตราต่อไปเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ หน่วยบริการ และมาตรฐานบริการสาธารณสุข ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น ต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อครับ

สพ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

สุณิสสา ๕๘/๒

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๖ คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการ
สาธารณสุข มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มีการแก้ไขของสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการที่สงวนครับ เชิญครับ

นายบุรณชัย สมุห์ทกั (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
บุรณชัย สมุห์ทกั นะครับ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย จริง ๆ ในหมวดที่ ๖ ว่าด้วย
คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขนั้นถือว่าเป็นหมวดที่ว่าด้วย
หลักประกันพื้นฐานที่สำคัญที่สุดครับ เพราะว่าหลักประกันสุขภาพจะถือเป็นความมั่นคง เวลา
เจ็บไข้ได้ป่วยไม่ได้ถ้าหากปราศจากคุณภาพมาตรฐานที่ดีของบริการที่ได้รับครับ เพราะฉะนั้น
ในส่วนของคณะกรรมการ ที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้ให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและ
มาตรฐานบริการสาธารณสุขนั้น จึงทำหน้าที่เป็นเหมือนกับกลไกกำกับคุณภาพมาตรฐานและ
กลไกกำกับอันนี้ก็ยังมีอำนาจถึงอนุญาตตุลาการในการที่จะพิจารณาคุณภาพมาตรฐานของ
สถานบริการด้วยครับ เพราะหากปราศจากกลไกส่วนนี้แล้ว หลักประกันสุขภาพก็จะไม่ต่างจาก
ระบบสงเคราะห์หอนาตาใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในส่วนของคณะกรรมการนั้นเราเชื่อว่าหน่วย
บริการที่จะมาเป็นคู่สัญญากับสำนักงานหลักประกันสุขภาพในอนาคตน่าที่จะมีจำนวนไม่น้อย
ที่เป็นหน่วยบริการที่อยู่ในสังกัดของกระทรวงสาธารณสุขครับ นั่นคือโรงพยาบาลในระดับชุมชน
อำเภอ ศูนย์จังหวัด โรงพยาบาลทั่วไปนั่นเอง ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับท่านประธานครับ เมื่อ
คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขจะต้องรับรองคุณภาพ
มาตรฐานของหน่วยบริการที่เป็นคู่สัญญาหลักภายใต้พระราชบัญญัตินี้ที่พระราชอำนาจ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๕๙/๑

เมื่อมีกรณีที่มีผู้ร้องเรียนเข้ามายังคณะกรรมการว่าสถานบริการแห่งใดแห่งหนึ่งมีคุณภาพมาตรฐานที่ย่อยหย่อนลงไปอาจจะทำให้ญาติประสบกับการได้รับคุณภาพไม่ดีอาจจะถึงแก่ชีวิต จึงมีความสำคัญครับที่กลไกส่วนนี้จะต้องทำงานได้เต็มที่ นั่นก็คือทำงานอย่างเป็นกลางตรงไปตรงมา ปัญหาอยู่ที่ว่าถ้าหากว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการที่มาจากส่วนราชการเป็นหลัก มีความจำเป็นเหลือเกินครับ ที่ประธานของคณะกรรมการชุดนี้จำเป็นที่จะต้องเป็นประธานที่สามารถที่จะทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียหายกับคู่กรณีทุกฝ่ายได้ ปัญหาก็คือว่าถ้าหากประธานกรรมการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นปลัดกระทรวงสาธารณสุข ความเป็นกลางส่วนนี้อาจจะหายไป เมื่อหน่วยบริการที่ได้รับข้อร้องเรียนนั้นเป็นหน่วยบริการที่อยู่ในสังกัดของประธานกรรมการครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากลไกการตรวจสอบที่ทางคณะกรรมการมีการเสียงข้างน้อยได้เสนอคำแปรญัตติไว้ นั้น ก็คือให้กระบวนการคัดสรรประธานนั้นมาจากการคัดเลือกของคณะกรรมการ สิ่งที่จะได้รับขึ้นมาก็คือประธานกรรมการชุดนี้ก็จะได้บุคคลที่ได้รับความไว้วางใจจากกรรมการทุกท่าน สามารถดำรงตำแหน่งหน้าที่ได้ด้วยอย่างยุติธรรมนะครับ อันนี้ที่จริงก็คล้าย ๆ กับ สสร. ท่านประธานครับ ก็ได้คนดีเข้ามาครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพียงแต่ติดใจจะไม่เอาตำแหน่งปลัดมาเป็นประธาน อยากจะให้เลือกกันเองในหมู่กรรมการ เชิญเลยครับ คุณหมอลครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณคะท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย จริง ๆ ก็ไม่ค่อยอยากอภิปรายในมาตรานี้นะคะ แต่เหมือนกับว่าในมาตราที่ผ่านมาในเรื่องขององค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในส่วนที่เกี่ยวกับสภาวิชาชีพ ท่านประธานสัญญาว่าตรงนั้นมาแล้ว ตรงนี้มีแล้วก็จริงคะท่านประธานคะ ในส่วนที่เรียกว่า (๔) ของมาตรา ๔๔ นี้ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขตรงนี้ เพราะว่ามองเห็นว่าผู้แทนประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผดุงครรภ์ ทันตกรรม เภสัชกรรมและเวชกรรม

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๕๙/๒

วิชาชีพละ ๑ คน ทางกรมการเสียด่วนใหญ่บอกว่าคนเหล่านี้รวมกันแล้วให้เลือกเหลือแค่ ๑ คน ซึ่งตรงนี้ ตรงเรื่องของมาตรฐานดิฉันถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเรื่องใหญ่พอสมควร ถึงแม้ว่าจะมีเลขาธิการแต่ละสภาวิชาชีพอยู่ในองค์ประกอบแรกใน (๒) ก็แล้วแต่ แต่ว่าตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งว่าเป็นตัวแทนของผู้ที่ประกอบวิชาชีพในสาขาสภาวิชาชีพต่าง ๆ ที่ดิฉันอยากจะให้ทางท่านประธานกรมการเสียด่วนใหญ่ทบทวนว่าส่วนตรงนี้เมื่อในส่วนของกองทุน องค์ประกอบของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติก็ไม่ได้มีส่วนที่เป็นสภาวิชาชีพได้เข้าไปมีส่วนให้ความเห็นความคิดอะไรตรงนั้นแล้ว ในส่วนของการดูแลเรื่องมาตรฐาน ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานของแพทยมาตรฐานของพยาบาล มาตรฐานของเภสัชหรืออะไรก็แล้วแต่ที่เป็นสภาวิชาชีพ เขาเหล่านั้นน่าจะเป็นผู้ที่รู้เรื่องรายละเอียดได้ดีกว่าว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ คงไม่ได้มองแค่เฉพาะว่าเลขาธิการของสภาวิชาชีพต่าง ๆ เท่านั้นที่จะดูแลตรงนี้ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันก็คงเพียงแค่ทบทวนที่ท่านประธานกรมการเสียด่วนใหญ่ได้พูดว่ามีอยู่แล้วตรงนั้น อยากจะให้ท่านอธิบายอีกครั้งว่าเพียงพอหรือคะ ที่จะให้ตัวแทนหรือว่าผู้แทนผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผดุงครรภ์ ทันตกรรม เภสัชกรรม และเวชกรรมรวมแล้วเหลือแค่ ๑ คน ตรงนั้นดิฉันว่าไม่น่าจะเพียงพอ เพราะแต่ละมาตรฐานวิชาชีพนั้นผู้ที่เชี่ยวชาญที่เป็นตัวแทนเขาจะเป็นคนปกป้องและคอยดูแลให้คนเหล่านั้นด้วยนะคะ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ก็เป็นส่วนที่ดิฉันอยากขอให้ทางกรมการเสียด่วนใหญ่หรือเสียด่วนใหญ่นั้นช่วยดูอีกครั้งในส่วน (๑) เรื่องของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเดิมที่เป็นเรื่องของทางกรมการเสียด่วนข้างมากบอกให้เป็นประธานกรมการเสียด่วนมองเห็นว่าตรงจุดนี้ซึ่งกรมการเสียด่วนคำแปรญัตติ ท่านกรมการเสียด่วนบวรชัยก็ได้พูดไปแล้วนะคะว่าในส่วนนี้ควรจะเป็นการเลือกกันเองน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าที่จะให้กำหนดออกมาว่าเป็นข้าราชการเท่านั้นที่จะมาเป็นประธานกรรมการ ดิฉันคงมีข้อคิดเห็นในส่วนมาตรา ๔๔ เพียงเท่านั้นคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานกรมการเสียด่วนชี้แจงครับ

๑๓๗

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

พทหาย ๖๐/๑

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมการ
วิสามัญระดับ รับ อยากจะเรียนชี้แจงท่านกรรมการเสียข้างน้อยว่า ในส่วนของ
ทางด้านปลัดกระทรวงสาธารณสุขนั้นถึงแม้จะเป็นข้าราชการก็จริง แต่ว่าโดยศักดิ์
และศรีของการที่เป็นผู้บริหารในระดับสูงสุดของฝ่ายข้าราชการประจำ ผ่านการทำงาน
ผ่านการผลักดัน ร่วมคิดร่วมทำนโยบายทางด้านสุขภาพระดับ และยิ่งภายใต้
การปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมที่กำลังจะเกิดขึ้น กระทรวงสาธารณสุข
จะมีบทบาทสำคัญในแง่ของการที่จะเป็นผู้ดูแลเรื่องเกี่ยวกับนโยบายทางด้านสุขภาพ
โดยองค์รวม บทบาทในแง่ของการที่เป็นเจ้าของโรงพยาบาลจะลดน้อยถอยลงไป
เป็นลำดับ สถานพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบันนี้ในอนาคตอันใกล้
ก็จะได้มีการแปรเปลี่ยนไปเป็นองค์การมหาชน ซึ่งจะมีความเชื่อมโยงติดต่อกับ
องค์กรท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นที่โรงพยาบาลเหล่านั้นตั้งอยู่มากยิ่งขึ้น
เพราะฉะนั้นบทบาทกระทรวงสาธารณสุขในอนาคตอันใกล้จะเป็นบทบาทในเชิง
ของการดูแลภาพรวมทางนโยบายทางด้านสุขภาพ เพราะฉะนั้นการให้ปลัดกระทรวง
สาธารณสุขเป็นประธานคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการ
สาธารณสุขจึงเป็นเรื่องที่สมควรอย่างยิ่งนะครับ สำหรับในส่วนของคุณวณิชกร
วิชาชีพนั้นต้องเรียนว่าเลขาธิการของสภาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทันตแพทยสภา
แพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม เหล่านี้ล้วนเป็นตัวแทนของสภา
วิชาชีพได้อย่างแท้จริง เพราะสภาวิชาชีพเหล่านี้มาจากการคัดสรรเลือกตั้งโดย
บุคคลในวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านั้น ผู้ที่เป็นเลขาธิการเปรียบเสมือนคนที่บริหารจัดการ
สำนักงานของสภาวิชาชีพ เพราะฉะนั้นการเป็นตัวแทนของสภาวิชาชีพของ
เลขาธิการของทั้ง ๔ สภาจะได้ถือและคิดว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสมในการที่จะร่วม
ในการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่ามาตรานี้
มีทั้งเพิ่ม มีทั้งขอแก้ไข มีทั้งตัดออก ผมคิดว่าผมจะถามโปรดเป็น ๒ ลักษณะนะครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พทพย ๖๐/๒

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกเข้ามาใช้สิทธิครับ
คืออย่างนี้นะครับ ผมจะถามว่าให้เป็นไปตามกรรมาธิการ ก็กดคำว่า เห็นด้วย
ถ้าเป็นไปตามผู้แปรญัตติหรือจะขอเปลี่ยนแปลงก็ค่อยว่าจะเอาของใคร แต่ถ้าเสียง
เป็นไปตามกรรมาธิการชนะก็จบสำหรับผู้แปรญัตติหรือผู้มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ขอเชิญสมาชิกเข้ามาใช้สิทธิครับ ประจําที่นะครับ ต่อไปนี้ผมจะขออนุญาต
ในมาตรา ๔๔ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ โปรดกดคำว่า เห็นด้วย
ถ้าผู้ใดไม่เห็นด้วยกับแปรญัตติตามที่มิใช่ข้อเสนอ ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ท่านสมาชิกครับ ผลการลงคะแนนออกมาแล้วนะครับ เห็นด้วย
กับกรรมาธิการ ๒๗๑ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๗๘ ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของ
คณะกรรมาธิการครับ เป็นการจบมาตรา ๔๔ นะครับ

สพ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เพทยา ๖๐/๓

เชิญเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณหมอฟรพิชญ์

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานคะ ในมาตรา ๔๖ นี้
ดิฉันเองได้ขอสงวนความเห็นไว้ในส่วนของ (๔) ของมาตรานี้ ในส่วนต้น ๆ ของ (๔) นั้น
จริง ๆ แล้วก็คงเหมือนกับที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้แก้ไข แต่ส่วนที่ดิฉันได้แปรญัตติ
ที่ต่างออกไปและคิดว่าจะจำเป็นที่ควรจะมีเขียนไว้ เพราะว่าที่ดิฉันได้แปรก็คือ และ
เผยแพร่รายงานและคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ประชาชนได้ทราบโดยวิธีการอื่นตามที่เห็น
สมควร ตรงนี้ดิฉันมองเห็นอย่างนี้คะท่านประธาน ในส่วนของดิฉันเองในส่วนที่ดิฉันเคย
คลุกคลีหรือเคยทำงานเกี่ยวกับทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุข ในส่วนจากโรงพยาบาล
ต่าง ๆ หรือแม้จะไปดูที่สถานีนานามัย ดิฉันได้สังเกตพบว่าประชาชนเองนั้นเวลาเรามีติด
ประกาศอะไร ติดประกาศไว้ที่ใดก็ได้แล้วแต่ แม้จะเป็นที่ อบต. หรือที่ไหนก็ได้แล้วแต่ ประชาชน
ส่วนใหญ่ก็จะไม่รู้จักที่จะไปอ่านหรือจะไปดู มักจะเขียนตัวโต ๆ เรื่องของสุขอนามัย
ต่าง ๆ ประชาชนส่วนใหญ่จะไม่ไปอ่านหรอกคะ ยากมาก มุมอนามัย มุมสุขอนามัย
ก็จะไม่มีใครไปดู เพราะฉะนั้นเวลาติดประกาศหรือบอกอะไรที่เกี่ยวข้องกับในส่วนนี้
เรื่องของการรายงานผลการตรวจตราหรือการควบคุมคุณภาพมาตรฐานของ
สถานบริการหรือหน่วยบริการต่าง ๆ ถ้ามองจริง ๆ แล้วพอไปแปะ ๆ ตามองค์กร
ต่าง ๆ ที่ว่านั้น ถ้ามองว่าประชาชนคนไหนจะได้รับทราบหรือรับรู้บ้าง -----

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วชิราภรณ์ ๖๑/๑

เพราะฉะนั้นดิฉันเปิดทางออกว่าสมควรอย่างยิ่งที่ควรจะมีช่องทางอื่นที่จะทำให้ประชาชนนั้นได้เข้าใจและได้รับรู้ข่าวสารบริการไหนหรือหน่วยบริการไหนที่มีคุณภาพต่อมาตรฐาน ไม่ควรที่จะไปลงทะเบียนอีกแล้ว อะไรอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจุดนั้นก็คือทางออกที่ดิฉันเห็นว่าน่าจะมีการเพิ่มเติมเผยแพร่รายงานและคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ประชาชนได้ทราบโดยวิธีการอื่นตามที่สมควร ที่ดิฉันยกตัวอย่าง เช่น ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ท่านประธานอาจจะได้มีโอกาสได้ไปดูเขาจะมีเรียกว่าสื่อเสียงตามสายต่าง ๆ เหล่านี้ก็ควรจะได้มีการประกาศไป หรือแม้กระทั่งวิทยุท้องถิ่นต่าง ๆ ทางสถานีโทรทัศน์หรืออะไรก็แล้วแต่ วิทยุท้องถิ่นรายการลูกทุ่งพัฒนาเข้า ๆ ของบ้านดิฉันจังหวัดนราธิวาสชาวบ้านฟังกันมากเลย เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ถ้าได้มีการเผยแพร่ในส่วนตรงนั้น ชาวบ้านบ้านดิฉันไม่ใช่ว่าจะรู้หนังสือกันทุกคนหรืออ่านหนังสือได้ทุกคน เขาจะเข้าใจมากกว่า แล้วก็คิดว่าถ้าเราคิดว่าจะเป็นประโยชน์ ดีกว่าไปแปะตามแถว อบต. ด้วยซ้ำ เพราะดิฉันเชื่อว่าชาวบ้านไม่ค่อยไปดูหรือไปอ่าน แล้วยังเป็นแผ่นรายงานเยอะเยอะ ยิ่งไม่อ่านใหญ่เลย เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันขอเป็นทางออกว่าน่าจะขอเพิ่ม และก็อยากจะให้ท่านประธานกรรมการช่วยทบทวนนะค่ะ สงสารประชาชนที่เขาค้นหนังสือไม่ค่อยได้ หรือฟังก็ยังไม่ค่อยดี แต่ว่าถ้าได้ฟังภาษาท้องถิ่นของเขาจากวิทยุกระจายเสียง จากอะไรก็แล้วแต่ดิฉันว่าน่าจะเป็นประโยชน์ตรงนี้มากกว่า แล้วก็เป็นการที่ได้ควบคุมมาตรฐานคุณภาพการบริการทางอ้อมได้ดีกว่าที่จะไปแปะแค่รายงาน ดิฉันเชื่อว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้อ่าน แม้กระทั่งคนทั่ว ๆ ไปที่มีการศึกษาดี ดิฉันว่าประกาศต่าง ๆ ไม่ทราบว่าจะได้อ่านกันแค่ไหน ไม่ค่อยมีใครอ่านหรอกค่ะ เพราะฉะนั้นสื่อต่าง ๆ ที่น่าจะเป็นสื่อที่กระจายถึงหูของประชาชนโดยตรงน่าจะเป็นสิ่งที่ควรจะได้รับพิจารณา เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เพียงแค่เพิ่มเติมในวรรคท้ายเท่านั้นเอง วรรคต้น ๆ ดิฉันเขียนเหมือนกรมการเสี่ยงส่วนมากอยู่แล้วค่ะ ขอเพิ่มวรรคท้ายที่ว่า และเผยแพร่รายงานและคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ประชาชนได้ทราบโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควรเท่านั้นค่ะ ขอให้พิจารณาทบทวนด้วยค่ะ ขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความเห็นกรมการ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ
กรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์นะครับ ในฐานะกรมการ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

วชิราภรณ์ ๖๑/๒

ที่ขอสงวนความเห็น มาตรา ๔๖ (๔) หลักการก็เป็นหลักการที่ดี คือการเผยแพร่รายงานผลการตรวจตราแล้วก็การควบคุมคุณภาพมาตรฐานครับ ปัญหาที่มีอยู่เรื่องของรายละเอียดวิธีการว่าจะเผยแพร่อย่างไร หลักใหญ่ตรงนี้ก็เห็นตรงกันครับ ก็คือว่าที่หน่วยบริการหรือเครือข่ายที่หนึ่ง แล้วก็องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกที่หนึ่ง แต่ว่าถ้อยคำที่ทางกรมมาธิการเสียงข้างมากใช้กับถ้อยคำที่กระผมใช้จะแตกต่างกัน และผมคิดว่าถ้อยคำของกระผมน่าจะมีปัญหาน้อยกว่า

ประการแรกครับท่านประธาน ก็คือเรื่องของกาที่จะไปติดไว้ที่ท้องถิ่น ของกรมมาธิการเสียงข้างมากนั้นเขียนว่า ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ ซึ่งหน่วยบริการหรือเครือข่ายหน่วยบริการนั้นตั้งอยู่ แต่ของผมนะใช้คำว่า อบต. เทศบาล สำนักงานเขต ในกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา เพราะถ้าเขียนว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เฉย ๆ ที่ อบจ. ก็ต้องไปติดด้วย เพราะ อบจ. จะพื้นที่ทับซ้อนกับเทศบาลและ อบต. ในขณะที่เราเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปทำเช่นนั้น

ประการที่ ๒ พื้นที่ในกรุงเทพมหานคร ถ้าท่านใช้คำว่า ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็คือต้องไปติดที่ กทม. ไม่ว่าจะเป็นยุมนบุรี หรือตลิ่งชัน ภาษีเจริญ ก็ต้องไปติดที่ กทม. ซึ่งผมเห็นว่าไม่น่าจะสมกับเจตนารมณ์ ผมบอกว่ากรณี กทม. ติดที่สำนักงานเขตจะเหมาะกว่า คนอยู่บางกะปิก็ไปดูสำนักงานเขตบางกะปิ คนอยู่บางแคก็ไปดูสำนักงานเขตบางแค ไม่ใช่ทุกคนต้องไปดูที่เสาชิงช้าหรือ กทม. ซึ่งผมว่าไม่สะดวกเลย นี่คือข้อแตกต่างข้อแรก -----

ข้อที่ ๒ ชุดที่ ๒ ที่บอกว่าติดที่ท้องถิ่น ผมให้เฉพาะท้องถิ่นที่หน่วยบริการนั้นตั้งอยู่ ไม่ใช่ว่าไปถึงเครือข่ายด้วยเพราะอะไร เพราะต้องทำความเข้าใจว่าเครือข่ายหน่วยบริการอาจจะข้ามตำบล อำเภอ หรือแม้กระทั่งจังหวัด ที่นี้ถ้าท่านบอกว่าสมมุติมีรายงานของกรณีสมมุติจะครับว่าเป็นโรงพยาบาลในตำบลแห่งหนึ่งที่จังหวัดเชียงใหม่ บังเลิกละสถานบริการแห่งนั้นอยู่ในเครือข่ายเดียวกับสถานบริการอื่น ซึ่งอาจจะมาอยู่ที่กรุงเทพด้วย ก็เลยต้องติดหมดทั้ง กทม. ทั้งที่ เชียงใหม่ ทั้ง อบจ. ทั้ง อบต. ซึ่งจะยุ่งยากมาก ผมเห็นว่าตามเจตนารมณ์ ๒ ที่ถูกแล้ว คือตัวสถานบริการกับเครือข่าย ๑ กับ ๒. เอาท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนจริง ๆ เฉพาะตัวนั้น ๆ ไม่ให้เกิดความวุ่นวาย ซ้ำซ้อน ผมว่าเจตนารมณ์ตรงกันอยู่แล้ว แต่ว่าผมว่าร่างของกรรมาธิการเสี่ยงข้างมากค่อนข้างจะขาดความละเอียดรอบคอบสักนิดหนึ่งที่จะทำให้เกิดปัญหาตามมาอย่างที่ผมได้กราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการครับ เชิญเลยครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ ครับ เนื่องจากว่าการที่ส่งความเห็นของท่านกรรมาธิการทั้ง ๕ ท่านนั้น เป็นการส่งความเห็นในช่วงท้ายของการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว หลังจากนั้นกรรมาธิการส่วนใหญ่เองไม่ได้มีโอกาสที่จะได้ฟังความเห็น เมื่อสักครู่นี้หลังจากที่ทางท่านกรรมาธิการเสี่ยงข้างน้อยได้อภิปรายความเห็นต่าง ๆ เหล่านั้นแล้ว กรรมาธิการเสี่ยงข้างมากซึ่งอยู่ ณ ที่นี้ ก็ได้เห็นว่าถ้าหากจะระบุไปให้ละเอียดเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการที่จะถือปฏิบัติของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานก็น่าจะสามารถทำให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ก็เห็นพ้องกับการที่จะสามารถปรับปรุงตามที่คณะกรรมการเสี่ยงข้างน้อยเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวมถึงแพทย์หญิงพรพิชญ์ด้วยหรือเปล่าครับ
ที่ให้เผยแพร่

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เป็นการเห็นพ้องตามการเสนอของคณะกรรมการคณะแรก คณะของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ คุณหมอบุรณชัย ท่านปรีชา มุสิกกุล คุณหมอชลน่าน ท่านสุภา และท่านสุรวิทย์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญเลยครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันเห็นด้วยกับแพทย์หญิงพรพิชญ์ที่ว่า ถ้าเราจะปิดประกาศอย่างเดียว เมื่อปิดประกาศแล้ว ที่ดิฉันเห็นตอนที่ดิฉันปฏิบัติงานอยู่ที่โรงพยาบาล เมื่อปิดประกาศก็จะมีญาติหรือว่าเด็กที่มาโรงพยาบาลอีก ผ่นตกก็ขาด แล้วประชาชนก็ไม่ค่อยได้อ่าน ปัจจุบันนี้ตามจังหวัดต่าง ๆ จะมีเคเบิลทีวีและมีสื่อมากมาย มีรายการวิทยุ อย่างเช่นที่สมุทรสงครามก็จะมี ๑๐๗.๕ ก็จะมีเจ้าหน้าที่ของสาธารณสุขไปออกบรรยายทุกเย็น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าควรที่จะออกทางสื่อหลาย ๆ อย่าง ไม่ใช่จะปิดประกาศอย่างเดียว ขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวเอาอย่างนี้ เพื่อให้การลงมติของเราจะได้ไม่สับสน เนื่องจากกรรมาธิการยอมแก้ไขตามผู้แปรญัตติชุดแรกคือ ท่านอภิสิทธิ์กับคณะ เพราะฉะนั้นให้เลขาธิการลองอ่านข้อความหลังจากเปลี่ยนแปลงแล้ว จะได้เป็นข้อความที่สมบูรณ์ ต่อไปผมจะได้ถามเฉพาะข้อความที่คุณรังสิมาสนับสนุนคุณพรพิชญ์ เชิญเลยครับ ท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๖ มี ๔ วงเล็บ ผมขออนุญาตอ่าน (๔)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (๔) ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : (๔) รายงานผลการตรวจตราและการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานหน่วยบริการ และเครือข่ายหน่วยบริการต่อคณะกรรมการ พร้อมทั้งปิดประกาศรายงานดังกล่าวและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๕๗ ไว้ในที่ที่เปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ ที่ทำการของหน่วยบริการหรือเครือข่ายหน่วยบริการนั้น และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล สำนักงานเขตในกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ในท้องที่ซึ่งหน่วยบริการนั้นตั้งอยู่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

นภัสสร ๒๒/๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตระนงะครับ ก็เหลือของแพทย์หญิงพรพิชญ์
ที่จะให้เพิ่มออกมา ผมจะถามมตินะครับ คุณพรพิชญ์ครับ

- ๒๓/๑

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย เมื่อที่ทางกรรมการถึงแม้จะเห็นด้วยจากทางที่กรรมการอภิสิทธิ์ ซึ่งเป็นเสียงส่วนน้อย ได้แปรญัตติเพิ่มเรื่องของสำนักงานเขตในเขต กทม. แต่ว่าดิฉันอยากจะให้ท่านประธาน กรรมการได้พิจารณาอีกครั้ง ว่าคน กทม. หรือคนในเขตเมืองจะต่างกับคนชนบท เขาไม่รู้ แต่วิธีการที่เราใช้สื่ออื่น ๆ ในการโฆษณาประกาศเรื่องของคุณภาพสถานบริการ มันจะทำให้ช่วยคนชนบทได้มาก เพราะคนเหล่านั้นเขาไม่รู้ แล้วอันนี้คือการควบคุมทางอ้อมที่ไม่ทำให้หน่วยบริการนั้นปฏิบัติหรือประพฤติอะไรที่มันไม่ถูกไม่ควรกับประชาชน ซึ่งเป็นผู้ที่ด้วยโอกาส และเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศด้วย ดิฉันอยากให้ทบทวน เพราะเป็นการเพิ่มเติมข้อความ เพื่อที่จะทำให้การที่ได้ประกาศเผยแพร่เรื่องการควบคุมมาตรฐานให้ชัดเจนเท่านั้นเอง มันจะดีกว่า เหมือนกับที่เราเห็นนะคะว่าในท้องถิ่นทางไกลเขาจะไม่อ่าน แล้วยังเป็นประกาศ ตรวจตรารายงานเขายังไม่อ่านใหญ่เลย ดิฉันเชื่อว่าแม้กระทั่งข้าราชการในจังหวัด ยังไม่อ่านเลยคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เหตุผลไปในรอบแรกแล้วนะครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมการ) : เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะขอเพิ่มเติม ดิฉันยังไม่ได้ยินเหตุผลนะคะว่าทำไมท่านถึงไม่ต้องการให้มีส่วนตรงนี้ อย่างน้อย ถ้าท่านมีเหตุผล แล้วดิฉันพอรับได้ก็ไม่มีปัญหาอะไรคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานกรรมการครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ ครับ คือในเหตุผลที่ทางท่านกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ได้เสนอมานั้น ในประโยคสุดท้ายซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเผยแพร่รายงานและคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ประชาชน ได้ทราบ คือถ้าหากเขาได้ดูใน (๖/๑) ซึ่งได้พูดถึงเรื่องการสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบ การเผยแพร่ข้อมูลกับประชาชน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการเข้ารับบริการสาธารณสุข ตรงนั้นก็ได้เห็นเป็นเจตนารมณ์ว่า ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมคุณภาพ และมาตรฐานหน่วยบริการ สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาระบบการเผยแพร่ข้อมูล

กับประชาชนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้มีการมาเพิ่มเติมใน (๔) นี้ แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้เพิ่มเติมแล้วจะไม่ได้มีการทำการเผยแพร่ แต่ว่าเป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมการควบคุมคุณภาพจะได้พัฒนาระบบการเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฟังคำชี้แจงแล้วพอใจไหมครับ พอรับได้นะครับ
ถ้าอย่างนั้นต่อเลยครับท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อดีครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อดีครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อดีครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การกำกับมาตรฐานหน่วยบริการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อดีครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มีการรวมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น เชิญครับ ต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดติดใจ ต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๙/๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีการรวมการ
ขอสงวนความเห็น

สผ ๒๔/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๖๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีติดใจนะครับ เห็นไม่ยกมือ ขออภัย

เชิญเลยครับ ผมคงมองไม่เห็นนะครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธาน
ดิฉัน สารี อ๋องสมหวัง กรรมาธิการฝ่ายประชาชน อยากจะเรียนว่าจริง ๆ มาตรา ๕๙/๒
ถ้าเขียนแบบนี้ไม่เขียนเลยก็ได้เนอะ เพราะว่าเราไม่ได้ระบุระยะเวลาที่ชัดเจนว่า
เจตนารมณ์ที่จะทำให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ นอกจากการทบทวน
ครั้งละ ๑ ปีแล้ว ยังมีความจำเป็นว่าจริง ๆ แล้วเรื่องนี้เจตนารมณ์หรือว่าจุดยืนของรัฐบาล
และรวมทั้งจุดยืนของสภาผู้แทนในเรื่องของการที่จะบริหารจัดการ เพื่อที่จะทำให้เกิด
ความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการ ดิฉันคิดว่ามาตรานี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรา ๙
มาตรา ๑๐ ที่เราได้พิจารณาไปแล้ว เพราะฉะนั้นการที่มาตรา ๕๙/๒ ไม่ได้ระบุระยะเวลา
ที่ชัดเจนว่าจะมีทิศทางในการรวมการบริหารจัดการอย่างไร เพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิภาพ
และให้เกิดความเท่าเทียมกันของประชาชนในการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข
จะเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นในส่วนของฝ่ายประชาชนเองมองว่า จะทำอย่างไรที่
ระยะเวลาในการทบทวนครั้งละ ๑ ปี น่าจะมีระยะเวลาที่สั้นสุด ๕ ปี หรือ ๔ ปี
หรือควรจะมีระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจน ก็ขอแสดงความเห็นตรงนั้น
ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ บอกไม่ต้องเขียน
ก็ได้ หรืออย่างไรครับ เชิญประธานครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ สำหรับความแตกต่างของมาตรา ๕๙/๒ ในความเห็นของคณะกรรมาธิการ
เสียงข้างมากกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ก็คืออยู่ตรงที่ระยะเวลาที่ว่า
ในส่วนระยะเวลาของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากนั้นไม่ได้กำหนดว่าให้ขยาย

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๖๔/๒

ระยะเวลาครั้งละ ๑ ปี ได้ไม่เกินกี่ครั้ง แต่ในส่วนของคณะกรรมการเสียงข้างน้อย ให้กำหนดว่าขยายระยะเวลาได้ครั้งละ ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๔ ครั้ง ซึ่งในประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นที่อาจจะนำไปสู่การที่ต้องสรุปว่าให้มีการรวมการบริหารจัดการตามมาตรา ๑๐ ระหว่างสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กับสำนักงานประกันสังคม ถึงแม้ว่าสถานการณ์ของการเตรียมความพร้อมอาจจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงก็ตาม เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและเป็นความเป็นจริงว่าการเตรียมการต่าง ๆ ของการจัดบริการสุขภาพนั้นได้มีการเตรียมความพร้อมอย่างแท้จริงแล้ว เพราะฉะนั้นส่วนคณะกรรมการเสียงข้างมากจึงขอให้ไม่ระบุว่ามี การขยายได้ไม่เกินกี่ครั้ง เพราะว่าเพื่อจะได้เป็นการเปิดช่องให้คณะกรรมการประกันสังคมและคณะกรรมการประกันสุขภาพได้มีความพร้อมในการตกลงกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอรับได้นะครับ ยังติดใจไหมครับ
ที่จะเอาออก เชิญครับ

นางยุพดี ศิริสินสุข (กรรมาธิการ) : คงจะเป็นประเด็นเกือบสุดท้ายแล้วนะคะ เพราะว่าเกือบจะหมดแล้ว อันนี้เป็นความหนักใจของภาคประชาชนในการที่จะเห็นการสร้างหลักประกันที่มีความจริงใจในการจะทำให้มันเกิดขึ้น แล้วก็เกิดเป็นหลักประกันของประชาชนทั้ง ๖๓ ล้านคน แล้วมันเป็นหลักประกันของการสร้างหลักประกันที่มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน ความจริงใจมันอยู่ตรงที่ความพยายามจะสร้างระบบหลักประกันที่มันประสานเป็นหนึ่งเดียว หลักประกันแห่งชาติจริง ๆ มันถูกละเลยค่อนข้างเยอะ ถ้าดูจากบทเฉพาะกาลในมาตรานี้ว่าเมื่อไรถึงจะมีความพร้อมแล้วในเงื่อนไขข้อจำกัดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าการไม่มีเงื่อนไขเวลามากำหนดการพัฒนาการของระบบเองมันจะถูกกระตุ้นด้วยอะไร ซึ่งอันนี้นั้นเป็นสิ่งที่เราน่าจะมองว่าการมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขจะมีข้อดีหรือข้ออ่อนอย่างไร ในส่วนของภาคประชาชนมองว่าการมีเงื่อนไขมันจะเร่งกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการ ทำอย่างไรจะให้มีการพัฒนาการของระบบเกิดขึ้น -----

สพ ๒๔/๒๕:๔๕ (ส.ทั่วไป)

สัญญาบัตร ๖๕/๑

ทุกระบบมันไม่สามารถจะเดินไปโดยธรรมชาติณะคะ ถ้าไม่มีตัวกระตุ้น โดยเฉพาะในประเทศไทย ก็เลยอยากจะมีมองว่าทำอะไรที่จะทำให้มันเหมือนกับเสาหลักณะคะว่า
 อีกลัก ๕ ปีข้างหน้าทุกระบบจะเข้าสู่มาตรฐาน แล้วก็จะมีข้อมูลทางวิชาการยืนยันงานวิจัยของทางที่มหาวิทยาลัยเองก็ชัดเจนว่าในช่วงเปลี่ยนผ่านจะมีหลายระบบหลายกองทุนที่จะมาบริหารจัดการเรื่องหลักประกันสุขภาพก็ได้ แต่ว่าในบั้นปลายแล้วจะต้องมีระบบเดียวที่จะจัดระบบบริการหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชนทุกคนณะคะ แล้วเขาก็มองเงื่อนไขว่าในเงื่อนไขเวลาไม่น่าจะเกิน ๕ - ๘ ปีอย่างที่ว่ากรมการได้กล่าวไปแล้วว่าน่าจะมีเป็นเสาหลักสำหรับการดำเนินการตรงนั้นณะคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขออนุญาตถามที่ประชุมเลยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่ามาตรานี้กรมการเสียงข้างมากได้เพิ่มขึ้นมา กรมการเสียงข้างน้อยขอแก้ไขให้เป็นไปตามที่ปรากฏ ก็อยากจะถามที่ประชุมนี้ว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ให้ลงมติโดยกดคำว่าเห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับกรมการเสียงข้างมาก ก็ให้กดคำว่าไม่เห็นด้วย นะครับ จะได้เป็นไปตามที่กรมการขอแปรญัตติครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมพอสมควรแล้วนะครับ ผมปิดการลงคะแนนขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ก็เป็นไปตามคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๒๓๙ นะครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างน้อย ๓๑ ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามคณะกรรมการเสียงข้างมาก

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สัญญาภาค ๖๕/๒

ต่อครับเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นการจบการพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตราแล้วนะครับ ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๐๗ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ เอก โท ตรี

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ไม่มีคำข่าข้อง ไม่มีเอก โท ตรี นะครับ
ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ เป็นการให้ความ
เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับกับร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อจะได้ส่งไปให้วุฒิสภาต่อไปนะครับ
ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอถามที่ประชุมนะครับ ต่อไปนี้เป็นการ
ลงมติให้ความเห็นชอบ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพ
ซึ่งพิจารณาไปครบทุกมาตราแล้ว ให้กดคำว่า เห็นชอบ นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ให้กด
คำว่า ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ให้สิทธิทุกท่านแล้วนะครับ ผมขอปิด
การลงคะแนนครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลการลงมติ เห็นชอบ ๓๗๖
ไม่เห็นชอบ ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติหลักประกัน
สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ....

แต่เนื่องจากคณะกรรมการการได้มีเสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของ
คณะกรรมการการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สภาพิจารณาว่าเห็นด้วยกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมจะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป
ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ วรรคสอง ของเชิญเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

๑. ในการกำหนดประเภทของค่าใช้จ่ายอื่นใน (๑๒) ของคำนิยามคำว่า
“ค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุข” (มาตรา ๓) ที่อาจจำเป็นต้องกำหนดให้ครอบคลุมถึง
  - ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เอื้อให้ประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเข้าถึง
บริการมากขึ้น เช่น ค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าตอบแทนของล่ามในกรณีผู้พิการ
ทางหู เป็นต้น
  - ค่าใช้จ่ายสำหรับกรณีการตรวจร่างกายประจำปี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
การตรวจพบโรคในระยะเริ่มต้น (Early Detection)
๒. ในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้สิทธิการได้รับบริการสาธารณสุขตาม
มาตรา ๕ แก่บุคคลประเภทใดนั้น ต้องเอื้อให้กลุ่มบุคคลที่ยังขาดหลักฐานในการแสดงสิทธิ
โดยเฉพาะบัตรประชาชน เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ ได้รับสิทธิดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิด
ความเป็นธรรมกับหน่วยบริการที่ให้บริการกับบุคคลเหล่านี้ควรจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณ
พิเศษสำหรับการให้บริการดังกล่าวด้วย เพื่อป้องกันการปฏิเสธการให้บริการและภาวะด้าน
งบประมาณของหน่วยบริการ

๓. ในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ การเลือกหน่วยบริการประจำและการไปใช้บริการ
  - การกำหนดหลักเกณฑ์ของหน่วยบริการประจำของบุคคลนั้นมีความ
มุ่งหมายที่ให้หน่วยบริการประจำเป็นหน่วยบริการในระดับปฐมภูมิ ที่ต้อง
ให้การดูแลแก่บุคคลและครอบครัวอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง รวมทั้ง
สามารถให้บริการในด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคที่เป็นจริง

- ในการกำหนดให้บุคคลมีสิทธิไปใช้บริการจากหน่วยบริการในเครือข่ายได้ด้วยนั้น ยังคงเน้นที่จะให้บุคคลไปใช้บริการจากหน่วยบริการระดับปฐมภูมิของเครือข่ายเป็นลำดับแรกก่อนเช่นกัน
- ในกรณีที่บุคคลมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งต่อนั้น มุ่งหมายให้การตัดสินใจในการส่งต่อไปยังหน่วยบริการใด เป็นการตกลงร่วมกันของผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ โดยคำนึงถึงความจำเป็นทางสุขภาพของประชาชน ศักยภาพของหน่วยบริการที่รับการส่งต่อและความสะดวกและความสามารถในการเข้าถึงหน่วยบริการของประชาชนประกอบกันด้วย

๔. ในมาตรา ๑๔ มุ่งเน้นที่จะให้มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในส่วนค่าบริการจากผู้กระทำผิด โดยเฉพาะในส่วนของผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ เช่น การก่อให้เกิดมลพิษ หรือสารพิษในสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเป็นการกระทำโดยเจตนา เช่น การดื่มสุราของผู้ที่ขับขี่ยานพาหนะทำให้เกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการกำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บเงินที่คณะกรรมการจะกำหนดขึ้นจำเป็นต้องคำนึงถึงในกรณีที่บุคคลผู้กระทำให้เกิดเหตุไม่ได้มีเจตนาหรือเป็นอุบัติเหตุจนทำให้ต้องเข้ารับบริการด้วยว่าจะมีการละเว้นได้หรือไม่

๕. การกำหนดในมาตรา ๑๕/๑ นั้น มีวัตถุประสงค์ที่จะรับรองสิทธิของบุคคลที่สามารถซื้อบริการส่วนที่นอกเหนือจากบริการสาธารณสุขตามมาตรา ๕ ได้ แต่การให้บริการของหน่วยบริการต่อบุคคลดังกล่าวเหล่านั้นจะต้องไม่กระทบต่อคุณภาพบริการสาธารณสุขตามมาตรา ๕ ที่ประชาชนทั่วไปได้รับ โดยเป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะต้องทำหน้าที่ควบคุมตรวจสอบ

๖. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในมาตรา ๒๐ นั้น ควรต้องครอบคลุมถึงการกำหนดมาตรการในการควบคุมไม่ให้ค่าใช้จ่ายในการให้บริการสาธารณสุขตามมาตรา ๕ สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น เช่น การรวมศูนย์จัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในกรณีผู้ป่วยเรื้อรัง การกำหนดกรอบรายการยาที่เหมาะสม การกำหนดให้มีการแจ้งกลไกราคายาเพื่อควบคุมราคายา เป็นต้น

๗. การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขตามหมวด ๖ ในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุข และให้สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติขึ้นทะเบียน (Licensing) หน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการ ขณะเดียวกันกฎหมายยังได้ระบุให้คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขทำหน้าที่ควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน (Control) หน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการ แต่มาตรการที่สำคัญในการให้หน่วยบริการมีคุณภาพและมาตรฐานคือ การส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการรับรองหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการ โดยกลไกที่เป็นอิสระ (Accreditation) และการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริโภคมีความรู้ความเข้าใจเพื่อสามารถตรวจสอบในการไม่สนับสนุนหน่วยบริการที่ไม่มีคุณภาพและมาตรฐาน (Sanction)

๘. ในมาตรา ๕๙/๒ ก่อนที่จะมีการตกลงเพื่อตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ นั้น ควรจะได้มีการประเมินผลการดำเนินการของการให้หลักประกันสุขภาพของทุกส่วน รวมทั้งศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินการสร้างหลักประกันร่วมกันของทุกฝ่ายด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอถามที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประกาศกษณ ๖๗/๒

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอถามท่านสมาชิกนะครับ ถ้าท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็กดปุ่มคำว่า
ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมพอสมควรแล้วนะครับ เรียบร้อยแล้วนะครับ
ผมปิดการลงมตินะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๓๕๙ คน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้สมมติเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ จบระเบียบวาระที่ ๔.๑ นะครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๖๗/๓

เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ มีเรื่องที่จะปรึกษา
 ท่านประธานนิดเดียวเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าผมเคยทราบเรียนท่านประธาน
 ว่ากฎหมายฉบับนี้เดิมที่เป็นกฎหมายที่ประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน ได้เข้าชื่อ แต่ว่าเมื่อเย็นมาแล้ว
 ปรากฏว่าอยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบความถูกต้องของรายชื่อต่าง ๆ ไม่ทันการพิจารณา
 กฎหมายที่เราได้รับหลักการไป ต่อมาพอท่านประธานตรวจสอบเสร็จก็จะบรรจุเข้าระเบียบวาระ
 ท่านก็บอกว่าคงจะบรรจุไม่ได้เกรงว่าจะมีปัญหา เพราะหลักการมันซ้ำ ท่านก็เคยได้รับปากว่า
 จะส่งร่างฉบับนี้ไปที่กรรมการ ซึ่งท่านก็ได้ดำเนินการตามนั้น นอกจากนั้นกระผมเคยหารือว่า
 เวลากฎหมายฉบับนี้ไปที่วุฒิสภาเนี่ยอยากจะขอความกรุณาท่านประธานได้ช่วยบันทึกไปด้วยว่า
 มีกฎหมายของประชาชน เพื่อที่จะให้วุฒิสภาได้ดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จำได้ครับ ขอขอบคุณครับ ขอขอบคุณคุณอภิสิทธิ์
 ที่เตือนย้ำนะครับ และขอบคุณคณะกรรมการที่ได้เข้ามาชี้แจงโดยใช้เวลานานครับ
 จบระเบียบวาระ ๔.๒ นะครับ ท่านสมาชิกครับมีเรื่องสั้น ๆ ที่จะทำ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่อง
 ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าที่ประชุมเห็นชอบก็จะได้ส่งไปวุฒิสภา บ้านเมืองจะได้
 ใช้ที่ได้เนะครับ ผมก็คิดว่าไม่ยาว อาจจะต่ออีกเรื่องหนึ่งก็คือเป็นเรื่องที่กรรมการร่วมของ
 วุฒิสภา เรื่องมรดกเทศก์ ได้แจ้งเข้ามาแล้วเนะครับ อยู่ในวาระที่ ๔.๓ วาระที่ ๔.๒ อาจจะนำ
 พิจารณาเพราะเรื่องไม่ยาว มีท่านยกมือครับเชิญครับคุณสมบุญ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

จินตนา ๖๘/๑

นายสมบุญ ไพรวลย์ (แม่อ่องสอน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบุญ ไพรวลย์ ขอปรึกษาท่านประธานนิดเดียวครับ ผมตั้งข้อสังเกตกรรมการวิสามัญชุดเมื่อก็ได้แนะนำตัวว่าตัวแทนของปวงชน และ ส.ส. ไม่ใช่ตัวแทนของชาวบ้านหรือครับ มีหลายมาตราที่ ๔ ท่าน ๕ ท่าน ไม่มี ส.ส. เลยที่แปรรูปตัวให้ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมสงสัยเหตุการณ์วาระมากี่จะมีฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลไม่เห็นด้วยครับ แต่ผมสงสัยชุดนี้ ๔ คน ๕ คนถูก ส.ส. หรืออย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมบุญขอเรียนด้วยความเคารพว่ามันจบไปแล้วนิดเดียวก็ไม่ได้บังเอิญผมทักคุณไม่ทัน ขอขอบคุณครับ เชิญคุณพ่ายครับ

นายพ่าย พันเขต (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพ่าย พันเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี เขต ๒ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอเลื่อนวาระการประชุม เรื่องอื่น ๆ ข้อที่ ๗.๓ ข้อที่ ๘.๓ และข้อ ๙.๒ เข้าพิจารณาก่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอื่นดำเนินการได้เลย เอาเรื่องตั้งกรรมการช่อมก่อนเรื่องอื่น ๆ ไซ้ไหมครับ เสนอโครงการมาธิการช่อม คุณรังสิมาเชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อบุคคลคณะกรรมการการสวัสดิการสังคม แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง คือ นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

ต่อไปเป็นเรื่องคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วเป็นเรื่องที่คณะกรรมการร่วมกันระหว่างสภาผู้แทนกับวุฒิสภาเป็นร่างพระราชบัญญัติรุกรักงำเกี่ยวและมคตุเทศกัทุกท่านได้เห็นแล้ว ได้พิจารณาแล้ว มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นไหมครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๖๘/๒

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะขอ
มตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบตามที่คณะกรรมการกิจการ
ร่วมกันได้พิจารณามาแล้วนั้นให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใด ไม่เห็นชอบ ก็กดคำว่า
ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมขอปิด
การลงมตินะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ

นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน (สุโขทัย) : ท่านประธานขออนุญาตค่ะ ดิฉัน
นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน เห็นด้วย เมื่อสักครู่นี้บัตรขีดช่องค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมประกาศก่อนแล้วจะเพิ่มให้ เห็นด้วย
ปรากฏตามที่กด ๓๔๓ เพิ่มอีก ๑ ท่านตามที่ขานเป็น ๓๔๔ ไม่เห็นด้วยไม่มีนะครับ ก็เป็น
อันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมรดุเทศก์ ที่คณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๖๙/๑

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ....

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๖๙/๒

เชิญคณะกรรมการการวิสามัญเข้าประจำที่นะครับ มีสัก ๒ - ๓ ท่านใหม่ครับ
มีนี้ครับ ท่านดอกเตอร์สฤต อยู่ที่นั่นเชิญเลยครับ

(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ได้ลงจากบัลลังก์โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : การพิจารณาในวาระ ๒ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่าง คำปรารภและเรียงตามลำดับ
มาตรา ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการการแถลงเลยครับ

นายสฤต สันติเมทนีดล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสฤต สันติเมทนีดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ
พรรคไทยรักไทย ในฐานะคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านเปิด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ....
ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๖
มีนาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลบ้านเปิด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. .... บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญ
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลบ้านเปิด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕
และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ย้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวน
ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญต่อครับ บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ครับ เป็นการจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณา
ทั้งร่างครับ เป็นการสรุปอีกครั้งนะครับตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ มีท่านสมาชิกท่านใดจะขอ
แก้ไขคำผิด มีหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ถ้าไม่มีก็เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นวาระที่ ๓ นะครับว่า
ผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผมจะถามมติขอถามมติว่าท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ
เชิญลงมติดีครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนระดับ ขอทราบผลครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีผู้เห็นด้วย ๓๓๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ

นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน (สุโขทัย) : ขออนุญาตค่ะ เห็นด้วยค่ะ
อนงค์วรรณ เทพสุทิน พรรคไทยรักไทย ไฟซ์ต้องค่ะ เห็นด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ๓๓๗ ท่านนะครับ

นายสนั่น สบายเมือง (กำแพงเพชร) : ผม สนั่น สบายเมือง ครับ เลขที่ ๓๖๒ บัตรขีดช่องครับเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ๓๓๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ

เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการการได้เสนอข้อสังเกตไว้ เพื่อให้สภาได้พิจารณาและรับ ว่าเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยนี้ผมจะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ วรรคสอง ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประโยชน์ของรัฐ ควรคำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืน และให้ความเป็นธรรมในการกำหนดราคาค่าทดแทนของอสังหาริมทรัพย์ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันด้วย และหากสามารถดำเนินการขอให้ที่ดิน ซึ่งเป็นของหน่วยราชการด้วยกันได้ ก็จะเป็นประโยชน์และเหมาะสมกว่า เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณของแผ่นดินและประหยัดเวลาด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ จบข้อสังเกตนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วยนะครับ ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกต โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ ขอเชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ ขอทราบผลครับ ผลการลงคะแนนเสียงครับ ท่านสมาชิกที่เห็นด้วย ๓๔๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกต เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในระเบียบวาระที่ ๔.๓ ขอขอบคุณท่านกรรมการครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นำพร ๗๐/๓

ท่านอำนวยการมีอะไรครับ เชิญครับ

นายอำนวยการ คลังมา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายอำนวยการ คลังมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ขอเลื่อน
ระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๔, ๔, ๑๕ และ ๑๖ มาพิจารณาให้สัปดาห์หน้านะครับ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : อ่านใหม่สิทำไมได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านสุรชาติท่านอย่าเพิ่งพูดนะครับ ท่านต้องยกมือก่อนนะครับ ขอทบทวน
อีกครั้งหนึ่งครับ

นายอำนวยการ คลังมา (ลพบุรี) : เรื่องด่วนที่ ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๔, ๔, ๑๕
และ ๑๖ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกขอเลื่อนในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๐, ๑๑,
๑๒, ๑๔, ๔, ๑๕ และ ๑๖ ถูกต้องไหมครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ไม่มี ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนระเบียบวาระดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาก่อน วันนี้เรา
ประชุมกันพอสมควรแล้วครับ ผมขอปิดประชุมครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

รายชื่อผู้จตุรกายงานการประชุม

อัมพา กันทิโกวิทย์	นำพร ไวยพัฒน์
พุทธชาติ พรรณพราว	ศิริพร ดีภาพ
จีรภา เตียวสกุล	เบญจกุล ธนะนิรันดร์
วีณา เหล็กเพชร	อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
หทัยกาญจน์ คงแก้ว	จงณอม พัดเสนา
สันทนา ททรัพย์พูนผล	วีรพร กิจกนกพร
พัชร จันทร์สอง	เสาวลักษณ์ เพชรวา
กนกวรรณ แสงมณี	ภาวดี ทองรักษ์
ประทีป รักเมือง	สะแกวัลย์ คุ่มกิจ
วิภาวรรณ นิลบรรจง	สายชล ไทยรวมมิตร
ดรณี อำเมือง	ศิริรัตน์ สมัครเขตการ
วาสนา อินตรา	รพีพร ตียามา
บังอร วิบูลโกศล	สมร เกตุศรี
นนท์ภรณ์ ขุนทองจันทร์	ดวงใจ นาขาว
อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	รัศมี บานเย็น
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี	ปัทมิตา ธีรนนท์
พรเทพ ไชยสงวนสุข	กุลนที หวังประเสริฐ
เยาวภา เนื่องพิมพ์	วีรุทัย ผาสุขเวชพร
ประไพพิศ ดีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสรา แก้วสถิตย์	พัชร ไร่คำพา
พรรษวรรณ แก้วนิล	กรรวิ พจนวิชัย
กมลมาศ ทั้งสุภดี ศิริสัมพันธ์	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
วัฒณี อุดมภักดี	รสรินทร์ กนกอุดม
นิวรา คำงาม	ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์	สุภาภา หนองพงษ์
คันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี	วันทนา วงษ์ขมภู
นัยนา เปรมประพันธ์	ปวีญา กองสงฆ์
สาวิศา สิงห์เมธา	สุทธิกานต์ มั่นนุช

วัชรีย์ สะหาบ

สติมา จันทรีไพจิตร

วชิราภรณ์ นันทังค์

นภา วีรยุทธโกศล

สัญญาภักดิ์ ทองมา

ประภาลักษ์ณี ปุณบุตรดา

อัมพา กันทิโกวิทย์

สุนิสา กุหลาบ

เพท่าย เรือนเรือง

นภัตสร มีคุณ

ชนิกา ศรีสมวงษ์

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

จินตนา ไรติกะนาวัน

น้ำพว ไวยพัฒน์

ศูนย์ข่าวและพิมพ์ดีด

ประชุมครั้งที่ ๒๑๓

ตรวจวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
 เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๖๕ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๒	๗	(บัญชีรายชื่อ)	(ลพบุรี)
๒	๑๒	(บัญชีรายชื่อ)	(ลพบุรี)
๒๔	๓	บ้านป่าขาดอน	บ้านป่านาคอน
๔๑	๒๑	กฎหมายอัตราขึ้น	กฎหมายตราขึ้น

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
1.	นายมงคล กิมสูงจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
3.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	
4.	นายประทวน เขียวฤทธิ รองประธานฯ คนที่สาม	
5.	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
6.	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
7.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
8.	นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวัชรชัย โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
9.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
10.	นายแสง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
11.	นายนิศ ข่านุรักษ์ กรรมการ	
12.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
13.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียรกรรมการ	
14.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
15.	นายภูมิ สารผล เลขานุการคณะ	
16.	น.ท.วรายลา เขียมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
17.	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2545

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๕ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ 1๒ มีนาคม ๒๕๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร